

**Epämääräinen muodostelma lämmintä
grillimakkaraa ja kitukasvuisia kiivejä**

Intiimialueiden nimitykset suomenkielisessä fanifiktiossa

Sanni Leksis

Maisterintutkielma

Suomen kielen ja suomalais-ugrialaisten kielten ja kulttuurien maisteriohjelma

Suomen kieli

Humanistinen tiedekunta

Helsingin yliopisto

Huhtikuu 2021

Tiedekunta – Fakultet – Faculty Humanistinen tiedekunta		Koulutusohjelma – Utbildningsprogram – Degree Programme Suomen kielen ja suomalais-ugrialaisten kielten ja kulttuurien maisteriohjelma	
Opintosuunta – Studieriktning – Study Track Suomen kieli			
Tekijä – Författare – Author Sanni Leksis			
Työn nimi – Arbetets titel – Title Epämääräinen muodostelma lämmintä grillimakkaraa ja kitukasvuisia kiivejä – Intiimialueiden nimitykset suomenkielisessä fanifiktiossa			
Työn laji – Arbetets art – Level Maisterintutkielma		Aika – Datum – Month and year Huhtikuu 2021	Sivumäärä– Sidoantal – Number of pages 71 s + liitteet 5 s
Tiivistelmä – Referat – Abstract			
<p>Tutkielmassa tarkastellaan, millaisin ilmaisin suomenkielisen fanifiktio seksikohtauksissa viitataan intiimeihin kehonosiin. Intiimeillä kehonosilla tarkoitetaan tutkielman kontekstissa sukuelimiä ja takapuolia. Fanifiktio puolestaan tarkoittaa fanien toisilleen kirjoittamaa ei-kaupallista tekstiä, joka pohjautuu johonkin yleisesti saatavilla olevaan emätekstiin.</p> <p>Aineistona ovat Archive of our Own -sivustolta kerätyt suomenkieliset fanifiktio-tekstit, jotka sisältävät yhden tai useampia seksikohtauksia. Teksteissä esiintyy yli 4000 intiimialueiden mainintaa, joita tutkielmassa tarkastellaan sekä kvantitatiivisesti että kvalitatiivisesti. Teoreettisesti työ yhdistää kognitiivista ja leksikaalista semantiikkaa, ja huomioon otetaan myös seksin ja seksuaalisuuden tabuluonne. Analyysin työkaluina toimivat käsittemetfora ja -metonymia, leksikon vakiintuneet paradigmaattiset suhdetyypit sekä tabusanastoon kietoutuva x-femismi.</p> <p>Analyysissa havaittiin, että yleisin tapa viitata intiimialueisiin niin kerronnassa kuin dialogissakin on käyttää niistä [hän]-tyyppisiä ilmaisuja eli sen henkilön nimeä, jonka kehonosasta on kyse tai vaihtoehtoisesti henkilöön viittaavia pronomineja. Anukseen ja vaginaan viitattaessa käytetään lisäksi [sisä]-adpositiota. Tällöin käsittemetonymiaan KOKONAISUUS EDUSTAA OSAA liitetään käsittemetfora IHMINEN ON SÄILIÖ. Analyysin perusteella [hän]-ilmaisuja ohella tyypillisiä nimityksiä intiimialueille ovat erilaiset epämääräistävät eufemismit, kuten hyperonyymit ja käsittemetforista tai -metonymioista motivoituvat ilmaisut. Ortofemismit ja niiden tavoin toimivat vakiintuneet vieraskieliset eufemismit <i>penis</i> ja <i>klitoris</i> ovat myös paljon käytettyjä. Monet muodoltaan epätyypillisetkin ilmaisut motivoituvat vakiintuneista seksistä käytetyistä käsittemetforista. Analyysi osoitti lisäksi, että kerronnasta poiketen dialogissa käytössä on alatyylisinä pidettyjä ilmaisuja, jotka saavat kontekstissaan kvasi-eufemistisiä sävyjä. Eri kehonosien ilmaisuja tarkasteltaessa huomattiin, että vaginasta ja anuksesta käytetään keskenään hyvin samankaltaista sanastoa, kun taas penikseen viittaavat ilmaisut eroavat näistä. Peniksen todettiin saavan muita tarkasteltuja kehonosia aktiivisemmän roolin ja siitä puhutaan itsenäisenä toimijana.</p> <p>Tutkielman tulokset osoittavat, että intiimialueisiin viitataan monipuolisesti erilaisin ilmaisin. Aineistossa seksiä kuvataan yksityiskohtaisesti, mutta seksiin liittyvät tabut näkyvät sanaston tasolla. Intiimialueista puhuttaessa käytetään enimmäkseen erityyppisiä eufemismeja.</p>			
Avainsanat – Nyckelord – Keywords sanastontutkimus, kognitiivinen semantiikka, leksikaalinen semantiikka, x-femismi, seksisanasto, fanifiktio			
Säilytyspaikka – Förvaringställe – Where deposited Helsingin yliopiston kirjasto			
Muita tietoja – Övriga uppgifter – Additional information			

Sisällys

1	Johdanto	1
1.1	Fanifiktio pähkinänkuoressa.....	3
1.2	Eroottinen fanifiktio	5
2	Teoria	6
2.1	Käsittemetafora ja käsittemetonymia.....	7
2.1.1	Kognitiivinen metaforateoria ja käsittemetafora	7
2.1.2	Metonymia	9
2.2	Leksikon paradigmaattiset suhteet.....	11
2.2.1	Synonymia.....	11
2.2.2	Hyponymia	13
2.2.3	Meronymia	14
2.3	Tabu kielessä ja kulttuurissa.....	15
2.3.1	Tabujen yhteisöllinen luonne	16
2.3.2	Seksitabut kielenkäytössä.....	17
3	Aineisto ja metodi	18
4	Käytetyin intiimialueisiin viittaava ilmaus [hän]	21
4.1	Tavallinen [hän].....	23
4.2	[Hän] viittaamassa henkilöön ja sukuelimeen	26
4.3	Itse	27
4.4	Adpositio [sisä] osana ilmaisua	29
5	Kerronnan käytetyimmät, dialogille ominaiset ja värikkäät ilmaisut	31
5.1	Pimpit.....	32
5.1.1	Kerronnan käytetyimmät.....	32
5.1.2	Dialogissa käytetyt	36
5.1.3	Värikkäät	37

5.2	Pyllyt.....	40
5.2.1	Kerronnan käytetyimmät.....	40
5.2.2	Dialogissa käytetyt	45
5.2.3	Värikkäät	47
5.3	Pippelit.....	50
5.3.1	Kerronnan käytetyimmät.....	50
5.3.2	Dialogissa käytetyt	54
5.3.3	Värikkäät	56
6	Yhteenvetoa ja pohdintaa.....	59
6.1	Yhteenveto.....	60
6.2	Pohdintaa	65
	Lähteet.....	68
	Liite 1. Aineisto	

1 Johdanto

Maisterintutkielmani aiheena on seksisanasto, tarkemmin ottaen ilmaisut, joita käytetään intiimialueista seksikohtausten kontekstissa. Intiimialueilla tarkoitan sukuelimiä ja takapuolia. Aineistona tutkimuksessani on suomenkielistä fanifiktiota. Fanifiktio on ei-kaupallista, fanien toisilleen kirjoittamaa tekstiä, joka pohjautuu johonkin yleisesti saatavilla olemaan emätekstiin, kuten tv-sarjaan tai romaaniin (ks. luku 1.1). Tutkimusongelmani onkin muotoiltavissa kysymysmuotoon seuraavasti: *Millaisia ilmauksia intiimialueista käytetään suomenkielisen fanifiktio seksikohtauksissa?* Tarkastelen intiimialueihin viittaavia ilmaisuja sekä kerronnassa että dialogissa.

Valitsin tämän tutkimusaiheen sen käytännönläheisyyden vuoksi. Intiimialueista puhumiseen liittyy yhä paljon turhiakin tabuja ja aiheeseen liittyvä sanasto vaikuttaa arjessa aina jollain tavalla latautuneelta. Vuosien varrella useampi arkinen keskustelu on ajautunut pohdinnaksi siitä, kuinka suomenkieliset intiimialueiden nimitykset – ja muukin seksiin liittyvä sanasto – kuulostaa vaivaannuttavalta, lapselliselta, kliiniseltä tai tahattomasti koomiselta. Onpa eräässä ystäväryhmässäni kehitetty kokonaan oma termi kuvaamaan vaginan ja vulvan muodostama kokonaisuutta, kun *pimppi* ja *pillu* oli ensin molemmat tuomittu väärällä tavalla latautuneiksi ilmaisuiksi useimmissa käyttöyhteyksissä. Yhtenä kipinäni tälle tutkimusaiheelle toimi myös Kalevauva.fi-yhtyeen kappale ”Vakavissaan, etupyllystä”¹, jonka sanoitukset on koostettu internetin keskustelupalstalla käydystä sukuelinten nimityksiä käsittelevästä keskustelusta. Aineistokseni valitsin fanifiktio muun muassa siksi, että sitä ei ole juuri tutkittu kielentutkimuksen näkökulmasta. Erityisesti englanninkielistä fanifiktiota pidetään sitä paitsi hyvän seksikuvauksen airuena (ks. luku 1.2). Halusin näistä lähtökohdista lähteä tutkimaan, millaisia ratkaisuja suomenkielisen fanifiktio kirjoittajat tarjoavat navanalusalueen eri osien nimeämiselle.

Fanifiktiota on kyllä tutkittu englanninkielisessä maailmassa enemmänkin (esim. Coppa 2017; Hellekson & Busse 2014; Pugh 2005; Thomas 2010) ja fanifiktio tutkimusta on tehty myös Suomessa. Sirpa Leppänen on tutkinut fanifiktiota kielen- ja kirjallisuudentutkimuksen näkökulmasta, useimmiten kuitenkin joko englanniksi (Leppänen 2007) tai suhteessa englannin kieleen (Leppänen 2008). Kirjallisuudentutkimuksen silmin fanifiktiota ovat tutkineet ainakin Sanna Lehtonen (esim. 2015) ja Hanna-Riikka Roine (esim. 2014). Fanifiktio on ollut myös opinnäytetöiden aiheena. Piispanen (2008) ja Kaipia (2011) ovat kirjallisuudentutkimuksen pro gradu -töissään tarkastelleet romanssin teemoja Harry Potter -fanifiktiossa. Sorvari (2014) kä-

¹ <https://youtu.be/isui9YTWQo0>

sittelee pro gradussaan kielellisen identiteetin rakentumista eräällä fanifiktiofoorumilla. Fani-fiktion kirjoituskieltä ja siihen liittyviä asenteita ovat puolestaan tutkineet opinnäytetöissään sekä Silén (2012) että Paajanen (2017 ja 2019). Oma tutkimusnäkökulmani on leksikaalisemanttilinen, ja se vaikuttaisi olevan näkökulma, josta fanifiktiota ei toistaiseksi ole tarkasteltu.

Englanniksi sukuelinten nimityksiä on tutkinut Deborah Cameron (1992), joka on haastattelututkimuksen avulla selvittänyt ilmaisuja, joilla amerikkalaiset opiskelijat viittaavat siitti-meen. Suomessa Kauppinen (2016) on pro gradussaan käsitellyt 1800-luvun kansanrunouden seksuaali-aiheista ilmaisua kognitiivisen kielitieteen käsittemetaforiateorian kautta. Hänen tutkimuksensa käsittelee tavallaan samanlaista aihepiiriä kuin omanikin, vaikka aineisto on ensikat-somalta hyvin erilainen. Toisaalta Henry Jenkins (2006) on nostanut esiin käsityksen fanifikti-osta nykyajan versiona kansantarinoinnista, joten jotain samaa minun ja Kauppisen aineistoi-sakin on. Myös slangia käsittelevissä opinnäytetöissä (esim. Paaso 2019) on sivuttu sukuelinten nimityksiä.

Seksiin ja seksuaalisuuteen liittyy kulttuurisesti paljon tabuja, mikä näkyy myös aihee-seen liittyvässä sanastossa. Siksi intiimialueistakin puhutaan enimmäkseen erilaisin eufemis-mein². Esimerkkejä yleisesti hyväksytyistä ja käytetyistä eufemismeista ovat sukuelimiin viit-taavat *penis*, *vulva* ja *vagina*, jotka ovat kaikki lainasanoja latinasta. (Crespo-Fernández 2018: 56; ks. myös luku 2.3.2 tässä työssä.) Eufemismeja ovat myös ylempänä käyttämäni *takapuoli* sekä tietenkin myös *intimialueet*, jonka käyttöä pidän kuitenkin perusteltuna, koska käytän sitä sisällyttämään kaikki tarkasteluni kohteena olevat kehonosat. Tiettyä kehonosaa tarkastelles-sani pyrin kuitenkin loppututkielman ajan käyttämään tarkempia termejä. Käytän termiä **pylly** viittaamaan yleisesti pakaroihin ja anukseen ja termejä **pimppi** ja **pippeli**, kun viittaaan sukueli-miin. Pimppi viittaa tällöin kaikenkattavasti sukuelimiin, joista on perinteisesti käytetty termiä *naisen sukuelimet*, sisältäen vulvan ja vaginan, ja pippeli vastaavasti *miehen sukuelimiksi* kut-suttuun kokonaisuuteen, johon sisältyvät siitin ja kivekset. Näiden termien käytöllä pyrin vält-tämään cisnormia siinä mielessä, että sukuelinten katsottaisiin korreloivan henkilön sukupuolen kanssa. Cisnormi tarkoittaa yhteiskuntamme ja kulttuurimme ajatusmallia, jonka mukaan ihmi-set jakautuvat kaksijakoisesti miehiksi ja naisiksi, identifioituvat syntymässä määritellyyn su-kupuoleensa ja ilmentävät sitä. Se jättää ulkopuolelle sukupuolivähemmistöt, kuten trans- ja muunsukupuoliset. (Seta.fi 2021.) Pidän tätä ratkaisua perusteltuna myös aineistoni valossa, sillä kaikki aineistossani esiintyvät henkilöihahmot eivät ole cissukupuolisia tai heidän sukueli-mensä eivät muista syistä vastaa sukupuolen perusteella oletettavaa (aineistosta lisää luvussa

² Eufemismi tarkoittaa kiertoilmausta, joka pyrkii kaunistelemaan tai peittelemään korvattavaa ilmausta ja on sitä lievämpi tai epämääräisempi (TT, s.v. eufemismi).

3). Kattotermien ohella käytän myös *siittimen* ja *vaginan* kaltaisia ilmaisuja silloin, kun viittaa nimenomaisesti johonkin sukuelimistöön osaan. Pysin valitsemaan termin kulloinkin siten, ettei se sekoitu analysoitaviin ilmaisuihin ja tästä syystä käytän rinnakkain sekä suomenkielisiä ilmaisuja että vierasperäisiä lainoja kuitenkin niin, että viittaa johdonmukaisesti samalla termillä samaan kehonosaan koko tutkielman ajan.

Analyysini sisältää runsaasti esimerkkien käyttöä. Esimerkit on numeroitu ja sisennetty siten, että ne erottuvat leipätekstistä. Olen lihavoanut esimerkeistä aina tarkastelun kohteena olevat ilmaisut. Jostain pidemmistä esimerkeistä olen poistanut välistä analyysin kannalta epäolennaista tekstiä, ja näissä kohdissa on merkintä [- -]. Aineistoni teksteihin viittaa käyttämällä kirjainta F ja numeroarvoa väliltä 001–174, esimerkiksi F058, joka viittaa nimimerkin Beel-sebutt tekstiin *Kellolasin alla*. Luettelo aineistoni teksteistä löytyy tämän työn lopusta (Liite 1) numerojärjestyksessä. Esittelen seuraavaksi luvuissa 1.1 ja 1.2 fanifiktiota ilmiönä. Luvussa 1.1 käsittelen fanifiktiota yleisesti ja luvussa 1.2 erityisesti eroottista fanifiktiota. Luvussa 2 käsitelen tutkimukseni teoriapohjaa ja luvussa 3 esittelen aineistoni ja tutkimusmetodini. Analyysini jakautuu kahteen lukuun siten, että luvussa 4 käsittelen yleisintä intiimialueiden ilmaisua ja luvussa 5 kolmijakoisesti kunkin kehonosan ilmaisuja. Viimeiseksi luvussa 6 vuorossa on yhteenveto ja pohdintaa.

1.1 Fanifiktio pähkinänkuoressa

Fanifiktio (*fan fiction*) on fanien toisille faneille kirjoittamaa ei-kaupallista, uutta fiktiivistä tekstiä, joka pohjautuu johonkin yleisesti saatavilla olevaan emätekstiin, esimerkiksi kirjaan, tv-sarjaan tai elokuvaan. Yhtenä alalajina tosin on myös todellisista henkilöistä kirjoitettu fanifiktio (*real person fiction* eli *RPF*), jolloin keskiössä ovat useimmiten julkisuudenhenkilöt (ks. esim. F047). Fanifiktiota voidaan pitää kirjoittajan puolelta tarkoituksellisena intertekstuaalisuuden esiintymänä. Sen tavoitteena ei ole keksiä täysin uusia tarinoita, vaan pikemminkin käsitellä luovasti faniyhteisön jo tuntemaa maailmaa tai hahmoja. Motiivina on usein korjata jostain emätekstistä, kuten nostaa keskiöön jokin sivuosaan jäänyt narratiivi tai henkilöahmo, muuttaa kokonaisnarratiivia tai kehittää henkilöahmojen välille sellaisia suhteita, joita emätekstissä ei esiinny. (Lehtonen 2015.)

Tavallista on myös siirtää henkilöahmot kokonaan pois emätekstin maailmasta ja kirjoittaa esimerkiksi tarina, jossa *Tuntemattoman sotilaan* henkilöahmot asuvat ja opiskelevat 2010-luvun Helsingissä (esim. F046), tai sijoittaa japanilaisen rockyhtye D:n jäsenet metsästäämään vampyyreitä 1400-luvun Eurooppaan (F112). Fanifiktiokirjoittajat saattavat sijoittaa

emätekstin maailmaan itse keksimiään hahmoja, jotka joskus toimivat ikään kuin kirjoittajan omana henkilöitymänä fiktiivisessä maailmassa (Lehtonen 2015). Jenkinsin (1992: 156) mukaan faniyhteisöt, jotka tuottavat fanifiktiota, synnyttävät myös uusia emätekstin lukutapoja, joissa keskiössä ovat fanien mielikuvitus ja tulkinnat. Fanien tulkinnoista voi syntyä yhteisön sisäisiä ”uusia totuuksia”, joita arvotetaan varsinaista emätekstiä korkeammalle ja josta poikkeavat tulkinnat poissuljetaan (Fiske 1992: 35). Tällaisia tulkintoja voivat esimerkiksi olla jonkin henkilöahmon luonteenpiirre tai jokin emätekstin maailman toimintamekanismi.

Pugh (2005) on kuvannut fanifiktiota eräänlaiseksi aikuisvastineeksi lapsuuden leikeille. Hän vertaa fanifiktioita kirjoittamista siihen, että leikkii lastensa kanssa *Robin Hood* -leluilla. Molempiin sisältyy uusien hahmojen tuomista emätekstin maailmaan, mitä jos -skenaarioita ja emätekstin tapahtumien uudelleen käsittelyä toisten hahmojen näkökulmasta. (mts. 9.) Hän myös vertaa faniyhteisön ja emätekstin suhdetta hiekkalaatikkoon (mts. 117–118), jossa fanit voivat sydämensä kyllyydestä leikkiä ja rakentaa mitä vain emätekstin pohjalta.

Fanifiktio on laaja genre, jota on vaikea määrittellä tekstuaalisten piirteiden kautta. Sen määrittäviä tekijöitä ovat pohjautuminen johonkin emätekstiin (tai faniyhteisölle tuttuihin henkilöihin) ja ei-kaupallisuus. Ei-kaupallisuuteen liittyy myös eräänlainen rajoittamaton vapaus kirjoittaa miten ja mistä haluaa, sillä tekstien ei tarvitse läpäistä mitään ulkopuolista seulaa tulla julkaisuksi. Kirjoittajat voivat olla minkä ikäisiä vain ja edustaa mitä vain sukupuolta ja sosioekonomista asemaa. Internetin kautta jaetut työt ovat kenen tahansa saatavilla. Niinpä fanifiktio on laajaa niin tyylillisesti kuin laadullisestikin. Oma tutkimusaineistoni kattaa erilaisia tekstejä runoudesta monisataasivuisiin romaaneihin (aineistosta lisää luvussa 3).

Fanifiktio on jatkumoa kirjallisuushistorian traditiolle, jossa kirjoittajat inspiroituvat muista teoksista – esimerkiksi *Raamatun* ja siitä ammentavien maailmankirjallisuuden klassikoiden intertekstuaalinen suhde voi muistuttaa paljonkin fanifiktioita ja emätekstin suhdetta. 2010-luvun kirjallisuudessa kuuluisa esimerkki fanifiktiosta on E. L. Jamesin *Fifty Shades of Grey*, joka oli alun perin *Houkutus*-kirjasarjan fanifiktiota. Kirjailija Neil Gaiman on sosiaalisessa mediassa³ kuvannut Hugo-palkittua novelliaan ”A Study in Emerald” (2003) H. P. Lovecraftin mytologiaa ja Sherlock Holmes -tarinoita yhdistäväksi fanifiktioksi, vaikka myöntääkin, ettei se täytä ei-kaupallisuuden määritelmää. Reinken (2013) ennustaakin, että tulevaisuuden kirjallisuudentutkimuksessa fanifiktiota tarkastellaan rinta rinnan Homeroksen ja Dickensin kanssa.

³ <https://neil-gaiman.tumblr.com/post/16274945203/do-you-consider-a-study-in-emerald-to-be> (Viitattu 28.4.2021)

1.2 Eroottinen fanifiktio

Fanifiktiossa on hyvin yleistä kehittää emätekstin henkilöhahmoille romanttisia ja seksuaalisia suhteita, jotka pohjaavat tai ovat pohjaamatta emätekstissä luotuihin suhteisiin. Esimerkiksi aineistoni teksti *Väliaika* (F171) kuvaa *Houkutus*-sarjan päähenkilöiden suhdetta, joka on myös emäteoksessa romanttinen ja seksuaalinen. Yleisempää kuitenkin on fanifiktiossa käsitellä ja kehitellä sellaisia suhteita, jotka eivät emätekstissä esiinny. Usein nämä suhteet ovat heteronormatiivisuutta rikkovia, ja fanifiktiossa esiintyykin paljon homoeroottista materiaalia (ks. esim. Leppänen 2007: 169). Tutkimusaiheeni luonteen vuoksi käsitelen tässä työssä nimenomaan eroottista fanifiktiota.

Usein törmää sellaiseen oletukseen, että fanifiktiossa vain lisätään seksiä sellaisiin tarinoihin, joissa sitä ei lähtökohtaisesti ole. Tällaisestakin mielihalusta motivoituvaa fanifiktiota varmasti on olemassa, mutta se ei ole koko totuus. Coppan (2017: 93–95) mukaan eroottisen fanifiktioin kirjoittamisen motivaationa on usein luoda tarinoita, joissa seksi on merkityksellistä nimenomaan sen osapuolten kannalta. Coppa nostaa vertailukohdaksi usein kohteitaan esineellistävän pornon ja esittää, että eroottisessa fanifiktiossa kyse on pikemminkin seksuaalisesta subjektiivisoimisesta (*subjectification*) ja henkilöiden kokemuksen tuomisesta seksikerronnan keskiöön. Pyrkimyksenä on kirjoittaa seksistä jo valmiiksi tuttujen tarinoiden ja hahmojen kautta ja syventyä sen merkityksiin näiden hahmojen suhteille, eikä pornon tapaan pelkistää seksiä pelkäksi fyysiseksi aktiksi. Päämääränä ei myöskään ole – ainakaan pelkästään – lukijan seksuaalinen nautinto. Koska fanifiktiossa hahmot ovat usein lukijalle ennestään tuttuja, voidaan heidän välisestä suhteestaan nostaa käsiteltäväksi juuri sellaisia puolia, joita emäteksti ei käsittele. Silénin (2012: 130–131) kyselytuloksista käy ilmi, että nimenomaan lempihahmojen romanssin ylläpito motivoi kirjoittamaan eroottistakin fanifiktiota.

Kenties osittain homoeroottisen fanifiktioin yleisyyden vuoksi fanifiktiossa kuvataan hyvin monipuolisesti seksuaalisuuden ja seksin kirjoja sisältäen myös erilaisia fetissejä ja sadomasokismia. Niin sanotun realistisen seksin ohella fanifiktioin maailmassa on myös seksiin liittyviä ilmiöitä, jotka ovat olemassa vain fanifiktiossa ja faniyhteisöissä. Yksi tällainen ilmiö on omassa aineistossanikin (esim. F065 tai F172) esiintyvä Alpha/Beta/Omega-trooppi⁴, josta käytetään myös nimityksiä *omegaverse* ja A/B/O. A/B/O syntyi alun perin *Supernatural*-sarjan faniyhteisössä vuonna 2010, mutta on sittemmin levinnyt laajalti. Tämä trooppi esiintyy

⁴ Fanifiktiossa hahmojen tai hahmotyyppien välisiin romanttisiin ja seksuaalisiin suhteisiin on tyypillistä viitata käyttämällä vinoviivaa, esim. Harry/Draco tai nainen/nainen. Englanniksi termi *slash* ('vinoviiva') on erikoistunut tarkoittamaan nimenomaan miesten välisiä suhteita käsittelevää fanifiktiota. (Pugh 2005: 91).

enimmäkseen miesten välisiä suhteita kuvaavissa fanifiktiossa. Siinä ihmisillä on hierarkkiset biologiset roolit, joihin liittyy erinäisiä eläimellisiä piirteitä. Yleensä hierarkian huipulla ovat alfat, joiden rooli on olla yhteisössä johtajia sekä hedelmöittää omegat, joiden roolina on synnyttää alfojen jälkeläisiä. Miespuolisetkin omegat voivat siis tulla raskaaksi ja useissa A/B/O-versioinneissa omegan piirteisiin kuuluu yllättäen iskevä aggressiivinen kiima, jonka vain *alfan siemen* eli koiramaailmasta tuttuun nalkkiin (engl. *knotting*) päättyvä parittelu voi liennyttää. Yleensä omegan biologiaan kuuluu myös peräaukossa sijaitsevat kiiman hetkellä itsestään kostuvat limakalvot. Mikäli versiossa esiintyy myös betoja, he ovat yleensä anatomialtaan normaaleja ihmisiä vastaavia, eivätkä siten voi omegojen tapaan tulla raskaaksi eivätkä alfojen tapaan lukittautua omegaan. Yleistä myös on, että parittelun ja sen yhteydessä suoritettavan kaulaan puremisen seurauksena alfa ja omega voivat muodostaa jossain määrin yliluonnollisia piirteitä sisältävän liiton, johon saattaa kuulua telepatiaa ja alfan puolelta hyvin voimakasta mustasukkaisuutta. (Fanlore.org, s.v. Alpha/Beta/Omega.)

Seksi voi olla yksittäisen fanifiktio-tekstin keskiössä, jolloin koko teksti saattaa olla yksittäisen seksikohtauksen kuvaus. Yksityiskohtaisia seksikuvauksia voi olla myös pitkissä juonnellisissa teksteissä, joiden varsinainen päätarina on esimerkiksi seikkailua tai seksikuvausta laajempi katsaus kahden ihmisen väliseen suhteeseen. On myös paljon sellaista fanifiktiota, jossa seksiä ei esiinny ollenkaan. Tässä tutkielmassa aineistosta on kuitenkin karsittu pois muut kuin yksityiskohtaisia seksikohtauksia sisältävät tekstit ja tarinanosat. Fanifiktio-demokraattisen luonteen vuoksi voidaan olettaa, että fanifiktioleksikaalisten valintojen tarkastelu antaa realistisemman kuvan ilmaisuista, joita käytetään intiimialueista puhuttaessa myös fanifiktiota laajemmassa kontekstissa. Toki on pidettävä mielessä, että fanifiktio on laaja genre, jonka sisällä julkaistua materiaalia ei kukaan rajoita – sekaan mahtuu siis monenlaista ja -tasoista tekstiä. Ei ole mitään normia siitä, että fanifiktiossa kirjoitettaisiin lähtökohtaisesti seksistä sen paremmin tai huonommin kuin muissakaan yhteyksissä. Tutkimusten mukaan on kuitenkin paljon fanifiktiota, jonka kirjoittajien motiivit seksistä kirjoittamiseen pohjautuvat edellä esitettyihin seikkoihin.

2 Teoria

Tässä teorialuvussa käyn läpi tutkielmassani olennaista teoriaa ja käsitteitä kolmessa osassa. Taustalla vaikuttaa kuitenkin koko ajan kognitiivisen semantiikan merkitysnäkemys. Kognitiivisen kielentutkimuksen piirissä katsotaan, että kielen muoto ja merkitys ovat tiiviisti sidoksissa toisiinsa. Muotoa ei voi muuttaa muuttamatta samalla merkitystä. Toisaalta merkitystä ei voi

kattaa luetteloimalla sen piirteitä, vaan olennaista on sen lisäksi kaikki tieto, joka puhujalla ja kuulijalla on asiasta. Kielellistä merkitystä tarkastellessa pitää siis ottaa huomioon kielenkäytäjät ja kulttuuri, jossa kieltä käytetään. (Haddington & Sivonen 2010: 11.) Kielellinen merkitys kuuluu abstraktiin käsitemaailmaan yksilön mentaalisen käsitteistyksen ja sosiaalisen vuorovaikutuksen kautta, eikä kieltä ja ajattelua voida helposti eristää toisistaan (Onikki 2000: 86, 90). Tarkastelenkin käsittelemieni ilmaisujen merkityksiä myös sen pohjalta, millaisia näkökulmia sanavalinnat aktivoivat.

Käsittelen seuraavaksi luvussa 2.1 kognitiivisen kielentutkimuksen kenttään kuuluvia käsitteitä käsittemetafora ja käsittemetonymia. Luvussa 2.2 vuorossa on leksikaalista semantiikkaa, kun esittelen vakiintuneita leksikon paradigmaattisia suhdetyyppejä, jotka toimivat työkaluina käsittemetaforien ja -metonymian kielellistämässä ja kattavat niitä suhteita, joita tutkielmasani käsiteltävien ilmaisujen ja viittauskohteiden välillä on. Lopuksi luvussa 2.3 avaan vielä tabujen asemaa kielessä ja kulttuurissa.

2.1 Käsittemetafora ja käsittemetonymia

Tässä luvussa käsittelen kognitiivisen semantiikan piiriin kuuluvia prosesseja, jotka vaikuttavat ajattelumme taustalla. Esittelen ensin luvussa 2.1.1 lyhyesti käsittemetaforan sekä sen taustalla olevan teorian. Luvussa 2.1.2 keskityn metonymiaan käsitteenä.

2.1.1 Kognitiivinen metaforateoria ja käsittemetafora

Metafora on kielikuva, jossa kahden käsittealueen osittainen samankaltaisuus kytketään vertaukseksi (TT, s.v. *metafora*). Klassisen käsityksen mukaan metafora on esimerkiksi retorikassa ja runoudessa käytetty luova tyylikeino, jolla ei ole yhteyttä arkiseen kieleen tai ajatteluun (Lakoff & Johnson 1980: 5). Metaforakäsitys laajeni tutkimuksessa 1980-luvulla, alkaen George Lakoffin ja Mark Johnsonin teoksesta *Metaphors we live by* (1980). Teoksessaan Lakoff ja Johnson esittelevät teorian käsittemetaforista (*Conceptual Metaphor Theory*), jonka mukaan käsitteerakenteet pohjautuvat ruumiillisiin kokemuksiin ja semanttiset rakenteet heijastavat näitä käsitteerakenteita. Metafora onkin heidän mukaansa kieltä ja ajatteluamme läpäisevä elementti, eikä joidenkin kielen erityisalueiden luovaa kikkailua. (Lakoff & Johnson 1980: 4–5.) Juuri tämä käsitys metaforisen ajattelun läpäisevyydestä ja sen muodostamista käsitejärjestelmistä erottaa kognitiivisen metaforateorian klassisesta metaforakäsityksestä.

Kognitiivisen metaforateorian taustalla on oletus kognitiivisesta tiedostamattomuudesta (*cognitive unconscious*), joka on ajatteluamme ohjaava ja sen autonomisuutta rajoittava

kokoelma tiedostamattomia käsitejärjestelmiä (*unconscious conceptual systems*). (Lakoff & Johnson 1999: 10, 16, 537.) Kyseessä on kokemusten avulla kehittyvä rakenne, joka kuitenkin toimii itsenäisesti siten, että voimme saada siitä tietoa vain epäsuorasti (Lakoff & Johnson 1999: 102–104). Lakoffin ja Johnsonin (1999: 115–117) mukaan kognitiivinen tiedostamaton rakentuu neljästä tasosta. Ensimmäinen taso sisältää perustason käsitteet, kuten käsityksen siitä, mikä on pöytä. Näiden käsitysten avulla tunnistamme pöydän pöydäksi silloinkin, kun kyseessä on meille uusi pöytä. Toinen taso on semanttiset kehykset, joiden avulla ymmärrämme sekä kielensisäisiä että -ulkoisia merkityssisältöjä. Tällaisten semanttisten kehysten avulla osaamme esimerkiksi asioida apteekissa. Kolmas taso on jo abstraktimpi ja sisältää tilasuhteita ja skeemoja, joiden kautta käsitämme sijaintia tilassa. Ymmärrämme esimerkiksi mitä tarkoittaa, että koira on pihassa ja polkupyörät autotallin *takana*. Neljännen kognitiivisen tiedostamattoman tason muodostavat käsittemetaforat.

Käsittemetaforalla tarkoitetaan kognitiivisessa kielitieteessä työkalua, jonka avulla voidaan tarkastella kokemuksen ja ymmärtämisen mahdollistavaa rakennetta, joka on kielellisen metaforan *takana* (Grady 2007: 189). Käsittemetaforien avulla voimme käyttää jotain aineellisesti havaittavaa ja yksinkertaista asiaa monimutkaisemman ja kenties aineettoman asian kuvaamiseen ja käsitteistämiseen (Lakoff & Johnson 1980: 59). Esimerkiksi käsittemetafora ELÄMÄ ON MATKA⁵ on taustalla sellaisissa ilmaisuissa kuin *elämän poluilla tai tulla elämässään risteyskohtaan*, joilla käsitteistämme elämää konkreettisemmän matkan ilmauksin. Käsittemetafora muodostuu lähdealueesta (*source domain*) ja kohdealueesta (*target domain*), joiden välillä on rakenteellista tai käsitteellistä samankaltaisuutta niin paljon, että voimme puhua kohdealueen ilmiöstä käyttämällä lähdealueen käsitteitä. Prosessia, jolla nämä samankaltaisuudet käsitetään, kutsutaan mallintamiseksi (*mapping*). Kielelliset metaforat ovat siis systemaattisessa suhteessa mieleemme käsitteisiin. (Lakoff & Johnson 1980: 7, 52–53.) Samasta kohdealueesta on kuitenkin mahdollista puhua useamman eri lähdealueen käsittein ja tällaisilla valinnoilla voidaan joi-tain alueen puolia korostaa ja samalla häivyttää toisia (Leino 1983). Kognitiivisessa metaforateoriassa metaforaa tarkastellaankin kahdella tasolla. Metaforat ovat elimellinen osa ajattelua ja niin ollen käsitteellisiä, mutta samaan aikaan metaforat ovat näiden käsittemetaforien motivoimia kielellisiä ilmauksia. Yleisen käsittemetaforan pohjalta on mahdollista luoda myös epäkonventionaalisia ja ainutlaatuisia kielellisiä ilmauksia, jotka ovat kuitenkin ymmärrettävissä taustalla vaikuttavan käsittemetaforan ansiosta. (Lakoff & Turner 1989: 50.)

⁵ Käsittemetaforat erotetaan tekstissä kielellisistä ilmaisuista käyttämällä kapiteeleja (Lakoff & Johnson 1980: 5).

Lakoff ja Johnson (1980) esittävät, että käsittemetaforat jakautuvat kolmeen päätyyppiin. Aiemmin mainittu ELÄMÄ ON MATKA on esimerkki rakenteellisesta metaforasta (*structural metaphor*) eli se perustuu käsitteiden rakenteellisiin yhtäläisyyksiin. ELÄMÄSTÄ puhutaan käyttämällä MATKAN rakenteita. Toinen käsittemetaforatyyppi on suuntaisuuden metaforat (*orientational metaphor*), jotka perustuvat spatiaaliseen hahmottamiseen, kuten vastinparissa YLÖS–ALAS. Voimme esimerkiksi sanoa, että joku on *huippuosaaja* ja tämä motivoituu käsittemetaforan HYVÄ ON YLHÄÄLLÄ pohjalta. (Lakoff & Johnson 1980: 7–19.) Kolmas tyyppi on ontologinen metafora. Ontologisten metaforien avulla käsitteellistämme aineettomia asioita, kuten kokemuksia ja tunteita. Ontologisten metaforien havaitseminen on haastavaa, sillä ne ovat hyvin luonnollinen osa ilmaisuamme. (Lakoff & Johnson 1980: 25–29.)

Johnson (1987: 126) luettelee yhteensä 27 erilaista ontologista mielikuvaskeemaa. Yksi näistä on omassa aineistossanikin esiintyvä SÄILIÖ. Hänen mukaansa käsitämme oman kehomme säiliönä, jolla on selkeät ulko- ja sisäpuoli ja rajat. Ajatteluamme ohjaa siis käsittemetafora IHMINEN ON SÄILIÖ. Tätä jäsennystä käytämme puhuessamme kielenulkoisistakin asioista säiliöön viittaavin ilmaisin, mikä näkyy esimerkiksi sijamuotojen valinnassa. Yläraajamme haava sijaitsee nimenomaan *kädessä*, sillä se rikkoo kehosäiliömme pinnan ja ulottuu sen sisäpuolelle. Sen sijaan leppäkerttu voi laskeutua *kädelle*, jolloin se kontaktista huolimatta pysyy säiliömme ulkopuolella. Kehomme lisäksi projisoimme säiliöajattelua muihin abstraktimpiin käsitteistykseen. Sanomme esimerkiksi olevamme *metsässä* 'metsän sisällä'. Käsittemetafora IHMINEN ON SÄILIÖ on vahvasti läsnä tämän työn analyysissä. Sitä kuitenkin kielen tasolla käsitteistetään myös metonymian kautta.

2.1.2 Metonymia

Metonymiaa on joskus pidetty metaforan alalajina. Prosesseina ne ovatkin jossain määrin samankaltaisia, sillä molempiin liittyy olennaisena osana mallintaminen ja käsitteellisyys. Metaforan tavoin metonymiaakin on perinteisesti pidetty lähinnä retorisenä kielen tehokeinona. (Lakoff & Johnson 1980: 37; Evans & Green 2006: 311). Metonymia on kuitenkin metaforan lailla elimellinen osa arkista ajattelutapaamme ja kielellistä ilmaisuamme (Lakoff & Turner 1989: 102–104). Prosesseina ne eroavat kuitenkin siinä, millaisten alueiden välillä liikutaan. Kuten luvussa 2.1.1 oli esillä, metaforassa kohdealueen ilmiöistä puhutaan lähdealueen käsittein. Metonymiassa sen sijaan liikutaan saman alueen sisällä ja mallinnetaan alueen sisäisiä rakenteita (Lakoff & Turner 1989: 103). Metafora siis kytkee yhteen kahta aluetta ja metonymiassa käsitteellään yhden käsitealueen sisäisiä suhteita. Kövecses ja Radden (1998: 39) ovat esittäneet

metonymian kognitiivisena prosessina, jossa käytettävä käsite toimii välineenä, jonka avulla luodaan mielikuva varsinaisesta kohdekäsitteestä alueen sisällä.

Metonymiaa kuvataan tyypillisesti prosessina, jossa kokonaisuuden osalla viitataan koko kokonaisuuteen. Metaforasta poiketen tällöin ei oleteta, että käytetty ilmaus välttämättä kuvaaisi kokonaisuutta kattavasti, vaan se edustaa sitä käytetyssä kehyksessä. Lakoff & Johnson (1980: 35–36) käyttävät esimerkkikehyksenä kahvilaa. Käyttämällä esimerkiksi ilmaisua *cappuccino haluaa santsin* tarjoilija viittaa sanalla *cappuccino* asiakkaaseen, joka on tilannut kyseisen juoman. Ilmaisussa *cappuccino* edustaa asiakasta, mutta mallintamisessa ei ajatella *cappuccinon* kuvaavan asiakkaan ominaisuuksia muuten. Metonymian kaava voidaan tiivistää siten, että metonymiassa B (*cappuccino*) edustaa A:ta (*asiakasta*). Tavallinen ilmenemistapa tällaiselle on esimerkiksi metonymia PAIKKA EDUSTAA INSTITUUTIOTA. (Evans & Green 2006: 312.) Ilmaisussa *Valkoinen talo kommentoi kohua* lauseke *Valkoinen talo* on väline (PAIKKA), joka edustaa kohdetta YHDYSVALTOJEN PRESIDENTTI (INSTITUUTIO). Urheilu-uutisoinnissa käytetään usein päinvastaista metonymiaa KOKONAISUUS EDUSTAA OSAA, esimerkiksi ilmaisussa *Suomi eteni välieriin*, jossa *Suomi* (KOKONAISUUS) edustaa kohdetta SUOMEN EDUSTUSJOUKKUE (OSA).

Metonymian avulla voidaan korostaa ja toisaalta häivyttää käsitealueen eri puolia. Mikäli KOKONAISUUTEEN viitataan OSALLA, tehdään valinta siitä, mikä osa nostetaan viittausvälineeksi. Aiemmassa kahvilaesimerkissä *cappuccino* edustaa asiakasta kattavasti nimenomaan kyseisessä kontekstissa, jossa asiakkaan muilla ominaisuuksilla ei ole tilanteen kannalta merkitystä. Mikäli kyseessä on kahvilan kanta-asiakas, voi hänelle muodostua kahvilan työntekijöiden keskuudessa toinenkin identiteetti ja *cappuccinon* sijaan häneen viitataan nimellä *huokailija*. Juomatilauksen sijaan häntä kahvilan kontekstissa määrittääkin nyt eräs hänen tapansa. Käytännön funktiona on yhä viitata asiakkaaseen jollain hänet yksilöivällä piirteellä, mutta viittausväline on eri. Tilanteissa, joissa aktivoituu metonymia KOKONAISUUS EDUSTAA OSAA, häivytetään puolestaan OSAN merkitys. Lauseessa *hän tarttui ovenkahvaan* on riittävä tieto, että tarttuja on *hän* (KOKONAISUUS), eikä ole tarpeen täydentää, että varsinaisen tarttumisen suorittaa HÄNEN KÄTENSÄ (OSA). Esimerkissä *hän tarttui ovenkahvaan* on kyse hyvin vakiintuneesta metonymian kielellisestä ilmaisusta. Sama ilmiö toimii myös kontekstisidonnaisesti, kuten oma aineistoni osoittaa. Seksikuvauksessa ilmaisu *Malfoyn nyrkki piti häntä löyhästi kädessään* (F080) kuvaa tilannetta, jossa nyrkissä ei todellisuudessa ole *hän* (KOKONAISUUS), vaan HÄNEN SIITTIMENSÄ (OSA). (Ks. luku 4.)

Metonymian avulla voidaan käsitteistää metaforia (Lakoff & Turner 1989: 104–105) ja toisaalta metaforat voivat rakentua metonymian varaan. Antonio Barcelona (2003: 31) on jopa esittänyt, että jokainen metaforinen kartoitus presupponoi aikaisemman metonymian

kartoituksen. Metaforan ja metonymian keskinäiset suhteet eivät kuitenkaan aina ole selkeitä ja tällöin puhutaan ilmiöstä nimeltä *metaftonymia* (*metaphonymy*) (Goossens 1990). Esimerkiksi ilmaisu *suu supussa* sisältää metaforisia piirteitä, koska siinä verrataan kiinni olevaa ihmissuuta *supussa* olevaan pussinsuuhun. Toisaalta kyseessä on metonymia, jossa kiinni oleva suu edustaa hiljaa pysyttelevää henkilöä. Ilmaisua voi siis kutsua metaftonymiseksi.

Metaforan tavoin metonymia on kognitiivinen prosessi, jonka avulla käsitteistämme maailmaa. Metonymiassa mallinnetaan saman käsitealueen rakenteita ja käsitteistetään alueen sisäisiä suhteita. Metonymiassa käytettävä käsite B edustaa kohdekäsitettä A. Metaforan ja metonymian välinen ero ei aina ole selkeä, sillä monet ilmaisut motivoituvat metaftonymisesti eli sekä metaforasta että metonymiasta.

2.2 Leksikon paradigmaattiset suhteet

Edellisessä luvussa esittelin käsittemetaforan ja -metonymian, jotka ovat ajattelumme taustalla vaikuttavia kognitiivisia prosesseja. Tässä luvussa siirryn kielellisiin ilmiöihin ja käsittelen leksikon paradigmaattisia eli semanttisia suhteita. Kyse on siitä, millaisia merkityksiä sanat saavat suhteessa toisiinsa joko kontekstisidonnaisesti tai vakiintuneissa yhteyksissä. Käsittelen kolmea tutkimukseni kannalta olennaista, vakiintunutta paradigmaattista suhdetyyppiä. Luvussa 2.2.1 käsittelen synonymiaa, luvussa 2.2.2 vuorossa on hyponymia ja lopuksi luvussa 2.2.3 aiheena on meronymia.

2.2.1 Synonymia

Synonymialla tarkoitetaan sanoja, joilla on sama tai samankaltainen merkitys. Se on eräänlainen vastakkainen ilmiö polysemialle, jossa samalla sanalla on useampi eri merkitys – nämä ilmiöt eivät kuitenkaan ole millään muotoa toisiaan poissulkevia. Murphyn (2003: 134–135) mukaan synonymijoukko koostuu sanoista, joilla on samat kontekstin kannalta olennaiset ominaisuudet, mutta eri muoto. Sanojen määrittely synonymeiksi on kaksiosainen prosessi, jossa sanat täytyy ensin tunnistaa ja sitten arvioida niiden samankaltaisuutta. Sanat, jotka selvästi poikkeavat semanttisesti toisistaan, on helppo luokitella ei-synonymeiksi. Sen sijaan semanttisesti toisiinsa liittyvien sanojen arviointi on hitaampaa ja osin haastavampaa, sillä se vaatii syvempää perehtymistä eroavaisuuksiin ja sen määrittelyä, ovatko ne merkityksen kannalta olennaisempia kuin samankaltaisuudet. Tämän prosessin vaillinainen toteutuminen voi johtaa semanttisesti läheisten sanojen käytön sekoittumiseen, kuten myöhemmin luvussa 5.3.1

käsittämäni *erektio*, jota käytetään aineistossani laajasti siittimen synonyyminä, vaikka semanttisesti se on tiettyä siittimen tilaa kuvaava ilmaisu.

Synonymia on luonteeltaan tuottavaa, eli uusia synonyymejä voidaan tuottaa helposti ja ymmärrettävästi ilman, että se vaatii listaa tai muuta ilmiä tuotua sääntöä (Murphy 2003: 27). Edellä kuvatun prosessin avulla tunnistamme ja hyväksymme tutun ilmiön synonyymijoukkoon itsellemme uusia sanoja ilman, että synonyymistä suhdetta on tarpeen kielellistää jollain selityksellä – kunhan kontekstista käy ilmi se, mihin viitataan. Tässä tulevat mukaan metaforan ja metonymian kaltaiset kognitiiviset prosessit, jotka aktivoituvat kielellisiä ilmaisuja tulkittesamme ja jotka samaan aikaan motivoivat erilaisia dynaamisia, epäkonventionaaliakin ilmaisuja. Uudet ilmaisut muovaavat yksittäisen kielenkäyttäjän kielellisiä konventioita. Mikäli törmäämme samaan ilmaisuun samassa merkityksessä toistuvasti, se konventionaalistuu ja muuttuu kielenyksiköksi, jonka hallitsemme rutiininomaisesti. (Langacker 1999: 92.)

Semanttisen sisällön ei tarvitse olla aivan täydellisesti yhdenmukaista, jotta sanojen välinen suhde on synonyyminen. Muoto ja merkitys ovat kiinteästi yhtä ja muodon muuttaminen muuttaa aina hiukan merkitystäkin eikä synonymia ole näin ollen absoluuttista. Synonymia voi olla myös kontekstisidonnaista siten, että sanat ovat toistensa synonyymejä vain rajatussa esiintymisympäristössä. (Murphy 2003: 136–140.) Ilmaisut *penis* ja *kyrpä* ovat synonyymejä, mutta ne ovat tyyliltään ja ensisijaiselta käyttöympäristöltään erilaisia. *Penis* on sävyiltään asiallinen ja *kyrpä* puolestaan arki- tai jopa alatyylinen. Niillä ei kuitenkaan ole nykykielessä muita keskeisiä merkityksiä kuin ’siitin’. Sen sijaan *käärme* on ensisijaiselta merkitykseltään tietynlainen matelija, mutta voi sopivassa esiintymisyhteydessä toimia niin ikään merkityksessä ’siitin’ (ks. luku 5.3.3). Toisaalta on huomattava, ettei semanttinen samankaltaisuus ole ainoa kriteeri, jonka tulee täytyä synonyymisen suhteen toteamiseksi. Sanoja *ilo* ja *iloinen* ei mielletä synonyymeiksi, vaikka ne ovatkin semanttisesti lähellä toisiaan, koska toinen on substantiivi ja toinen adjektiivi. Vaikka semanttiset ominaisuudet ovat usein keskeisemmässä roolissa sanojen välisiä paradigmaattisia suhteita kartoitettaessa, voi väliä olla myös sanaluokilla, fonologialla, morfologialla ja etymologialla. (Murphy 2003: 34–35.)

Tässä tutkielmassa tarkastelen enimmäkseen samaan sanaluokkaan kuuluvia ilmaisuja (substantiivit) ja synonymia kulkee taustaoletuksena käsittelemistäni ilmaisuista. Tarkastelemani konteksti on rajattu – seksuaalinen kanssakäyminen – ja tämä ohjaa tulkitsemaan epätyypillisetkin ilmaisut kuuluvaksi pimppien, pyllyjen tai pippeleiden synonyymijoukkoihin. Rajatun kontekstin vuoksi minun ei ole syytä epäillä, etteikö *orkidea* viittaisi kasvin sijaan vulvaan, tai *puolikuu* siittimeen eikä kuun vaiheeseen. Keskitynkin analyysissäni ilmaisujen muiden

ominaisuuksien tarkasteluun, eikä niinkään siihen, että määrittäisin ne toistensa synonyymeiksi.

2.2.2 Hyponymia

Sanojen jaottelu pelkkiin synonyymeihin tai ei-synonyymeihin ei tietenkään kata kaikkia sanojen välisiä semanttisia suhteita. Hyponymialla tarkoitetaan sanojen välisiä hierarkkisia suhteita, jossa sanat voidaan luokitella ala- ja yläkäsitteisiin eli hyponyymeihin ja hyperonyymeihin. Hyponyymi on tarkemmin eritelty olio laajemman käsitteen sisällä (Murphy 2003: 216–217). Esimerkiksi lause *Hermione tarttui punertavaan penikseen* (F120) sisältää merkityksen 'Hermione tarttui punertavaan sukuelimeen', mutta lauseessa sukuelin määritellään tarkemmin juuri *penikseksi*. *Penis* on *sukuelimen* hyponyymi ja *sukuelin* näin ollen *peniksen* hyperonyymi. *Penis* on tietynlainen sukuelin. Suhde on hierarkkinen, koska edellistä virkettä ei voida kääntää ja sanoa, että sukuelin olisi tietynlainen penis. Yksinkertaisimmillaan hyponymian voi siis tiivistää kaavaan *X on eräänlainen Y*, jossa X on hyponyymi ja Y hyperonyymi (Murphy 2003: 217). Cruse (2002) on kuitenkin huomauttanut, ettei tämä yksinkertainen kaava kuvaa hyponymian luonnetta kattavasti, ja hän esitteleekin kuusi erilaista prototyyppistä hyponyymin ominaisuutta, joiden perusteella voidaan arvioida, onko X hyvä hyponyymi Y:lle. Olennaisimpia kriteereitä on kaksi: X:n ja Y:n välillä ei ole ”kategorista ristiriitaa” ja lause *A on X* sisältää oletuksen *A on Y*, joka ei kuitenkaan ole toisinpäin käännettynä yhtä vahva oletus, vaan jos *A on Y*, se ei välttämättä tarkoita, että *A on X*. Esimerkiksi lause *Ellu (A) on labradorinnoutaja (X)* sisältää oletuksen *Ellu (A) on koira (Y)*, mutta *Ellu (A) on koira (Y)* ei tarkoita, että kyseessä olisi välttämättä labradorinnoutaja (X).

Osana sanan merkitysverkkoa on sen taksonomia, ja on sekä kontekstista että kielenkäyttäjän maailmantiedosta riippuvaa, millainen taksonomia aktivoituu sanavalinnan myötä. Kansantaksonomia on tyypiltään epätieteellinen luokittelu ja arkisessa kanssakäymisessä usein riittävä, vaikka se samalla sisältääkin paljon epäjohdonmukaisuuksia ja aukkoja. Murphy (2003: 224–226) havainnollistaa erilaisia taksonomioita käyttämällä esimerkkinä lehmää. Kansantaksonomiassa luokasta *elävät olennot* päästään erilaisiin lehmärotuihin vain kolmen loikan kautta. Black Angus on lehmärotu, lehmä on yhdenlainen eläin, vähän niin kuin koira ja hevonen, jotka ovat kaikki keskenään samankaltaisia eläimiä erotuksena toisenlaisista eläimistä eli linnuista ja kaloista. Linnut, kalat ja lehmät taas ovat kaikki kuitenkin eläimiä, toisin kuin muut elävien olentojen luokat, jollaisiksi voidaan ajatella vaikkapa ihmiset ja kasvit. Kansantaksonomisessa mallissa assosiaatiot ja hierarkiat pysyvät yksinkertaisina ja pois jätetään kaikki turha tieto. Tieteellinen luokittelu etenee kuitenkin paljon yksityiskohtaisemmin kriteerein. Siinäkin ylinnä

on elävä olento eli *organismi*, mutta matkalla Black Angukseen ovat sellaiset luokittelut kuin nisäkkäät, sorkkaeläimet ja onttoarviset. Tieteellinen taksonomia on laajuudessaan epäkäytännöllinen ja ”mieltä suurempi” (Ungerer & Schmid 1997: 63), eikä se näin ollen ole arkisessa käytössä kovin tarpeellinen tai hyödyllinen tapa hahmottaa hyponyymisiä suhteita.

Hyponymia sanojen välillä mahdollistaa sen, että asioita voidaan käsitellä niin kutsutulla yleisemmällä tasolla. Laajemman merkityksen sisältävää hyperonyymiä on mahdollista käyttää tarkemman hyponyymin sijasta. Motiivina voi olla esimerkiksi se, ettei yksityiskohtaisempi ilmaus ole tiedossa tai kontekstin kannalta olennainen. Esimerkiksi lause *katso mikä ötökkä* ei vaadi *ötökkää* tarkempaa termiä, kun päämääränä on kiinnittää vastaanottajan huomio kyseiseen olioon. Hyperonyymiä voidaan käyttää tarkemman ilmaisun sijaan myös silloin, kun puheenaiheena on tabu, josta ei ole sopivaa käyttää yksityiskohtaisempia ilmauksia (tabuista ks. luku 2.3).

2.2.3 Meronymia

Lähellä holonymiaa on meronymia, joka on holonymian tavoin paradigmaattinen ja hierarkkinen merkityssuhde. Meronymiassa sanat ovat kuitenkin osa/kokonaisuus -suhteessa eivätkä lajiteltuina ylä- ja alakäsitteiksi. Osakäsitteet ovat meronyymejä ja kokonaiskäsitteet holonyymejä. Meronymiaa esiintyy lähinnä substantiivien välisissä suhteissa, mutta myös nominaalimuotoiset verbit muodostavat meronymisiä suhteita. (Murphy 2003: 230–231.) Esimerkiksi *keho* on holonyymi suhteessa *vulvaan*, joka on täten *kehon* meronyymi. Meronymian hierarkisuus näkyy siinä, että myös *vulva* voidaan katsoa holonyymiksi ja yksi sen meronyymeistä on *klitoris*. Kehonosat ovat niin kiinteästi yhteydessä kehoon kokonaisuutena, että voimme sanoa *hänellä on klitoris* ilman, että väliin tarvitaan mainintaa vulvasta. Toiset meronyymiset tapaukset eivät ole yhtä vakiintuneita. Emme esimerkiksi voi tuosta vain sanoa, että *talossa on rikkinäinen kahva*, kun tarkoitamme talon ulko-oven kahvaa. Cruse (1986) lajitteleekin meronymiat absoluuttisiin ja kontekstisidonnaisiin. Kehonosat ovat absoluuttisesti osa kehoa silloinkin, kun niistä puhutaan erillään kehon kontekstista. *Kahvan* ja *talon* meronyymien suhde sen sijaan on ymmärrettävissä vain rajatuissa konteksteissa, kuten silloin, jos rikkinäistä ovenkahvaa korjaamaan tullut huoltomies toteaa, että *täällä oli rikkinäinen kahva*.

Meronymisten suhteiden ymmärtämistä voidaan hyödyntää metonymian kielellistämässä. Kun meronymia sanojen välillä on tarpeeksi vahva, aktivoituu käsittemetonymia silloinkin, kun holonyymiä käytetään meronyymiin viitatessa tai toisin päin. Tämä näkyy erityisesti analyysissäni luvussa 4. Metonymia voi motivoida meronyymien ja holonyymien ristiinkäytön, jolloin meronyymi ja holonyymi näyttäytyvät käyttökontekstissa synonyymeinä, kuten luvussa

2.1.2 käyttämissäni esimerkeissä *cappuccino haluaa santsin* ja *Suomi eteni välieriin*, joissa *cappuccino* edustaa kahvilan asiakasta ja *Suomi* Suomen edustusjoukkuetta.

Hyponymian ja meronymian ero on välillä vaikea osoittaa ja kyse onkin siitä, millainen näkökulma tarkastelulle valitaan. *Vagina* on hyponyymi esimerkiksi sellaiselle sanalle kuin *elin*. Molemmat ovat kokonaiskäsitteitä, eikä voida sanoa, että *vagina on osa elintä*. Sen sijaan *vagina* on osa (meronyymi) *sukupuelimistöä* ja laajemmin *elimistöä*, jonka muita osia voivat olla esimerkiksi *klitoris* ja *kohtu*. *Elin* on hyperonyymi suhteessa sanaan *vagina*, mutta myös se on *elimistön* meronyymi. Erilaiset paradigmaattiset suhteet leksikon sisällä ovatkin moniulotteisia, eivätkä myöskään rajoitu edellä esittelemiini vakiintuneisiin suhdetyyppeihin. Tämän työn analyysissä ne kuitenkin ovat riittävät työkalut aineiston tarkastelulle.

2.3 Tabu kielessä ja kulttuurissa

Olen edeltävissä luvuissa esitellyt ajatteluamme ohjaavia kognitiivisia prosesseja sekä kielellisiä keinoja ja suhteita, joita käytämme ja hyödynnämme jokapäiväisessä kielenkäytössämme jatkuvasti. Joskus epämääräisemmän ilmaisun käyttö tai metaforan hyödyntäminen motivoituu siitä, ettei suora ilmaisu ole vaihtoehto – aihe tai sana itsessään on tabu. *Tabu* viittaa johonkin kartettavaan tai kiellettyyn ja sitä käytetään erityisesti jostain uskomuksellisesti motivoitusta kiellostä tai sen kohteesta (KS s.v. *tabu*).

Tabuaiheiden välttely voikin rikastuttaa kieltä, kun kiellettyä aihetta pyritään kielellistämään kontekstiin kulloinkin sopivalla tavalla. Tabuaihe tarjoaa kielelle hedelmällisen kasvualustan ja mitä vahvemman tabusta on kyse, sitä rikkaampaa kieltä sen ympärille kasvaa (Burrige 2004: 212). Allen (2018: 18–19) puhuu ilmiöstä nimellä *x-femismi* (*x-phemism*), jossa puhuja valitsee tabuaiheesta puhuessaan sopivan *x-femismin* sen mukaan, miten hän aiheeseen suhtautuu. Hän määrittelee kolme *x-femismiä*, jotka ovat eufemismi, dysfemismi ja ortofemismi. Tieteen termipankki (s.v. *eufemismi*) määrittelee eufemismin kiertoilmaukseksi, joka kaunistelee tai peittelee korvattavaa – yleensä tabusanaa tai muuten tabuluonteista – ilmausta ja on sitä lievempi tai epämääräisempi. Dysfemismi puolestaan on eufemismin vastakohta eli ilmaisu korvataan jollain alatyylisellä tai hyökkävällä ilmaisulla, tai käytetään esimerkiksi tabusanaa neutraalimman ilmaisun sijaan (Allen 2018: 20). Ortofemismi puolestaan tarkoittaa suoraa ilmaisua. Etenkin erilaiset eufemismit ja dysfemismit havainnollistavat sitä valtavaa kekseliäisyyttä, jota tavallisetkin kielenkäyttäjät osoittavat (mts. 21). Siksi tarkasteluni ulottuu tässä työssä käytetyimpien ilmaisujen lisäksi niihin värikkäisiin tapoihin, joilla intiimialueihin aineistossani viitataan (ks. luku 5).

Käsittelen seuraavaksi luvussa 2.3.1 tabujen yhteisöllistä luonnetta ja tabuilmiöiden ja -sanojen yhteyttä. Luvussa 2.3.2 vuorossa ovat nimenomaisesti seksuaalisuuteen ja intiimialueisiin ja niistä puhumiseen liittyvät tabut.

2.3.1 Tabujen yhteisöllinen luonne

Tabut eivät synny tyhjiössä tai jonkin yliluonnollisen voiman vaikutuksesta, eivätkä siis voi olla absoluuttisia. Kyse on ihmisten eli yhteisön jäsenten välisistä sopimuksista, jotka osaltaan liimaavat yhteisön jäseniä yhteen. Tabut – kuten muutkin yhteisön jakamat normit ja arvot – auttavat muodostamaan yhteisön rajat ja voivat luoda tietynlaista vastakkainasettelua toisiin yhteisöihin, jos näiden arvot ja tavat ovat erilaiset. Tabut vaihtelevat yhteisöstä toiseen ja muuttuvat ajan myötä, jotkut asiat tai sanat lakkaavat olemasta tabuja ja toisista tulee tabuja. Tabut heijastelevat yhteisön sisäisiä normeja ja arvoja niin hyvässä kuin pahassakin. (Allen 2018: 14.)

Allen (2018: 2) toteaa, että jotkut tabut ovat syntyneet käytännöllisten syiden vuoksi. Tällaisia käytännön syistä tabuja ovat esimerkiksi inesti ja ihmisulosteet. Toisaalta asioita ja sanoja voidaan määritellä ns. ylhäältä päin tabuiksi myös siitä syystä, että yhteisö pysyisi paremmin kurissa ja nuhteessa – esimerkiksi tapauksissa, joissa hallinnon kritisointi on kiellettyä. Tabuihin kohdistuvat negatiiviset tunteet heijastuvat myös näitä tabuasioita kuvaaviin ilmaisuihin ja näin ilmaisuistakin itsessään tulee tabuja. Tabusanojen niin sanottu tabuus voi säilyä sen jälkeenkin, kun varsinaisen ilmiön tabuluonne on jo ajan saatossa kadonnut. (Burrige & Benczes 2018: 180)

Tabujen suhteellisuudesta kertoo se, että laajasti tunnustettuja, isojakin yhteisöjä määrittäviä tabuja rikotaan jatkuvalla syötöllä. Toisen ihmisen tappaminen on tabu, jonka rikkomisesta seuraa ankara rangaistus – paitsi jos tapettu yksilö onkin esimerkiksi yhteisön vihollinen tai kyseessä on yhteisön määräämä kuolemanrangaistus. (Allen 2018: 15.) Jos puhutaan enemmän kielellisistä tabuista, niin esimerkiksi kiro sanat on useimmiten määritetty tabusanoiksi, eikä kiroilua pidetä niin sanotusti hyvänä käytöksenä. Kiroilu näyttäytyy kuitenkin voimakkaana ja välteltävänä tabuna vain tietyissä tilanteissa, kuten institutionaalisissa vuorovaikutustilanteissa ja vieraiden tai lasten seurassa (Allen 2018: 13). Kuitenkin kiro sanatabun rikkomisen on yleistä ja rangaistus väärässä seurassa kiroilustakin yleensä lievä. Eli toisin kuin tappamistabu, joka on hyvin, hyvin väärin paitsi parissa poikkeustapauksessa, kiroilu on hyvin, hyvin väärin vain harvoissa poikkeustapauksissa. Suhtautuminen kiroilutabun rikkomiseen kuitenkin vaihtelee riippuen esimerkiksi kiroilevan henkilön iästä ja sukupuolesta sekä suhtautujan (eli kuulijan) taustatekijöistä, kuten iästä ja koulutusasteesta (Harju 2021). Tabuasema tuo kuitenkin kiro sanoille erityismerkitystä, minkä vuoksi niiden ylenmääräistä viljelyä pidetään kenties

laajemmalti huonona käytöksenä kuin satunnaista käyttöä, sillä niiden tabumerkitys väljähtää liikkakäytön seurauksena ja niiden muuttuessa tabusanoista arkisemmiksi.

Tabusanat kantavat yhteisöllistä merkitystä. Allan (2018: 7-9) nostaa esimerkiksi sanan *neekeri* (*nigger*). Kyseessä on alkuperältään halventava ilmaus, joka on tämän merkityksen vuoksi sivistyneessä nyky-yhteiskunnassa tabusana – jopa siinä määrin, että sen kirjoittaminen tässäkin yhteydessä tuntuu väärältä. Mustat ihmiset ovat kuitenkin ottaneet omakseen termin, jota on käytetty heitä vastaan ja käyttävät sitä nyt itse yhteisönsä sisällä. Tämä on osoitus siitä, kuinka tabut vaihtelevat yhteisöstä tai alayhteisöstä toiseen. Valkoisen henkilön tai tahon ei ole sopivaa kutsua mustaa henkilöä ”n-sanalla”, mutta mustan yhteisön kesken termiä voidaan käyttää. Sanan merkitys ja sävy riippuvat siis käyttäjästä. Kun haukkumasanaa ryhdytäänkin käyttämään omaa identiteettiä kuvaavana ilmaisuna, menettää se merkitystään haukkuna.

2.3.2 Seksitabut kielenkäytössä

Tabut eivät ole absoluuttisia, mutta seksi ja seksuaalisuus ovat aiheita, joihin on aina liittynyt tabuja. Crespo-Fernández (2018: 42) kutsuu seksin tabuasemaa monitahoiseksi, sillä siihen liittyy niin psykologisia, sosiaalisia kuin uskonnollisiakin kieltoja ja määräyksiä. Seksipuhe kantaa mukanaan historiasta, yhteiskunnasta, kulttuurista ja kielestä koostuvaa painolastia, ja seksuaalisuus on paitsi kehollista, myös yhteisöllistä (Weeks 2011: xi-xii). Siksi seksiin ja etenkin seksistä puhumiseen liittyy paljon tabuja vielä tänäkin päivänä. Vaikka jokin seksuaalisen toiminnan osa-alue itsessään ei enää olisikaan yhteisössä tabu, säilyy siitä puhumisen tabu. Seksi onkin puheenaihe, joka motivoi eufemismien runsaaseen keksimiseen ja käyttöön sekä joissain tapauksissa vaikenemiseen, kun joistain aihealueista ei ole sopivaa puhua edes kiertoilmauksin. (Crespo-Fernández 2018: 43–44; Krajewsky & Schröder 2008: 595.)

Sama henkilö voi yhden päivän aikana puhua seksistä sekä kauniisti että raa’asti, sekä suorasanaisesti että kierrellen (Epstein 1986: 57). Pelkkien etäännyttävien ja epämääräisten eufemismien lisäksi siitä puhutaankin myös monenlaisia x-femismejä hyödyntäen. Ääripäinä voidaan pitää puhdasta eufemismia ja törkeää dysfemismia, mutta niiden väliin mahtuu suorien ortofemismien lisäksi ilmaisuja, jotka Crespo-Fernández (2018: 44) määrittelee kvasi-eufemismeiksi ja kvasi-dysfemismeiksi. Kvasi-eufemisit ovat ilmaisuja, jotka ovat muodoltaan alatyylisiä tai muuten negatiivissävytteisiä, mutta joita käytetään positiivisessa mielessä tietyissä konteksteissa. Kvasi-dysfemisit puolestaan näyttävät asiatyylisiltä, mutta niitä käytetään loukkaamistarkoituksessa. Useat seksiin liittyvät x-femisit motivoituvat käsitemetäforista kuten SEKSI ON TYÖSKENTELYÄ, joka on esimerkiksi siirtimeen viittaavan ilmaisun *kalu* taustalla (ks. luku 5.3.1), SEKSI ON PELIÄ, kuten kutsuttaessa penetraatiota *maaliin pääsemiseksi* (ks. luku

5.2.3) ja seksiä *kisailuksi*, tai seksikkään ihmisen kuumaksi kutsumisen taustalla vaikuttava SEKSI ON LÄMPÖÄ. Tosin SEKSI ON LÄMPÖÄ sisältää metonymian VAIKUTUS EDUSTAA SYYTÄ (Crespo-Fernández 2018: 48–49) ja on näin ollen pikemminkin metaftonyminen kuin metafora.

Intiimit kehonosat, kuten tässä työssä käsittelemäni pimpit, pippelit ja pyllyt, ovat seksissä suuressa roolissa, ja niinpä seksiin ja seksuaalisuuteen liittyvä tabuisuus koskevat myös niitä. Eräs huomattava osoitus intiimialueiden tabuasemasta on se, että niiden monissa yhteyksissä virallisina niminä käytetyt termit, kuten *penis*, *vagina*, *vulva* ja *anus*, ovat kaikki lainasanoja latinasta ja alkuperäiskielellä ne ovat metaforisia eufemismeja; *vagina* on 'huotra' ja *penis* 'häntä'. (Crespo-Fernández 2018: 56; M-W s.v. *vagina* ja *penis*). Nykykielessä ne ovat menettäneet eufemismista merkitystään ja erikoistuneet viittaamaan nimenomaisesti intiimialueisiin, mikä tekeekin niistä jonkinlaisia ortofemismien ja eufemismien välimuotoja. Tällaisten latinapohjaisten eufemismien lisäksi yleisiä hyväksytyjä viittaustapoja ovat metonymiasta YLEISTÄVÄ EDUSTAA YKSITYISKOHTAISTA aktivoituvat hyperonyymit ja holonyymit kuten *jalkoväli* (ks. luku 5.1.1) tai [hän] (ks. luku 4). Arkikielessä tyypillisiä viittaustapoja ovat myös ilmaisut, jotka aktivoituvat sellaisista metaforista, kuten SUKUELIN ON RUOKAA (ks. luku 5.3.3), tai edellisessä kappaleessa mainitut seksimetaforat TYÖSKENTELEY ja PELAAMINEN. (Crespo-Fernández 2018: 56–58.)

Seksisanaston tabuisuus ja tabun voima näkyvät myös siinä, että seksiin liittyvät dysfemismit ovat paljon käytettyjä kiro sanoja. Englannissa *fuck* 'naida' on yksi monikäyttöisimmistä ja samalla rumimmista kiro sanoista, häviten pahimman dysfemismien tittelin kenties vain termille *cunt* 'vittu' (Crespo-Fernández 2018: 48, 57). Suomessakin pimppiin viittaava *vittu* on yleisimpiä ja monikäyttöisimpiä kiro sanoja (Huotari 2016). Tässä työssä en kuitenkaan analysoi kiro sanakäyttöä, vaan keskityn seksikohtausten kontekstissa käytettäviin ilmaisuihin, joilla tarkoituksellisesti viitataan johonkin intiimiin kehonosaan.

3 Aineisto ja metodi

Tutkielmani aineistona toimii Archive of Our Own -sivustolta (jatkossa AO3) koostettu korpus. AO3 on vuonna 2008 perustettu sivusto, jolle on ladattu yli 7,5 miljoonaa fanityötä⁶, joista suurin osa on fanifiktiota. Fansplaining-podcastin (2016: jakso 33) kyselyssä 98,5 % vastaajista (n=7510) ilmoitti lukevansa fanifiktiota nimenomaan AO3:n kautta. AO3:n taustalla toimii voittoa tavoittelematon järjestö *The Organization for Transformative Works* (OTW), jonka

⁶ Haettu 28.4.2021.

tavoitteena on säilyttää ja suojella fanitöitä paitsi katoamiselta internetin syvyyksiin, myös kaupalliselta riistolta ja juridisilta ongelmilta (AO3: About). AO3 on ennen kaikkea arkisto, johon kuka vain on tervetullut lisäämään materiaalia ja selaamaan sitä. Valtaosa (n. 6,8 miljoonaa) töistä on englanninkielisiä, mutta sivustolta löytyy töitä yli 60 eri kielellä, myös suomeksi.

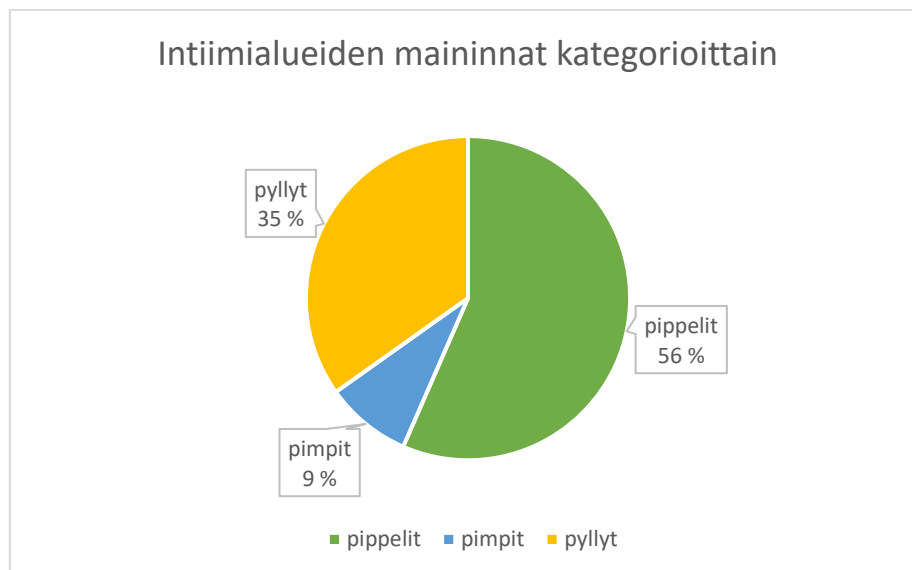
Aineistoa koostaessani käytin hakukriteerinä suomen kielen lisäksi E(xplicit)-luokitusta – sivuston ohjeiden mukaan tämä luokitus tulee antaa työlle, joka sisältää yksityiskohtaista seksuaalissävytteistä kuvausta. Tällä haulla⁷ löytyi 196 tekstiä, jotka kävin läpi. Karsin pois 21 tekstiä siksi, että ne eivät sisältäneet seksikuvausta, vaan saivat luokituksen E esimerkiksi yksityiskohtaisesta väkivallan kuvauksesta. Lisäksi yksi teksti karsiutui siksi, ettei se sopinut fanifiktion määritelmään, vaan kyseessä oli originaali työ. Aineistooni jäi 174 tekstiä eli *ficciä*, jotka sisältävät yhden tai useampia seksikohtauksia. Eri kirjoittajia tai kirjoittajaryhmiä on yhteensä 38. Vanhimmat ficit on päivätty vuodelle 2005, ja uusimmat ovat vuodelta 2020. Ficit pohjautuvat 36 erilaiseen emätekstiin. Lähes puolet (84 kpl) ficceistä pohjautuvat *Harry Potter*-kirjasarjaan. Toiseksi suosituin (24 ficciä) emäteksti on *Tuntematon sotilas*. Arthur Conan Doylen *Sherlock Holmes* -tarinat ja niistä tehdyt adaptaatiot mainitaan kahdeksan ficin emätekstinä ja animaatio sarja *Voltron – Universumin soturi* kuuden. Muista emäteksteistä on suurimmaksi osaksi yksittäisiä esiintymiä ja enimmilläänkin vain kolme. Mukana on fantasiakirjoja ja erilaisia tv-sarjoja animesarjasta *One Piece* kotimaiseen saippuasarjaklassikkoon *Salatut elämät*, mutta myös todellisista ihmisistä kirjoitettuja fanifiktioita, joissa päähenkilöinä ovat esimerkiksi jääkiekkoilijat (F001) ja suomalaiset tubettajat (F057).

Seuraavassa työvaiheessa luin kaikki tekstit läpi ja loin taulukon, johon kirjasin kaikki intiimialueiden maininnat ja lajittelin ne aiemmin mainitsemiini (luku 1) kolmeen kategoriaan: pyllyihin, pippeleihin ja pimpeihin. Olin lisäksi varautunut jonkinlaiseen muu-kategoriaan sukuelinten kohdalla, mutta sellaisia ei aineistostani löytynyt. Mikäli esimerkiksi penetraatiossa on käytetty jotain muuta kuin sukuelintä, esimerkiksi seksilelua tai taikakasvin lonkeroa, olen huomionnut vain penetroitavaan kohteeseen viittaavat ilmaisut. Mukana ovat maininnat kunkin tarkastelunalaisen kehonosan erittämistä nesteistä, sillä ne liittyvät tiukasti näihin kehonosiin ja joissain tapauksissa ovat mukana metaforan rakennuksessa (ks. luku 5.1.3). Merkitsin taulukkoon myös tiedon siitä, käytetäänkö ilmaisua kerronnassa vai dialogissa. Lisäsin vielä jokaisen ilmaisun yhteyteen sen suppean esiintymiskontekstin, jotta ilmaisujen myöhempi jäljittäminen alkuperäistekstistä helpottuisi.

⁷ Haettu 6.9.2020.

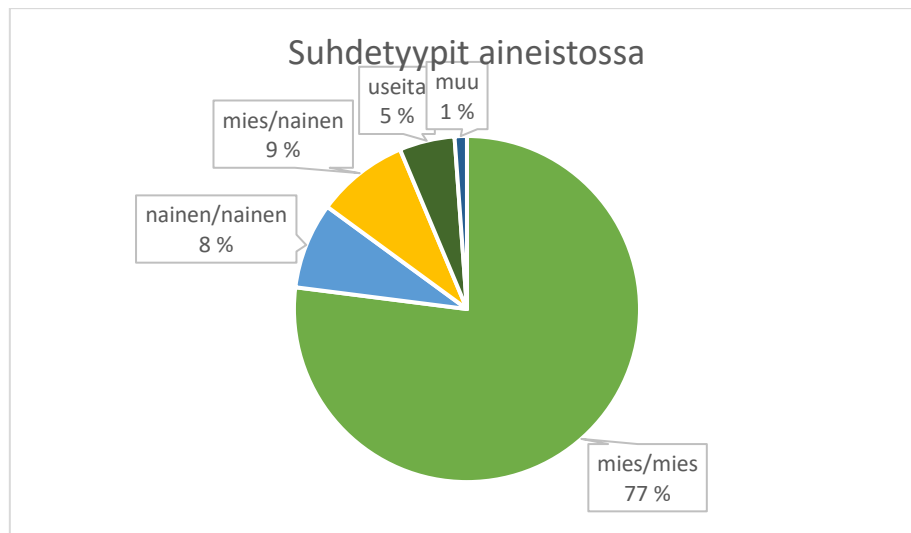
Joissain tapauksissa rajanveto analyysiin sisällytettävien ilmaisujen ja mainintojen karsimisessa oli haastavaa. Esimerkiksi *hänellä seisoj* ja *hänellä oli erektio* -tyyppiset ilmaukset jätin pois, mutta *tarttuessaan tämän erektioon* (F038) sisältyy aineistoon, sillä siinä erektio näyttäytyy nimityksenä siittimelle eikä siittimen tilana (ks. luku 5.3.1). Anatomisesti eturauhainen kuuluu sukuelimistöön, mutta aineistossani sitä käsiteltiin useimmiten osana pyllynä, joten jouduin miettimään, mihin kategoriaan nämä maininnat kuuluisivat. Päädyin lopulta merkitsemään kategoriaksi pyllyn, sillä tutkimuksessani esiintymiskonteksti on olennaisempi kuin anatomisesti oikeaoppinen luokittelu.

Erilaisia mainintoja kertyi lopulta yhteensä 4198. Näistä yli puolet kuuluu pippeli-kategoriaan (Kuvio 1), joka sisältää 2374 yksittäistä mainintaa. Pyllymainintoja oli kaikkiaan 1462. Pimpit mainittiin aineistossa vain 362 kertaa, mikä kattaa alle 10 % kaikista maininnoista.

Kuvio 1: Intiimialueiden maininnat kategorioittain

Pippeli-ilmaisujen suuri määrä oli odotettavissa, sillä lähes kaikki ficit käsittelivät cissukupuo-
lisiä henkilöitä ja 174:stä ficistä vain 14 oli luokiteltu AO3:ssa nais/nais-kategoriaan (Kuvio 2
seuraavalla sivulla). Pelkästään miestenvälistä seksiä kuvasi 134 ficistä. Toki henkilöiden
joukkoon mahtuu esimerkiksi transmies, jolla on pimppi (sukupuolimerkintä kuitenkin luon-
nollisesti mies) ja nainen joka on taian avulla naamioitunut siittimelliseksi mieheksi (sukupuol-
imerkintä nainen). Lisäksi on 15 miehen ja naisen välisestä seksistä kertovaa ficciä ja 9 ficciä,
jotka sisältävät useammanlaisia seksikohtauksia, esimerkiksi sekä mies/miesseksiä ja

Kuvio 2: Suhdetyypit aineistossa

mies/nainen-seksiä. Ryhmäseksiä sisältävät ficit olen luokitellut sen mukaan, mitä sukupuolia osallistujat edustavat, eli esimerkiksi neljän miehen ryhmäseksikohtaus sisältyy yhä kategoriiaan mies/mies. Kaksi ficciä kuuluu kategoriiaan ”muu”. Toisessa näistä osaan seksikohtauksista osallistuu ihmisten lisäksi *ghouleja*, jotka ovat eräänlaisia epäkuolleita ihmisiä, ja toisessa kuvataan naisen ja taikakasvin välistä seksiaktia.

Tarkastelen aineistoani sekä kvantitatiivisesti että kvalitatiivisesti. Eri ilmaisujen mainintamäärien pohjalta olen voinut nostaa tarkasteltavaksi käytetyimmät ilmaisut, joista olen sitten etsinyt niiden kirjoja kattavasti valaisevat esimerkit. Kvalitatiivisin menetelmin olen lisäksi ottanut analysoitaviksi sellaisia ilmaisuja, jotka eivät toisinnalla käytetyimpiä ilmaisuja tai ole muodoltaan epämääräistä eufemismeja, vaan erottuvat ilmaisujen joukosta innovatiivisen muotonsa vuoksi. Näitä ilmaisuja kutsun termillä ”värikkäät ilmaisut”. Lisäksi tarkastelen erikseen dialogissa esiintyviä ilmaisuja, joita ei kerronnan puolelta löydy. Dialogin tarkastelu omana alueenaan on perusteltua siksi, että se kertoo siitä, millaisia ilmaisuja kirjoittajat ovat määritelleet puhekieleen kuuluviksi erotuksena kerronnasta.

4 Käytetyin intiimialueisiin viittaava ilmaus [hän]

Tarkasteltiin mitä kehonosakategoriaa hyvänsä, kerrontaa tai dialogia, ovat käytetyimmät ilmaisut muotoa [hän], jolloin kehonosaan viitataan henkilön nimellä tai henkilöön viittaavalla pronomiinilla tai sen alakategoriaa [sisä], jolloin käytössä on lisäksi *sisä*-vartaloinen adpositio (esim. *sisään*, *sisällä*, *sisässä*) ja puhutaan kokonaisvaltaisesti kehon sisäpuolelta. Molemmissa tapauksissa käytössä on siis koko kehoon tai vielä hiukan laajemmin ihmiseen viittaava

holonyymi tarkemman kehonosaan viittaavan meronyymin sijaan. Tyypilliset ilmiön käyttötavat ovat nähtävissä esimerkissä 1:

- 1) He suutelevat syvään, ja kun **Rahikainen** viimein liukuu kunnolla **sisälle**, täyttää **hänet** niin pirun nautinnollisen hyvin ja kokonaan. (F095)

Esimerkissä *Rahikainen* viittaa Rahikainen-nimisen henkilön siittimeen ja sekä *sisälle* että *hänet* viittaavat esimerkissä nimettömäksi jäävän kokijan anukseen. Ilmaisut, jotka ovat tyyppiä [hän] kattavat 36 % kaikista maininnoista (Taulukko 1).

Taulukko 1. [Hän]-ilmaisut aineistossa.

Kehonosakategoria	[Hän]-mainintoja	[Hän]-mainintojen osuus
pimppi	153	43 % (n=362)
pylly	674	46 % (n=1462)
pippeli	668	28 % (n=2374)
yhteensä	1495	36 % (n=4198)

Kaikissa kehonosakategorioissa esiintyy [hän]-tyyppisiä ilmaisuja. Alakategorian [sisä] maininnat löytyvät yhtä poikkeusta lukuun ottamatta pelkästään pimppi- ja pyllykategorioista, joissa ne ovatkin tavallisia [hän]-ilmaisuja yleisempiä. Pimppikategorian [hän]-ilmaisuista 58 % (89 mainintaa) sisältää [sisä]-adposition. Pyllykategoriasa vastaava luku on vieläkin suurempi, 74 % (499 mainintaa).

Tavalliset [hän]-tyypin ilmaisut tarkoittavat siis tapauksia, joissa tiettyyn kehonosaan – oli se sitten sukuelin tai pylly – viitataan yksinkertaisesti sen henkilön nimellä, jonka kehonosa on kyseessä, tai vaihtoehtoisesti henkilöön viittaavilla pronomineilla, kuten *hän* tai *itse*. Kyse ei siis ole siitä, että sukuelimelle olisi annettu oma nimensä, kuten esimerkissä 2, vaan kyse on holonyymin käytöstä tarkemman meronyymin sijaan.

- 2) Lockhart katsoi jalkojensa välissä terhakkaana sojottavaa yksisilmäistä olentoa.
 "Sen nimi on **Argh**", Lockhart sanoi pontevasti. "Se on yleensä pienempi, mutta joskus se innostuu. Minusta tuntuu, että asiaan liittyvät pyöreät posket, mutta en ole aivan varma."
 Hermione tarttui punertavaan penikseen ja puristi sitä kevyesti.
 "ARGH!" Lockhart parahti ja ahmaisi syvään henkeä.
 "Kyllä, juuri se, professori Lockhart."
 "Te... umm... taidattekin olla vanhoja tuttuja", Lockhart huohotti ja tuijotti ilahtuneena, kun Hermione otti **Arghin** suuhunsa. (F120)

Esimerkissä 2 Lockhart viittaa siittimeensä nimellä *Argh* ja kuvailee sitä tavalla, joka antaa ymmärtää, että kyseessä on kokonaan hänestä erillinen entiteetti, jonka toimintaa Lockhart ei ohjaile tai edes ymmärrä. Esimerkin kaltaisia sukuelinten nimeämisiä löytyi aineistostani kuitenkin vain marginaalisesti ja niiden sijaan keskityn nyt tapauksiin, joissa KOKONAISUUS (henkilö) edustaa OSAA (intiimi kehonosa) kerronnassa. Siittimen saamaan rooliin itsenäisenä olentona palaan kuitenkin luvussa 5.3.

Kaikista eniten tavallisia [hän]-tyypin ilmaisuja löytyy pippeleihin viitattaessa, sillä sellaisia on 28 % pippelimaininnoista tehden [hän]-ilmaisusta käytetyimmän tavan viitata pippeleihin. Vastaavasti pimppikategoriassa [hän]-ilmaisuja on 18 % maininnoista ja pylyykategoriassa 12 %. Pimpeistä puhuttaessa [hän] on toiseksi yleisin ilmaus ja pylyyistä puhuttaessa kolmanneksi yleisin, vaikkakin vain niukasti, sillä toiseksi suosituin pylyyilmaus *pakara* mainitaan aineistossa 177 kertaa ja [hän] 175 kertaa. Pimppi- ja pylyykategorioiden käytetyin ilmaus on [sisä]-tyypin ilmaus, joka kattaa 25 % kaikista pimppimaininnoista ja jopa 34 % kaikista pylyymaininnoista.

Analyysi on jaettu useampaan alalukuun. Ensin tarkastelen yleisesti [hän]-ilmaisuja luvussa 4.1. Luvussa 4.2 tutkitaan mainintoja, joissa *hän* 'sukuelin' ja *hän* 'henkilö' vaihtelevat jopa saman virkkeen sisällä ja luvussa 4.3 aiheena ovat ilmaisumuodon *itse* esiintymät. Luvussa 4.4 analysoin niitä tapauksia, joissa käytetään [sisä]-adposition sisältäviä ilmaisuja.

4.1 Tavallinen [hän]

Tapauksia, joissa yksittäiseen kehonosaan viitataan koko henkilöä kuvaavien ilmaisujen, esiintyy kielenkäytössämme jatkuvasti, kuten toin ilmi jo luvussa 2.1.2. Meidän ei ole tarpeen sanoa, että *hän tarttui kädellään ovenkahvaan*, vaan jos sanotaan *hän tarttui ovenkahvaan*, oletamme, että tarttumiseen on käytetty kättä. Jos taas kerrontaan yhtäkkiä ilmestyy ovenkahvaan tarttuva käsi, on oletuksemme yleensä se, että kyseessä on jonkun uuden henkilön saapuminen paikalle. Vastaavanlaista metonymiaa esiintyy myös intiimialueista puhuttaessa, viitattiin sitten pimpeihin, pippeleihin tai pylyyihin.

- 3) Lehto vie kätensä mahaa pitkin alas, kietoo sormensa omistavasti **Rii-taojan** ympärille ja kuljettaa kättään ylös alas pitkin vartta nopeasti. (F048)

Esimerkissä 3 henkilön nimellä viitataan tämän sukuelimiin. Ohjaus oikeaan tulkintaan luodaan tätä ilmaisua ympäröivällä kerronnalla. Lukijaa ohjataan virkkeen alusta asti siihen tulkintaan,

ettei *Riitaoja* viittaa Riitaojaan henkilönä, kun kerrotaan Lehdon käden matkasta *mahaa pitkin alas*. Possessiivisuffiksin puuttuminen antaa ymmärtää, että kyseessä ei ole Lehdon oma maha. Myös *kietoo sormensa* luo ymmärrystä siitä, että kyseessä on jokin varsin pieni osa Riitaojaa – muuten sen ympärille kietoutumiseen tarvittaisiin muutakin kuin sormet. Jos sormien sijaan puhuttaisiin käden kietomisesta Riitaojan ympärille, jäisi tulkinta epämääräisemmäksi, sillä *kietoo kätensä Riitaojan ympärille* voisi yhtä hyvin viitata käsivarren kietomiseen Riitaojan vyötärön ympärille.

Yhtä lailla esimerkissä 4 lukijaa ohjataan siihen yksiselitteiseen tulkintaan, että vaikka käytetään henkilön nimeä *Alicia*, on viittaamisen kohde tosiasiaa vain hänen kehonosansa.

- 4) Ginny näki silmäkulmastaan, kuinka **Alicia** alkoi valua jo reisilleen ja hymyili vinosti. (F071)

Valua viittaa yleisesti ottaen jonkin nestemäisen asian liikkumiseen. Sitä voidaan metaforisesti käyttää myös ihmisestä, jos tämä esimerkiksi on hyvin väsynyt ja *valuu seinää pitkin istumaan lattialle*. Tässä tapauksessa kuitenkin *Alicia* valuu *reisilleen* ja possessiivisuffiksin käyttö ohjaa pois tulkinnasta, jossa valuva entiteetti olisi henkilö-*Alicia*, sillä ei ihminen voi valua omille reisilleen. On siis oletettava, että kyseessä on jokin *Alician* nestettä erittävä osa – mikäli kyseessä olisi esimerkiksi verta vuotava haava, se tuskin katsottaisiin niin keskeiseksi osaksi *Aliciaa*, että siihen viitattaisiin holonyymillä *Alicia*. Kun viitekehyksenä vielä on seksuaalinen tilanne ja valuminen tapahtuu reisille, on lähes yksiselitteinen tulkinta se, että *Alicia* viittaa tässä tapauksessa runsaasti nestettä erittävään vaginaan.

Aina tulkinta [hän]-ilmaisun viittaussuhteesta nimenomaan yksittäiseen kehonosaan ei ole tekstin tasolla yksiselitteinen, vaan tulkinta motivoituu tekstinulkoisen kontekstin ja maailmantiedon kautta.

- 5) Hän liikutteli kättään hitaasti, ja jokaisella vedolla **Draco** kasvoi suuremmaksi. (F090)

Esimerkissä 5 lukijan oletetaan ymmärtävän, ettei ihminen voi kasvaa suuremmaksi, vaikka kuinka vetäisi, mutta sen sijaan siitin kasvaa erektiossa. Samalla kuitenkin holonyymillä *Draco* käyttö tässä ilmaisun *Dracon siitin* sijaan luo kuvaa siittimestä aktiivisena toimijana, joka kasvaa stimuloinnin myötä (vrt. luku 5.3). Toisin on esimerkissä 6, jossa anus on toiminnan kohteena toimijaroolin sijaan.

- 6) Remus nosti automaattisesti hieman lantiotaan, kun sormi työnty
hänen **sisäänsä**. Hitaasti, milli milliltä, Sirius venytti **Remusta**, va-
roen kuitenkin satuttamasta tätä. (F082)

Esimerkin ensimmäinen virke auttaa tulkitsemaan, kuinka kokonaisvaltaisesta venytyksestä jäl-
kimmäisessä virkkeessä puhutaan. Kerronta on kuitenkin hyvin epämääräistä, sillä varsinaisesti
ei mainita, mihin *sormi työnty* tai mikä kohta Remuksesta venyy. Seksuaalinen konteksti ja
maininta lantiosta kuitenkin ohjaavat tulkintaan, jossa jälkimmäisen virkkeen *Remus* viittaa Re-
muksen anukseen, jota venyttämällä valmistellaan penetroivaa seksiä varten.

Joissain tapauksissa [hän]-ilmaisu vaikuttaa viittaavan samaan aikaan sekä henkilöön,
että kehonosaan. Tällöin aktivoituvat sekä kirjaimelliset että kuvainnolliset merkitykset.

- 7) Keishinin ei siis tarvinnut kuin päästää irti Takedan toisesta ranteesta
ja ujuttaa kätensä heidän väliinsä tunteakseen, miten **hillittömän**
kuuma, kutsuva ja ennen kaikkea kostunut kiimainen omega
saattoikaan olla. Kolme sormeaa luiskahti sisään melkein kuin itses-
tään (F069)

Esimerkissä 7 Takedaan viittaavaan termiin *omega* yhdistetään attribuutit *kuuma, kutsuva* ja
kostunut. *Kostunut* on melko selkeä viittaus kiimasta kärsivän omegan (ks. luku 1.2) anukseen
ja kuvattu tuntoaistin käyttö tämän havaitsemiseen tukee tulkintaa, jossa *omega* viittaa nimen-
omaan Takedan anukseen, eikä laajemmin häneen. Toisaalta *kuuma* ja *kutsuva* ovat molemmat
sellaisia attribuutteja, joita voitaisiin käyttää kuvaamaan henkilöä ja tämän ominaisuuksia.
Etenkin *kuuma* on melko yleinen ilmaus, kun tarkoitetaan jonkun seksikkyyttä ja motivoituu
metafonymiasta SEKSI ON LÄMPÖÄ (ks. luku 2.3.2). Samaan tapaan esimerkissä 8 esiintyy attri-
buiteja, jotka vaikuttavat viittaavaan samaan aikaan sekä henkilöön, että tämän anukseen.

- 8) Rahikainen hymyilee väsyneesti ja nousee sen verran, että Lammio
liukuu ulos hänestä. **Hän on niin rentoutunut ja auki naitu**, että
yhtäkkäinen tyhjyys tuntuu pahalta, siltä että jotain tärkeää puuttuu.
(F115)

Kopulalauseen subjekti *hän* vaikuttaisi viittaavan Rahikaiseen henkilöönä ja tätä tukee ilmaisu
rentoutunut. Kun lauseen predikaatiivi kuitenkin koostuu lausekkeesta *rentoutunut ja auki naitu*,
on tulkinta hieman monisyisempi. *Auki naitu* vie kohti tulkintaa, jossa *hän* viittaaakin Rahikaisen
anukseen, siihen osaan häntä, josta Lammio(n) on juuri liukunut ulos. Rakente ei pois-
sulje sitä mahdollista tulkintaa, että *hän* viittaa samaan aikaan sekä Rahikaiseen kokonaisu-
na, rentoutuneena henkilöönä, että hänen anukseensa. Tarkastelen seuraavaksi luvussa 4.2 lisää

tapauksia, joissa *hän* 'henkilö' ja *hän* 'hänen sukuelimensä' esiintyvät rinnakkain ja osin päällekkäin.

4.2 [Hän] viittaamassa henkilöön ja sukuelimeen

Luvussa 4.1 käsittelin tapauksia, joissa [hän] viittaa melko selkeästi intiimialueisiin. Tässä luvussa tarkasteltavina ovat tapaukset, joissa [hän] esiintyy vierekkäin viittaamassa sekä henkilöön kokonaisemmin, että tämän siittimeen – muiden intiimien kehonosien kohdalla tällaista nopeatempoista vaihtelua ei esiintynyt.

- 9) Draco polvistui ja otti **Harryn** suuhunsa. Niin pehmeä, kuuma! Harryn sormet liukuivat pitkin Dracon tukkaa, kiertyivät ohjaamaan oikeaan suuntaan. **Hän** painui syvemmälle ja syvemmälle, ja täysin ilman ennakko varoitusta Harry laukesi. (F037)

Esimerkissä 9 *Harry* viittaa ensin Harry-nimisen henkilön siittimeen, jonka Draco *ottaa suuhunsa*. Seuraavaksi *Harry* kuitenkin viittaa Harryyn henkilöä, kun lauseke *Harryn sormet* toimii lauseen subjektina. Mikäli Harry olisi kokonaan Dracon suussa, kuten ensimmäinen virke on myös luettavissa, hän tuskin voisi liu'uttaa sormiaan pitkin Dracon tukkaa. Sen jälkeen pronomini *hän* viittaa jälleen Harryyn, mutta kontekstista on luettavissa, että tässä lauseessa sillä tarkoitetaan taas hänen siitintään, joka painuu syvemmälle Dracon suussa. Viimeisessä lauseessa esiintyvä *Harry laukesi* on käsitettävissä viittauksena joko Harryyn kokonaisuutena, mikäli käsitämme orgasmin henkilön kokonaisvaltaisesti kokemana asiana. Toisaalta *laukeaminen* aktivoi käsitetaforan SIITIN ON ASE, jolloin lauseen *Harry* viittaisi nimenomaan siittimeen ja ejakulaatioon (ks. myös Cameron 1992: 378).

Nopeaa vaihtelua yleisempiä ovat kuitenkin tapaukset, joissa viitataan samanaikaisesti sekä siittimeen että kokonaiseen henkilöön, kuten seuraavissa esimerkeissä.

- 10) **Harry** kovettui nopeasti täyteen mittaansa ja puristi penkinreunaa rystyset valkoisina. (F056)

Esimerkissä 10 virkkeen aloittava *Harry* viittaa sekä Harryn siittimeen, joka *kovettui nopeasti* ja samaan aikaan myös henkilöön *Harry*, joka *puristi penkinreunaa*. Toki penkinreunan puristaminen *rystyset valkoisina* antaa ymmärtää, ettei *Harry* muutenkaan ole kovin rento kuvatulla hetkellä. Kuitenkin sekä termi *kovettua* että ilmaisu *täyteen mittaansa* antavat ymmärtää, että ensimmäisessä lauseessa subjekti on tosiasiaa Harryn siitin. Siitin on kuitenkin niin tiukasti

osa Harrya, että vain kerran mainittu *Harry* voidaan rinnastaa toisenkin lauseen subjektiksi kuitenkin niin, että nyt sen merkitys onkin Harry henkilönä.

- 11) **Remus** oli niin kovana, ettei muistanutkaan, milloin olisi viimeksi kiihottunut näin paljon pelkästä esileikistä. (F147)

Myös esimerkissä 11 on vain yksi subjekti, *Remus*, joka kuitenkin viittaa ensin kyseisen Remuksen siittimeen ja pidemmällä virkkeessä häneen henkilönä. Jälleen siittimeen viitatessa puhutaan *kovana olemisesta*, siinä missä edellisessä esimerkissä tapahtui kovettuminen. Kovana oleminen voi jossain yhteyksissä olla myös ihmisen käytökseen viittaava metafora, esimerkiksi sellaisessa ilmaisussa kuin *pysyä kovana*. Tässä esimerkissä mainitaan kuitenkin sen yhteydessä kiihottuminen, mikä tukee tulkintaa, että *kovana* on nimenomaan erektioon jäykistynyt siitin, eikä Remus-niminen henkilö. Muistamattomuus on kuitenkin tulkittavissa tämän Remus-henkilön taidoiksi, eikä suinkaan hänen siittimensä.

4.3 Itse

Itse on hyvin monikäyttöinen sana, joka ei asetu totunnaiseen sanaluokkajakoon. Usein se määritellään refleksiivipronominiksi, mutta sitä käytetään myös fokuspartikkelina, adverbina, substantiivina ja refleksiivipronominin ja substantiivin välimaastossa. (ISK § 769.) Omassa aineistossani *itse* on juuri sellaisessa käytössä, joka sisältää substantiivin ja refleksiivipronominin piirteitä. Sitä käytetään yleensä tapauksissa, joissa henkilö koskettaa omia sukuelimiään tai anustaan.

- 12) Josukea itketti, kun hän kietoi sormensa **itsensä** ympärille, tuntien kuinka herkkä **hän** oli – jo kerran tullut niin voimakkaasti. (F139)

Esimerkissä 12 käytetään samaa lausemuotoa kuin aiemmin esimerkissä 3 (luku 3.1), mutta tässä tapauksessa sormia ei kiedotakaan toisen henkilön siittimen ympärille. Josuken siittimestä käytetään ilmaisua *itse* silloin kun se on Josuken toiminnan kohteena, mutta myöhemmin samassa virkkeessä siittimeen viitataan pronomiinilla *hän*.

- 13) Raili yrittää koskea **itseään** vaikka ei edes usko pystyvänsä tulemaan näin. Lammio ei reagoi siihen mitenkään, jatkaa vain liikkumista niin, että Railin käsi puristuu epämurkavasti heidän väliinsä. (F134)

Myös esimerkissä 13 puhutaan ympärilyövästi *itsensä* koskettamisesta ja ainoana konkreettisenä vihjeenä sille, mistä kohdasta *itseä* on kyse, toimii maininta vartaloiden väliin puristuvasta kädestä. Lisäksi orgasmiin viittaava *tuleminen* antaa olettaa, että koskeminen on luonteeltaan seksuaalista nautintoa tuottavaa ja suuntautuisi näin ollen vulvan alueelle.

Itse esiintyy koskettamisen kohteen ohella tapauksissa, joissa puhutaan anuksen valmistelusta yhdyntään.

- 14) Lammio vetää taas Rahikaisen käden pois, kopeloi liukastetuubin käteensä ja Rahikaisen katsoessa alkaa valmistella **itseään**. Rahikainen puree huultaan; Lammio on aivan helvetin kuuma tällaisena, kiihtyneesti **itseään** työstäen (F124)

Esimerkissä 14 puhutaan *itsen* valmistelusta, kun Lammio alkaa liukasteen avulla valmistautua anaaliseksiin. Toisessa yhteydessä *itsensä työstäminen* voisi olla abstrakti ilmaisu itsetutkiskelulle ja esimerkiksi terapiassa käymiselle, jonkinlaiselle oman identiteetin tutkiskelulle ja uusien toimintatapojen opettelemiselle, mutta tässä kontekstissa se saa paljon konkreettisemmän merkityksen. Esimerkissä 15 puhutaan valmistelun ja työstämisen sijaan avaamisesta.

- 15) Innokkaana Scorpius avasi **itseään**, työnsi lantiotaan eteenpäin että Teddy saisi mahdollisimman hyvän kulman ja haukkoi henkeään tuntiessaan Teddy'n erektion liukuvan **sisälleen**. (F099)

Valmistelu ja *avaaminen* viittaavat molemmat samankaltaiseen toimintaan, josta esimerkissä 6 (luku 4.1) käytettiin termiä *venyttäminen*. Esimerkissä 15 käytetään jälleen ilmaisua *itse* silloin kun kehonosa, tässä tapauksessa anus, on henkilön oman toiminnan kohteena. Myöhemmässä lauseessa samaan kehonosaan viitatessa käytetään ilmaisua *sisälleen* ja tällöin toimijana on joku muu, tässä tapauksessa Teddy erektioineen. Näkökulma on kuitenkin yhä Scorpiuksen.

Itse esiintyy osittain refleksiivipronominimaisena, sillä sitä käytetään viittauksena omaan itseen. Toisaalta sen käytössä on myös substantiivin piirteitä, sillä sitä käytetään intiimialueiden nimityksenä. *Itsen* substantiivimaiset piirteet korostuvat esimerkissä 16:

- 16) Harry olisi todellisuudessa vain halunnut kääntää Malfoyn ympäri ja haudata **itsensä** kiveksiä myöten tämän sisään. (F036)

Olisi aivan mahdollista korvata ilmaus *itsensä* ilmaisulla *siittimensä* ilman, että lauseen merkitys olennaisesti muuttuisi. Sen käyttö nimenomaan sukuelimen eufemismina korostuu sillä, että sitä seuraa ilmaisu *kiveksiä myöten*, joka vahvistaa tulkinnan siitä, että *itse* viittaa siitimeen,

mutta myös osoittaa, ettei kerronta kokonaisuudessaan mitenkään pyri välttämään suurempien ilmaisujen käyttöä. *Itse* esiintyykin hyvin selkeästi nimityksenä omalle sukuelimelle tai anukselle silloinkin, kun sen käytöllä ei pyritä peittämään varsinaista viittauskohdetta.

4.4 Adpositio [sisä] osana ilmaisua

Tavallisen [hän]-ilmaisun sijaan pimpeihin ja pylyihin viitattiin niin usein [sisä]-tyyppistä adpositiota käyttäen, että olen jo aineiston jaotteluvaiheessa erottanut tällaiset ilmaisut omaksi ryhmäkseen. [Sisä] viittaa siis säiliömetaforan kautta motivoituihin ilmauksiin, joissa vaginaan tai anukseen viitataan epämääräisesti vain henkilön sisäpuolena:

- 17) *Hide-zou* työnty *Sethin sisälle* pienissä erissä päästen viimein siihen autuuteen, jota oli kaivannut ja himoinnut enemmän, kuin oli ollut halukas myöntämään (F174)

Esimerkissä esiintyy ensinnäkin jo edellisistä luvuista tuttu tapa viitata siittimeen henkilön nimellä, tässäkin tapauksessa siis nimenomaisesti *Hide-zoun* siitin työnty *Sethin* anukseen. Kehonosien nimiä ei kuitenkaan mainita, vaan *Sethin* kohdalla puhutaan vain *sisälle* työntymisestä. Vertailun vuoksi voimme tarkastella uudelleen esimerkkiä 9 (luku 3.2), jossa *Draco otti Harryn suuhunsa*. Suu on ymmärrettävissä ihmisen sisäpuoleksi siinä missä muutkin ruumiinaukot, mutta seksikuvauksessa se nimetään erikseen juuri suuksi. Epämääräisempi [sisä]-adposition käyttö viittaa nimenomaisesti intiimialueisiin.

Esimerkissä 17 virkkeen merkitys tai tyylikään ei juuri muuttuisi, vaikka se olisi muodossa *Hide-zou työnty Sethiin*. Postposition lisäys näyttäytyy täysin rinnakkaisena tavalliselle [hän]-ilmaisulle myös esimerkissä 18.

- 18) *Lucius* puristi kätensä hänen rinnoilleen ja työnty hänen **sisäänsä**. (F163)

Tässä esimerkissä kokijana on nimettömäksi jäävä *hän*, joten vaikka siinä esimerkin 17 tapaan puhutaan työntymisestä, on [sisä] muodoltaan erilainen. Esimerkissä 17 käytetään allatiivia *sisälle* kun taas esimerkissä 18 käytössä on illatiivi + possessiivisuffiksi, joka allatiivimuotoa enemmän muistuttaa muodoltaan postpositiotonta ilmaisua *työntyä häneen*.

Edellä kuvatut esimerkit ovat siis täysin rinnasteisia tavallisille [hän]-tyypin ilmaisuille. Joissain tapauksissa [sisä] kuitenkin on lauserakenteen kannalta tarpeellinen.

- 19) Luna totesi ja työnsi sormensa suoraan Chon turvonneiden häpyhuul-
ten välistä tämän **sisään**. (F131)

Tässä esimerkissä *sisään* on tarpeen, eikä ole suoraan korvattavissa [*hän*]-ilmaisulla. Pronomini *tämän* käyttö on lauserakenteessa perusteltua sen referentin *Cho* vuoksi. Demonstratiivipronominina sen viittausalue on kuitenkin persoonapronominia laajempi, eikä [*hän*]-mallin mukainen ilmaisu *työnsi* [--] *tähän* toimisi kontekstista huolimatta yksiselitteisesti Chohon viittaavana. Adposition käyttö täsmentää pronominin merkitystä. Tällöin aktivoituu ilmaisun tulkitseminen vaginaan viittaavaksi eufemismiksi. Esimerkin 20 rakenne korostaa puolestaan sitä, että toisen henkilön siitin on sisäpuolelle lähtökohtaisesti kuulumaton uloke:

- 20) Penis Diegon **sisällä**, jokainen sentti hankaamassa **häntä** vasten, sai
kaiken kapinan kuolemaan (F092)

Toisen henkilön siittimen sijainti on nimenomaan Diegon peräaukossa, sen *sisällä* vain väliaikaisesti ja se hankaa *häntä* eli Diegon peräontelon seinämiä. Virke olisi paljon vaikeammin tulkittavissa, jos vakiintuneen *sisällä*-eufemismin sijaan puhuttaisiin Diegossa olevasta siittimestä.

Tapauksissa, joissa näkökulma on sen henkilön, jonka ruumiinonteloista puhutaan, on [*sisä*] usein luonteva ja tarpeellinenkin ilmaisu sen sijaan, että käytettäisiin persoona- tai refleksiivipronominia.

- 21) Hän ei jaksa enää odottaa, haluaa vain Lehdon **sisälleen**. (F126)

- 22) Hän kostuttaa sormensa suussaan ja työntää ne **sisäänsä**, siksakkaa ja
venyttää (F118)

Molemmissa esimerkeissä vaihtoehtona olisi – kuten muidenkin tämän luvun esimerkkien kohdalla – käyttää tarkempaa ilmaisua, vaikka etenkin esimerkin 21 kohdalla se tekisi ilmaisutavasta hyvin epätyypillisen. Possessiivisuffiksin käytöllä vahvistetaan sitä luentaa, että puhutaan ihmisen ja nimenomaan kerronnan kokijan sisäpuolesta. Ei ole tulkittavissa, että *sisälleen* viittaisi vaikkapa henkilön taloon, jonka sisälle hän haluaisi kutsua Lehdon. Esimerkki 22 sen sijaan on verrannollinen luvussa 4.3 käsitelyihin *itse*-kuvauksiin. Kuitenkin valinta käyttää ilmaisua *sisäänsä* korostaa epämääräisyydessään jälleen sitä seikkaa, että kyseessä on intiimin kehonosan ontelo.

Käsittemetaforaa IHMINEN ON SÄILIÖ kehrätään vielä pidemmälle esimerkissä 23, jossa metaforaan tuodaan [sisä]-ilmaisun lisäksi reunan ja täynnä olemisen käsitteet:

- 23) Riitaoja piirsi kielellään ympyrää pitkin **Lehdon reunoja**, painaen joka kierroksella vähän lujempaa. Viimeisellä kierroksella Riitaoja ei enää nuollut, vaan työntyi päättäväisesti **sisään**. Hänen kielensä ei voinut olla Lehdon **sisällä** kuin muutaman millin, mutta tuntui kuin **Lehto** ei olisi koskaan ollut niin täynnä. (F019)

Lehtoa kuvataan säiliöön viittaavin ilmaisuin neljästi. Kaikilla näistä kerroista varsinaisena viittauskohteena on hänen anuksensa. Ensimmäisenä on lauseke *Lehdon reunoja*, jonka viittauskohde on ymmärrettävissä nimenomaan SÄILIÖ-metaforan kautta. Sen merkitys nimenomaan anukseen viittaavana ilmaisuna valkenee kuitenkin vasta kun toisessa virkkeessä Riitaoja *työntyy sisään*. Ilmaisun *reuna* olisi tulkittavissa myös viittaavan abstraktimmin henkilön reunoihin, tämän kehon kuvainnollisiin ääriivioihin, mutta katkelman kontekstissa se kuvastuu nimenomaan sisäänkäynnin reunoiksi. Ilmaisussa *työntyä sisään* postposition sijana on illatiivi. Kuitenkin kielen sanotaan olevan *Lehdon sisällä*, eli käytetään kuitenkin ulkopaikallissija adessii- via inessiivin sijaan. Tämä sijamuodon valinta voi motivoitua sen kautta, että kielen sanotaan olevan sisällä vain *muutaman millin* ja tämä sisään työntynyt kehonosa on hyvin tiukasti kiinni ulkopuolelle jäävässä osassa Riitaojaa. Aineistoni ei kuitenkaan anna selkeitä vastauksia sille, mitä kautta [sisä]-postposition sijamuotovalinta kulloinkin motivoituu, vaan käytössä ovat niin sisä- kuin ulkosijatkin. Viimeisessä lauseessa sanotaan vielä, että Lehto tunsikin olevansa *niin täynnä*, millä hän kuitenkin viittaa anukseensa. Ilmaisun *olla täynnä* motivoituu vahvasti SÄILIÖ-metaforasta ja sitä käytetään usein myös silloin, kun joku on esimerkiksi syönyt paljon ruokaa ja vatsalaukun täyttymiseen viitataan metonymisesti ilmaisulla *olen ihan täynnä*. Metaftonyminen *olla täynnä* esiintyy niin syömisen kuin seksinkin kontekstissa koko henkilöön viittaavasti, vaikka täynnä onkin vain jokin pieni kehonosa. Täyttymiseen liittyy jossain ilmaisuissa (ks. luku 5.2.3) käsite *pohja*, jolla korostetaan käsiteltävän säiliön täynnä olemista.

5 Kerronnan käytetyimmät, dialogille ominaiset ja värikkäät ilmaisut

Tässä toisessa analyysiluvussa käyn läpi niitä intiimialueisiin viittaamisen tapoja, jotka eivät kuulu [hän]-tyyppisiin ilmaisiin. Luku jakautuu kolmeen osaan, sillä edellisestä luvusta poiketen käsittelen erikseen jokaisen kehonosakategorian ilmaisuja. Jokaisen kehonosan kohdalla analyysini on niin ikään kolmijakoinen. Aloitan joka kehonosan kohdalla käsittelemällä kerronnan käytetyimpiä ilmauksia. Näistä tuloksista on luonnollisesti poistettu ylivoimaisesti

suosituimmat [hän]-ilmaisut, sillä ne on käsitelty jo edellisessä luvussa. Käyn läpi aina viisi käytetyintä ilmaisua, sillä ne kattavat jokaisen kehonosan kohdalla jo yli 50 % kaikista maininnoista. Toisena osa-alueena tarkastelen niitä ilmaisuja, jotka ovat ominaisia dialogille. Viimeiseksi käsittelyssä ovat värikkäät ilmaisut. Värikkäät ilmaisut tarkoittavat enimmäkseen metaforista ja metaftonymioista ammentavia ilmaisuja, joissa on käytetty luovuutta; pelkän epämääräistävän eufemismin sijaan ne sisältävät jonkin yksilöllisen piirteen. Värikkäät ilmaisut esiintyvät aineistossa yleensä vain kerran (pl. jotkin pippeli-ilmaisut, ks. luku 5.3.3), eli ne ovat siinäkin mielessä poikkeuksia ”normaalista” kuvauksesta.

Luku etenee suppeimmasta aineistosta laajimpaan. Ensimmäisenä käsittelyssä ovatkin pimppi-ilmaisut luvussa 5.1. Luku 5.2 on omistettu pyllyille ja lopulta analyysini päättävät pippeli-ilmaisut luvussa 5.3.

5.1 Pimpit

Tässä luvussa käsittelen niitä ilmaisuja, joilla aineistossa viitataan vaginaan ja vulvaan, eli pimppiin. Luvussa 4 käsitellyt [hän]-tyypin ilmaisut kattavat 43 % pimppimaininnoista. Erilaisia pimppi-ilmaisuja on [hän]-ilmaisutyypin poissulkemisen jälkeen 44, mikä tarkoittaa 210 ilmaisua per tuhat mainintaa. Tämä tekee pimppikategoriasta kaikista hajanaisimman. Muihin kategorioihin suhteutettuna siinä esiintyy eniten erilaisia ilmaisuja. Tässä luvussa analyysin ulkopuolelle jäävät ilmaisut viittaavat samoihin kehonosiin kuin käsitellyt ilmaisut. Vaikka ne ovat muodoltaan moninaisia, on ne mahdollista niputtaa samantyyllisiksi ilmaisuiksi. Useimmat ovat epämääräisiä eufemismeja, kuten *aukko*, *kohta*, *nyppylä*, *kolo* ja *paikka*. Aineistossa ei esiinny sellaisia kehonosien ”oikeina” niminä pidettyjä ilmaisuja kuin *vagina*, *emätin* tai *vulva*.

5.1.1 Kerronnan käytetyimmät

Kerronnassa viisi kaikkein käytetyintä pimppi-ilmaisua kattaa hieman yli 50 % kaikista maininnoista (Taulukko 2). Ilmaisuissa vaihtelevat yksityiskohtaiset ilmaisut ja etäännyttävät eufemismit, vaikka mukaan mahtuu myös metaforasta motivoituvaa ilmaisua.

Taulukko 2. Käytetyimmät pimppi-ilmaisut kerronnassa.

Ilmaus	mainintojen määrä	:%a maininnoista
klitoris	44	21
jalkoväli	27	13
vako	13	6
häpy	12	6
häpyhuulet	9	5

n = 206

Käytetyin pimppiin viittaava ilmaus on *klitoris*, joka on pimppikokonaisuuden meronyymi, eli viittaa yhteen sen osaan, jonka suomenkielinen nimi on häpykieli (KS s.v. *klitoris*). Kuten luvussa 2.3.2 esitetään, ovat nämä vanhat latina- ja kreikkalainat omanlaisiaan eufemismeja. Klitoris tulee kreikan sanasta *kleitoris*, jonka käännös olisi jotakuinkin 'pieni kumpu' tai vaihtehtoisesti 'hierottava' (Gross 2020).

24) peukaloni tanssii villisti hänen **klitoriksellaan** (F129)

25) Lammio ei koske **klitorikseen** eikä hae hyvää kulmaa, vaan työntelee vain menemään. (F134)

Klitoris näyttäytyy kerronnassa melko neutraalina ilmaisuna kyseiselle elimelle, kuten esimerkeistä 24 ja 25 havaitaan. Esimerkissä 24 se esiintyy melko lennokkaassa yhteydessä, kun lauseen subjektin *peukaloni* kuvaillaan *tanssivan villisti*. Esimerkissä 25 kerronta on asiattyli-sempää, mutta käytössä on sama ilmaisu häpykielelle. On myös huomattava, että ilmaisua *klitoris* käytetään viittaamaan nimenomaan häpykielen näkyvään osaan eli terskaan. Esimerkissä 26 näkyy, kuinka *klitoris* esiintyy silloinkin, kun muihin pimpin osiin viitataan epämääräisemmin:

26) Ginny työnsi kaksi sormeaan Alician sisään ja imaisi tämän **klitorista** voimakkaammin. (F071)

Sama havainto tarkan ja hyvin epämääräisen ilmaisutavan vaihtelussa esiintyi jo luvussa 4.4. Tässäkin esimerkissä Alician vaginasta käytetään eufemismia *Alician sisään*, mutta samassa virkkeessä häpykieleen viitataan hyvin tarkalla ilmaisulla.

Siinä missä käytetyin ilmaus on hyvin yksityiskohtaisen tason meronyymi, on toiseksi suosituin ilmaus *jalkoväli* melko epämääräinen eufemismi. Se on kehon meronyymi, joka tarkoittaa yleisesti reisien välistä kehonosaa (KS s.v. *jalkoväli*) mutta aineistossani sitä käytetään tarkemman ilmaisun sijaan, kuten esimerkki 27 osoittaa:

27) Kosteus valtasi Lilyn **jalkovälin** runsaana Cissan merkityksessä hänet omakseen. (F043)

Kosteus valtasi rakentaa tulkintaa siitä, että *jalkovälillä* viitataan nimenomaan reisien välissä sijaitsevaan pimppiin ja lause kokonaisuudessaan kuvaa kiihottumista. *Jalkovälin* muoto

yhdyssanana viittaa siihen, että kyseessä on aivan tietty, vakiintunut kohta jalkojen välisessä tilassa. *Jalkoväli* esiintyy aineistossani myös erikseen kirjoitettuna:

- 28) Hänen **jalkojensa välissä** sykki ja hän valui nesteitä reisiään pitkin.
(F023)

Vaikka kirjoitusasu on erilainen, yhdistetään tässäkin ilmaisu *jalkojensa välissä* jonkinlaiseen kosteuden esiintymiseen. Reisille valuvia nesteitä käsittelin aiemmin luvussa 4.1 esimerkin 4 kohdalla. Esimerkissä 28 ei kerrota, mikä varsinaisesti sykkii jalkojen välissä, vaan nojataan lukijan maailmantietoon. Tulkinta siitä, että *jalkojensa välissä* tarkoittaa nimenomaisesti henkilön pimppiä, aktivoituu kontekstin kautta ja lauseiden merkityksiä yhdistelemällä. *Jalkoväli* viittaa sukuelinten sijaintiin kehossa. Sen käyttö tarkemman ilmaisun sijaan aktivoituu metonymian kautta, sillä *jalkoväli* toimii välineenä, reittinä, varsinaiseen kohteeseen, jota tekstissä kuitenkin selkeästi kuvataan.

Kielitoimiston sanakirjan (s.v. *vako*) mukaan *vako* on multaan tehty ura tai yleisemmin jonkinlainen uurre tai uoma. Kolmantena pimppi-ilmaisujen listalla esiintyessään *vako* viittaa kuitenkin häpyrakoon.

- 29) Hän hieroi märkänä kiiltelevää **vakoa** peniksensä kärjellä ja piteli toisella kädellään kapeista lanteista, jotka uhkasivat nousta ja lävistää itSENSÄ hänen kaluunsa. (F103)

- 30) Kuja on pimeä ja hiljainen, kunnes vedän hänen pikkuhousunsa syrjään ja työnän kämmeneni märkään **vakoon**. (F129)

Kyseessä on tässäkin tapauksessa eufemismi, mutta kehonosien meronymian ja metonymian sijaan sen merkitys rakentuu metaforan SEKSI ON TYÖTÄ pohjalle. Tässä on käytössä sen alakategoria, jonka voisi pukea esimerkiksi muotoon SEKSI ON KYLVÖTYÖ, jossa seksillä viitataan erityisesti raskauteen tähtäävään yhdyntään. Tämä metafora aktivoituu esimerkiksi sellaisessa ilmaisussa kuin *kyntää peltoa*, jossa yhdyntään siittimellinen osapuoli on *kyntäjä* ja toinen osapuoli *pelto*. Toinen esimerkki on *siemenneste* tai *siemen* sperman synonyyminä. Häpyhuulien välissä sijaitseva häpyrako muistuttaa jossain määrin visuaalisesti kyntövakoa ja sen kautta vaginaan työntyvä siitin on väline, joka *kylvää siemenet*. Esimerkeissä 29 ja 30 kuvataan lisäksi *vaon* olevan märkä. Kuten aiemmissakin tämän luvun esimerkeissä, myös näissä märkyydellä ilmaistaan henkilön kiihottumista. Lisäksi molemmissa esimerkeissä *vaon* sijaintia täsmennetään. Esimerkissä 29 tuodaan ilmi, että kyseinen *vako* sijaitsee lantion seudulla ja esimerkissä 30 sen sanotaan sijaitsevan pikkuhousujen peittämällä alueella. Näiden opasteiden avulla *vaon*

merkitys avautunee silloinkin, kun metafora SEKSI ON KYLVÖTYÖ, maanviljelys tai edes *vaon* muut merkitykset eivät olisi tuttuja. Metaforaa ei myöskään aktivoida ilmaisun *vako* käyttöä enempää, vaan se toimii irrallisena kuvauksena muuten melko tavanomaisessa kerronnassa.

Eufemismien lisäksi käytetyimpien joukossa on kaksi ilmaisua, jotka voidaan katsoa ortofemismeiksi. *Häpy* on nykykielessä vulvan suomenkielinen synonyymi ja viittaa pimpin ulkosiin osiin. Perinteisesti sitä on käytetty kaikista ulkoisista sukuelimistä (Mikkonen 2016).

31) Hetken kuluttua kämmen painui tiiviisty tytön **häpyä** vasten (F035)

32) Hän vei kätensä **hävyllään** ja sipaisi sitä sormillaan (F031)

Häpy vaikuttaisi olevan se ilmaus, jota käytetään kerronnassa silloin, kun viitataan pimpin ulkosiin osiin kokonaisuutena. *Vulva* esimerkiksi ei esiinny aineistossa kertaakaan ja luvussa 5.1.2 käsiteltävä *pillukin* viittaa aineistossani yleensä lähinnä vaginaan. *Häpy* viittaa melko pitkälti samaan kohteeseen kuin ylempänä käsitelty *jalkoväli*, mutta niiden käyttöympäristöissä on havaittavissa ero. *Jalkoväli* esiintyy tapauksissa, joissa kuvataan kiihottumista ja kostumista. *Häpy* sen sijaan on käytössä silloin, kun puhutaan pimpin koskettamisesta, kuten esimerkit 31 ja 32 osoittavat. *Häpy* näyttäytyy ikään kuin pimppiä ympäröivänä kuorena, sen ulkopintana, jonka alta löytyvät sitten klitoriksen ja vaginan kaltaiset osat, jotka mainitaan aineistossa huomion kohteena paljon useammin. Eron huomaa myös verratessa aiempiin häpyrakoa käsitteleviin esimerkkeihin 29 ja 30, joissa kosketus suunnataan nimenomaan rakoön. *Hävyn* kohdalla kosketus jää sen sijaan niin sanotusti päälle. Merkitykseltään häpy on moninainen, sillä murteissa se tarkoittaa ulkoisen sukuelimen ohella häpeäntunnetta tai häveliäisyyttä (KS s.v *häpy*). Etymologisesti sanojen yhteys on kuitenkin vain arvailujen varassa (Mikkonen 2016).

Toisena ortofemismina käytetyimpien ilmaisujen listalla on ilmaisu *häpyhuulet*, joka esiintyy pelkästään monikossa. Aineistossani ei esiinny tapauksia, joissa yksilöitäisiin, tarkoitetaanko ilmaisulla ulompia vai sisempiä häpyhuulia, vai kenties molempia. Tarkempi viittauskohde jää lukijan tulkinnan varaan.

33) Hymyillen Harry katseli kuinka hänen rakkaansa levitti **häpyhuuliaan** (F028)

34) työnsi sormensa suoraan Choon turvonneiden **häpyhuulten** välistä tämän sisään (F131)

Vaikka *häpyhuulet* ovat ortofemismi ja näin ollen suora ilmaus, näkyy niiden käytössä kuitenkin assosiaatio huuliin. Esimerkissä 33 niitä levitetään ja esimerkissä 34 niiden välissä on sisäänkäynti – aivan kuin suun kohdallakin.

Käytetyimmät pimppi-ilmaisut koostuvat sekä kokonaisuuteen että pienempiin osiin viittaavista ilmaisuista. Mukana on tasaisesti eufemismeja ja ortofemismeja – sekä käytetyimpänä *klitoris*, jonka eufemisminen luonne suomen kielessä ei perustu metonymiaan tai metaforaan vaan on sen sijaan lähes virallisen nimen asemassa häpykielelle. Tarkkoja ilmaisuja käytetään häpykielestä, häpyhuulista ja hävystä kokonaisuutena. Häpyyn viitataan myös epämääräisellä eufemismilla *jalkoväli*. Häpyraosta puhutaan vakiintuneen metaforan kautta. Mielenkiintoista on se, että kaikki nämä käytetyimmät pimppi-ilmaisut kohdistuvat vulvan alueelle. Vaikka penetraatio ja näin ollen vagina ovat useassa seksikohtausten kerronnassa olennaisessa osassa ja huomion kohteena, puhutaan vaginasta lähes pelkästään edellisessä luvussa käsitellyn [hän]-metonymian kautta.

5.1.2 Dialogissa käytetyt

Pimpit mainitaan dialogissa vain kymmenen kertaa ja näistä maininnoista 7 on [hän]-tyypin ilmaisuja. Dialogissa tai sen kaltaisessa, selvästi puheenomaisessa kerronnassa esiintyy kuitenkin kaksi sellaista ilmaisuja, jotka eivät esiinny yleisemmin kerronnan puolella. Semanttisesti ne muistuttavat ilmaisuja, jotka toistuvat myös kerronnan käytetyimmissä ilmaisuissa, mutta poikkeavat niistä muodoltaan ja sävyiltään. Huomionarvoista on lisäksi se, että nämä ilmaisut esiintyvät samassa tekstissä (F002). Muualla aineistossa pimpit esiintyvät dialogissa vain [hän]-ilmaisuina.

Yleisempi näistä kahdesta poikkeuksesta on ilmaisu *pillu*, joka esiintyy aineistossa yhteensä kuusi kertaa. Näistä kaksi mainintaa on dialogissa:

35) ”Tykkäätkö siitä, huora? Oletko ennen nähnyt oikeaa meistä lähellään **pilluasi**? Haluatko, että Desmond nai sinut kuoliaaksi?” (F002)

36) ”Kenellä nyt heittää? Kun olen tappanut sinut kuoliaaksi, tungen pulonkorkin sisääsi. Haluatko maksaa Tuonelan lautturille **pillullasi**, huora?” (F002)

Dialogissa *pillu* esiintyy seksin aikana tapahtuvassa keskustelussa, joka on sävyiltään alatyylisiä. *Kielitoimiston sanakirja* (s.v. *pillu*) määrittelee *pillun* alatyyliseksi ilmaisuksi, joka käsittelee vulvan ja vaginan. Selkeää eroa vulvan ja vaginan välillä ei tehdä esimerkeissäänikään, vaan *pillu* vaikuttaisi viittaavan erityisesti esimerkissä 35 koko pimppiin. *Pillun* käyttö kytkeytyy

esimerkiksi huoritteluun, joten dialogissa se näyttäytyy dysfemisminä. Sen sijaan dialogin ulkopuolella, vaikkakin puheenomaisessa tilanteessa, *pillu* esiintyy sävyltään neutraalimpana ilmaisuna.

37) Novalla oli ammattitaitoa.

Hän ei pitänyt perseen myymisestä asiakkaille, mutta osasi kyllä tuottaa aidonolaisen elämyksen muulla tavoin.

Lihasharjoittelun tuloksena hänen **pillunsa** oli sopivasti jännitettynä niin helvetin tiukka, että tuntui kuin olisi korvaan nussinut. (F002)

Esimerkissä 37 puhutaan Nova-nimisen seksityöläisen pimpistä siten, että näkökulma on Novan, vaikka kertoja onkin ulkopuolinen. *Pillu* esiintyy tässä ennemminkin kvasi-eufemisminä, vaikka samassa katkelmassa käytetäänkin sellaisia alatyylisiksi yleisesti miellettyjä ilmaisuja kuin *perse* ja *helvetin*. Tässä esimerkissä *pillu* viittaa selkeämmin vaginaan kuin pimppiin kokonaisuutena.

Toinen dialogissa käytettävä ilmaus, jota ei kerronnan puolelta löydy, on *klitta*. Kyseessä on siis johdannainen, lyhenne termistä *klitoris*.

38) ”Älä yritä päästä helpolla, hölmö. Hyväile hänen **klittaansa**, vai etkö tiedä missä se on?” (F002)

Tämä yksittäinen *klitta* on koko aineiston ainoa tapaus, jossa häpykieleen viitataan *klitoriksesta* johdetulla ilmaisulla. Muissa tapauksissa käytetään joko termiä *klitoris* tai jotain hyvin yleisen tason eufemismia, kuten *nupura* tai *nyppylä* (myös *nuppu*, ks. seuraava luku). Dialogissa häpykielestä ei puhuta yhtään millään ilmaisulla tätä yhtä *klittaa* lukuun ottamatta.

Dialogissa pimpeistä puhutaan vain vähän ja suurimmaksi osaksi reilusti ylemmän tason holonyymiä [hän] käyttäen. Tarkemmin puheessa mainitut pimppi-ilmaisut ovat alatyylisessä puheessa käytetty *pillu* ja *klitoriksesta* johdettu *klitta*, joka voidaan nähdä eräänlaisena lempinimenä. *Pillu* esiintyy yksittäisiä kertoja myös dialogin ulkopuolella, mutta tällöinkin sitä ympäröi melko alatyylinen ja puheenomainen tilanne. Laajemmin kerronnassa ei esiinny alatyylisenä näyttäytyvää *pillua* tai muitakaan dysfemismejä. Pimpin osista vain häpykieli saa yhden maininnan dialogin puolella, kaikki muut dialogin ilmaisut viittaavat kokonaisuutena joko vaginaan tai sekä vaginaan että vulvaan.

5.1.3 Värikkäät

Termi *värikkäät ilmaisut* tarkoittaa ilmaisuja, jotka poikkeavat paljon käytetyistä ilmaisuista. Kerronnan käytetyimpien ilmauksien ohella ne erottuvat myös kaikkien ilmaisujen joukosta,

koska eivät noudata vakiintunutta kaavaa, eli eivät ole yksinkertaisesti epämääräistä eufemismeja, kuten suurin osa käytetyistä ilmaisuista pimppikategoriassa on. Värikkäät ilmaisut ovat yleensä yksittäistapauksia, eli esiintyvät vain yhden kirjoittajan tekstissä.

Ensimmäinen värikäs pimppi-ilmaus on kuitenkin käsittemetafora PIMPPI ON KUKKA, jota kielellistetään kahdessakin tekstissä eri kirjoittajien toimesta.

- 39) Veronica hyväili naisen herkkää **nuppua** kielensä vaaleanpunaisella kärjellä, koukistaen samalla sormensa tämän g-pistettä vasten. Christine huokaili ja otti kevyesti kiinni naisen hiuksista. Kiitokseksi, ei rajoittaakseen. [- -] Veronica henkäisi ja painoi huulensa toisen naisen odottavaa **nuppua** vasten, kolmas sormi hyväillen tämän **orkidean** keskustaa. [- -] ”Veronica”, karkasi Christinen huulilta kun kolmas sormi upposi hyväilemään häntä **mahlasta** kosteana. [- -] Veronica veti sormensa hitaasti pois, antoi suudelman kumppaninsa **orkidealle** ja nousi antamaan toisen tämän huulille. (F002)

Esimerkissä 39 *nuppu* viittaa häpykielen terskaan ja *orkidean keskusta* vagina-aukkoon. *Orkidea* viittaaakin siis lähtökohtaisesti vulvaan. Lisäksi vaginan erittämää nestettä kutsutaan ilmaisulla *mahla*. Metafora PIMPPI ON KUKKA vaikuttaa perustuvan käsitykseen näiden kahden visuaalisesta samankaltaisuudesta ja *kukka* onkin yleinen pimpestä käytettävä ilmaus (SSS s.v. *kukka*) Esimerkissä 39 KUKKA määritellään vielä tarkemmin nimenomaan *orkideaksi*. Tämä *orkidea* liitetään kielen tasolla koko ajan naisen osaksi, jotta viittaus pimppiin vahvistuisi mahdollisimman yksiselitteisenä tulkintana – vältetään väärinymmärrys, että kyseessä olisi kirjaimellinen kasvi, eikä intiimi kehonosa.

Toisessa metaforaa PIMPPI ON KUKKA kielellistävässä esimerkissä metaforan hyödyntäminen ei ole yhtä kokonaisvaltaista.

- 40) Hän nuoli ja näykki, lipoi ja tutki kaiken mihin suinkin sai suunsa kiinnitettyä. Jos Angelinan tuoksu oli ollut huumaava, se ei ollut mitään verrattuna tämän makuun. Lee olisi voinut viettää koko päivän raviten itseään myskisellä, imelänkarvalla **medellä** (F103)

Esimerkissä 40 metafora aktivoituu etenkin ilmaisulla *myskisellä*, *imelänkarvalla medellä*, joka viittaa samaan kuin edellisen esimerkin *mahla*. Kuten luvussa 4.2 käsitellyissä tapauksissa, myös tässä esimerkissä jää tulkinnanvaraiseksi se, viittaako *Angelina* Angelina-nimiseen henkilöön vai pikemminkin hänen pimppiinsä, jonka tuoksua ja makua kokijana toimiva Lee kehuu. Vaginan erittämään nesteeseen viittaava *mesi* kuitenkin vie tulkintaa siihen suuntaan, että nimenomaan pimppi on se kukka, jota haistellaan ja maistellaan.

Kasvimaailmaan vievän metaforan ohella pimppi-ilmaisujen joukosta erottuu kaksi ilmaisua, jotka korostavat pimpillisen henkilön sukupuolta. Ensimmäinen näistä ilmaisuista on *naiseuden ydin*.

- 41) Huokaus karkasi Lilyn huulilta, kun Cissan sormet upposivat hänen halusta märkään **naiseuden ytimeen**. (F043)

Naiseuden ydin vaikuttaa tarkoittavan Lily-nimisen henkilön vaginaa, joka on tilanteessa *halusta märkä*. Vaginan ilmaistaan siis olevan olennainen osa nimenomaan henkilön naiseutta ja se korotetaan jopa tämän naiseuden ytimeksi. Tietyntyylinen sukuelin nähdään sukupuoleen tiiviisti kuuluvana elementtinä. Mielenkiintoista on se, että nimenomaan vaginan ilmaistaan olevan naiseuden ydin. Yleensä tällainen elimellinen rooli annetaan kohdulle ja puhutaan äitiydestä naiseuden ytimenä (esim. Pelo 2015). Tässä esimerkissä esiintyvällä ilmaisulla sukuelin sidotaan sukupuoleen cisnormia vahvistavalla tavalla.

Henkilön sukupuoli ja pimppi-ilmaisun valinta liittyvät tiiviisti yhteen myös seuraavassa esimerkissä, jossa transmiehen häpykielestä käytetään ilmaisua *penis*.

- 42) Harry liu'utti sormeaan pitkin miehensä kosteaa vakoa saaden tämän kiemurtelemaan malttamattomana. Kumartuen suutelemaan miestänsä, Harry työnsi sormensa tämän sisälle hieroen samalla peukalollaan tämän **penistä**. Vastineeksi hän sai palkakseen huokauksen huuliaan vasten. [- -] Niinpä Harry työnsi toisen sormen kosteaan kuumuuteen, jatkaen edelleen peukalollaan **peniksen** hieromista. Hän antoi sormiensa pumpata miehensä sisällä saaden tämän puskemaan lantiotaan tiukemmin vasten Harryn kättä. (F028)

Tässä tapauksessa henkilön sukupuoli-identiteettiä vahvistetaan viittaamalla tämän häpykieleen ilmaisulla *penis* samalla kun henkilöön viitataan toistuvasti ilmaisulla *mies*. Vertaus häpykielen ja siittimen välillä ei sinänsä ole kaukaa haettu, muodostuvathan molemmat samantyyppisestä paisuvaiskudoksesta. Tapaus on mielenkiintoinen, sillä toisaalta siinä toistetaan cisnormin mukaista käsitystä siitä, että siitin liittyy miehuuteen. Samaan aikaan kuitenkin ilmaisua *penis* käytetään kehonosasta, joka ei täytä siittimen määritelmää sukuelimenä ja näin ollen se näyttäytyy yksilön sukupuoli-identiteettiä vahvistavana häpykielen lempinimenä.

Värikkäisiin pimppi-ilmaisiin kuuluu metaforasta PIMPPI ON KUKKA motivoituvia ilmaisuja. Vulvan ja kukan vertaus voi motivoitua visuaalisista samankaltaisuuksista. Toisaalta sen voidaan katsoa olevan metaftonyminen, sillä metafora NAINEN ON KUKKA on kulttuurissa yleinen – toimiipa moni kukka perinteisesti työille annettavana etunimenä. Tällöin pimppi edustaisi naista ja näin PIMPPI ON KUKKA aktivoituisi nimenomaan metaftonymiana laajemmin

naiseen viittavasta metaforasta. Myös muut värikkäät pimppi-ilmaisut kietoutuvat sukupuoleen. Vaginaa kutsutaan *naiseuden ytimeksi* ja transmiehen häpykieleen viitataan ilmaisulla *penis*.

5.2 Pyllyt

Pyllyt mainitaan aineistossani paljon pimpejä useammin – mikä ei ole ihme, sillä sukuelimistä riippumatta kaikilla on pylly. Erilaisia pyllyilmaisuja aineistossa esiintyy 56 kappaletta ja pylly mainitaan yhteensä 1462 kertaa. Näistä maininnoista 46 % (677 kpl) on [hän]-ilmaisuja, jotka käsittelin jo luvussa 4. Tässä luvussa tarkastelun kohteena ovat jäljelle jäävät 786 mainintaa 55 eri ilmaisusta. Tämä tarkoittaa 70 ilmaisua per tuhat mainintaa. Verrattuna pimppikategoriaan pyllyilmaisuja on siis suhteessa mainintojen määrään reilusti vähemmän, vaikka erilaisia pyllyilmaisuja todellisuudessa on 11 enemmän.

Mikäli pimppien ja pyllyjen vertailu ulotetaan numeroita laajemmalle alueelle, on huomattavaa, kuinka samankaltaisia ilmaisuja molemmissa kategorioissa esiintyy. Pimppi-ilmaisuista käytetyimpien joukossa (ks. luku 5.1.1) ovat *vako* ja *jalkoväli* esiintyvät myös pyllyjen puolella, vaikkakin vähemmän. *Vako* mainitaan pyllyilmaisuna 8 kertaa ja *jalkoväli* kerran. Myös sellaiset epämääräiset eufemismit kuin *reikä*, *kolo*, *paikka*, *onkalo* ja *kohta* esiintyvät molemmissa kategorioissa.

Kuten luvussa 5.1, käyn seuraavaksi tarkemmin läpi erilaisia pyllyilmaisuja. Ensin luvussa 5.2.1 tarkastelussa ovat kerronnassa käytetyimmät pyllyilmaisut. Luvussa 5.2.2 tutkin erityisesti dialogissa esiintyviä pyllyilmaisuja. Viimeisenä luvussa 5.2.3 luon vielä katsauksen pyllyilmaisuista värikkäimpiin.

5.2.1 Kerronnan käytetyimmät

Kerronnan viisi käytetyintä pyllyilmaisua kattavat 63 % kaikista pyllymaininnoista (Taulukko 3 seuraavalla sivulla). Pimppi-ilmaisuuden kohdalla käytetyimmät kattoivat vain noin 50 %, eli pyllykategorian pienempi hajonta näkyy näissäkin luvuissa. Kaksi käytetyintä ilmaisua ovat selvästi paljon enemmän käytettyjä kuin muut suositut ilmaisut. Myös pimppi-ilmaisuissa (Taulukko 2 luvussa 5.1.1) toiseksi suosituin ilmaisu esiintyy aineistossa noin kaksi kertaa useammin kuin kolmanneksi suosituin, mutta pyllykategoriasa ero on paljon huomattavampi ilmaisujen määrän takia.

Taulukko 3. Käytetyimmät pyllyilmaisut kerronnassa.

Ilmaus	mainintojen määrä	:%a maininnoista
pakara	177	23
aukko	138	18
eturauhanen	65	8
takamus	55	7
pakaraväli	50	7

n=765

Pyllyilmaisuista käytetyin on *pakara*, joka esiintyy aineistossa sekä yksikössä että monikossa.

- 43) Riitaoja tarttui molemmin käsin hänen **pakaroihinsa**, hieroi hellästi, levitti vähän ja lipaisi häntäluun kohdalta kuin kysyen, ja voi luoja, Lehto halusi . (F019)
- 44) hänen sormensa tarroutuivat luiseen **pakaraan** miltei mustelmia aiheuttavalla voimalla (F138)

Pakarat muodostavat suurimman osan pyllyn ulkoisista osista, joten ei ole ihme, että juuri niistä pidellään kiinni. Muodoltaan *pakara/t* vaikuttaa olevan ortofemismi. Sen etymologiasta ei löydy viitteitä eufemismista (NES s.v. *pakara*), ja sekä *Kielitoimiston sanakirja* että *Nykysuomen sanakirja* (molemmista s.v. *pakara*) tarjoavat sen monikkomuodon synonyymeiksi vain *takapuolen* tapaisia eufemismeja. Yksittäiselle pakaralle synonyymiksi esitetään ilmaisua *istumalihas*. Esimerkeissä 43 ja 44 *pakara/t* toimii paitsi suorana ilmaisuna, myös koko pyllyn ulkoiseen osaan viittaavana ilmaisuna – se olisi mahdollista korvata esimerkiksi ilmaisulla *takapuoli* ilman, että viittauskohde oleellisesti muuttuisi.

- 45) Tämän kädet vaeltelivat hänen hiuksissaan, hivelivät selkää paidan alta, likuivat hänen takamukselleen ja tarttuivat tiukasti hänen **pakaroihinsa**. (F001)

Sen sijaan esimerkissä 45 *pakarat* viittaavat nimenomaan istumalihaksiin ja niistä puhutaan *takamuksen* osina. Tällöin *takamus* näyttäytyy holonyyminä ja *pakara* on sen meronyymi. Käyttöympäristö on kuitenkin samanlainen kuin edellisissä esimerkeissä ja *pakara* nimenomaan kiinni tarttumisen kohteena.

Toisiksi käytetyin ilmaisu on anukseen viittaava *aukko*. Aineistossa esiintyy myös tarkemmin viittauskohteensa määrittelevä ilmaisu *peräaukko*, mutta sillä on mainintoja paljon vähemmän (31 kpl). Ilman määriteosaa esiintyvä *aukko* on ilmaisuna epämääräisempi eufemismi,

jota voisi kuvata anuksen hyperonyymiksi hyvin yleistävässä kansantaksonomiassa. Anus on eräänlainen aukko. Seksin kontekstissa *aukon* viittauskohde ei epämääräisyydestään huolimatta jää epäselväksi.

46) Hän tuns **aukkonsa** lihasten kiristyvän yhä uudelleen ja uudelleen Malfoyn ympärille (F146)

Esimerkissä 46 ilmaisun *aukko* käyttö yhdistyy luvussa 4 käsiteltyyn ilmiöön, jossa sukuelimeen viitataan [hän]-ilmaisulla. *Malfoy* viittaa virkkeessä siis Malfoy-nimisen henkilön siittimeen ja meneillään on yhdyntä. *Malfoy*-holonyymin rinnalla esiintyy kuitenkin tarkempi ilmaisu, jossa tehdään selväksi, minkä kokijana toimivan henkilön kehonosan lihaksista on kyse. *Aukko* näyttäytyy tällaisessa käytössä verrannollisena luvussa 4 esitetyille [hän]-ilmaisuille, mutta on ikään kuin astetta yksityiskohtaisempi ilmaus pysyen kuitenkin melko yleistasoisena. Seksin kontekstissa penetraatioon soveltuvia ruumiinaukkoja ei ole montaa – etenkin jos penetroitavana on cismies – joten *aukon* tarkempi määrittely näyttäytyy turhana.

47) Samassa Teddyn sormi oli hänen **aukollaan** liukkaana. Innoissaan Scorpius työnsi itseään sormeaa vasten, ottaen sen sisälleen halukkaasti. Tuska helpotti heti ja Scorpius keinutti tyytyväisenä lantiotaan. Teddyn sormi hänen sisällään tuntui taivaalliselta, se toi helpotuksen ja autuuden.
"Kiiman noustessa tunnet tarvetta saada jotain sisällesi, se on täysin normaalia", Teddy puhui rauhallisella äänellä ja hieroi Scorpiuksen **aukkoa** hellästi, lisäten pian toisen sormen tämän sisälle. (F099)

Aineistossa on jonkin verran vaihtelua siinä, viitataanko *aukolla* vain nimenomaisesti anukseen kuten esimerkeissä 46 ja 47, vai laajemminkin peräsuoleen. Esimerkissä 47 *aukko* on reitti Scorpius-nimisen henkilön sisälle ja ero tehdään selkeäksi käyttämällä sekä ilmaisua *aukko* että [hän]-tyyppistä ilmaisua ja [sisä]-adpositiota (ks. luku 4.4). Esimerkissä ei puhuta *aukon* sisäpuolesta, vaan kokonaisvaltaisesti *Scorpiuksesta*.

48) Seongwhan toinen käsi palasi taas hyväilemään hänen penistään, kun toinen vielä jatkoi **aukon** suulla. (F096)

Sen sijaan esimerkissä 48 puhutaan *aukon suusta*, mikä antaa ymmärtää, että *aukko* viittaa laajempaankin alueeseen ja *aukon suu* siihen osaan, jota edeltävissä esimerkeissä kuvataan pelkästään ilmaisulla *aukko*.

Eturauhanen on tosiasiaa osa sukuelimistöä. Aineistossani siihen viitataan kuitenkin yhtä poikkeusta lukuun ottamatta pyllyn kontekstissa, sillä sen stimulointi tapahtuu yleensä anuksen kautta. Täten se näyttäytyy tekstissä pikemminkin osana pyllyä kuin sukuelimistöä ja käsittelen sitä sellaisena.

49) Malfoyn paksu kalu hieroi **eturauhasta** hänen sisällään (F080)

50) Teddy iski hänen **eturauhaseensa** erektiollaan kerran toisensa jälkeen. (F099)

Käyttötavoiltaan *eturauhasen* käyttö tekstissä muistuttaa *klitoriksen* käyttöä (ks. luku 5.1.1). Se on tekstityylistä riippumaton tarkka ja asiallinen ilmaisu kyseiselle kehonosalle. Erona *klitorikseen* on se, että *eturauhanen* ei ole vieraskielinen eufemismi, vaan kyseisen kehonosan virallinen suomenkielinen nimi (*eturauhasen* muista nimityksistä ks. luku 5.2.3). Muodoltaan se on kuitenkin lähellä epämääräistä eufemismia, sillä *eturauhanen* ei ilmaise kovin selkeästi, minkä kehonosan rauhasesta on kysymys. Myös esimerkiksi rintarauhaset sijaitsevat vartalon etupuolella. *Eturauhanen* ei myöskään ilmaise mitään kyseisen rauhasen tehtävistä tai ulkonäöstä. Esimerkissä 49 *eturauhanen* esiintyy eufemismin *hänen sisällään* rinnalla – virkkeessä mainitaan Malfoyn sukuelin eufemismia käyttäen (*kalu* ks. luku 5.3.1) ja *eturauhaseen* viitataan ortofemismilla. Sen sijaan kokijan peräsuoleen, jossa *Malfoyn paksu kalu* sillä hetkellä on, viitataan koko henkilöön viittaavalla eufemismilla (ks. myös luku 4.4).

Neljänneksi yleisin ilmaisu on *takamus*. Ilmaisu esitetään sanakirjoissa (KS ja NS s.v. *takamus*) yksiselitteisenä nimityksenä pyllylle ja sellaisena se esiintyy myös aineistossani:

51) Furuya tarrasi häntä molemmin käsin **takamuksesta**, puristi hetken verran paljaita pakaroita ja ujutti sitten sormensa niiden väliin. (F014)

52) Hän liu-utti kätensä Larin selkää pitkin tämän **takamukselle** (F094)

Toisin kuin toinen *taka*-vartaloon pohjautuva *takapuoli*, jolla on laajempi käyttöala (KS s.v. *takapuoli*), *takamus* on vain ihmisen tai eläimen pyllystä käytettävä ilmaisu. Kyseessä on siis vakiintunut nimitys kyseiselle kehonosalle, mutta *takamus* on silti muodoltaan eufemismi siinä missä *takapuolikin*. *Taka*-vartalo ilmaisee suhteellista sijaintia jonkin takana (KS s.v. *taka*) eli *takamus* viittaa nimenomaan kyseisen kehonosan sijaintiin vartalossa samaan tapaan kuin luvussa 5.1.1 käsitelty *jalkoväli*. Esimerkissä 51 näkyy samanlainen eronteko *takamuksen* ja *pakaroiden* välillä kuin ylempänä esimerkissä 45 (s. 40). On myös huomautettava, että *takamus*

ja *takapuoli* esiintyvät aineistossa lähes saman verran. *Takamus* mahtui kuitenkin käytetyimpien listan kärkeen 55 maininnalla. *Takapuoli* esiintyy kerronnassa 42 kertaa.

Viidentenä ja viimeisenä käytetyimpien listalla on ilmaus *pakaraväli*. Aiemmin käsitellyn *jalkovälin* (luku 5.1.1) tavoin se esiintyy aineistossa sekä yhdyssanana, että erikseen kirjoitettuna.

53) Liukastetut sormet kiusoittelivat **pakaraväliä** hyvän tovin ennen kuin työntyivät sisään tunnustelemaan (F076)

54) Ahnas kieli kulki pitkin **pakaroiden väliä**, tutki tätä valloitettavaa aluetta, pyörähteli pitkin reunoja ja painui lopulta niin syvälle kuin vain saattoi. (F138)

Pakaraväli on mielenkiintoinen termi, sillä se rakentuu negaation kautta. Kyseessä on siis pakaroiden välissä oleva tyhjä tila, jolla ei ole omaa nimeä. *Jalkoväli* toimii yleistävänä ilmaisuna ja eufemismina kyseisessä kehonosassa sijaitseville elimille ja pienemmille kehonosille, mutta *pakaraväli* on paljon sitä tarkempi kehon meronyymi, eikä varsinainen eufemismi. Yksi pimppin osa on *häpyrako*, mutta siinä kyseinen rako näyttäytyy hävyn osana. *Pakaravälissä -väli* ei ole osa pakaroita. Tämä tyhjän tilan kuvaus korostuu silloin, kun ilmaisu kirjoitetaan erikseen esimerkin 54 tapaan. Esimerkeissä 53 ja 54 on havaittavissa myös ero siinä, miten pakaravälistä löytyvää anusta nimitetään. Esimerkissä 53 käytetään ilmaisua *sisään*, joka on ymmärrettävissä luvussa 4.4 käsitellyn metonymian kautta. Esimerkissä 54 sen sijaan anuksen nimeämistä ei tapahdu ollenkaan. Mainitaan vain *reunat* ja *syvälle painuminen* eli luotetaan lukijan ymmärtävän pakaravälin kontekstista, mistä on kysymys.

Käytetyimpiin pimppi-ilmaisuihin (luku 5.1.1) verrattuna pyllykategorian käytetyimissä on enemmän tarkkoja ilmaisuja. *Pakara/t* ja *eturauhanen* ovat molemmat ortofemismeja ja sellaiseksi on mielestäni luettava myös *pakaraväli*, sillä se rakentuu *pakara*-ortofemismin varaan. Pyllyä kokonaisuutena kuvaava *takamus* on muodoltaan eufemismi, mutta on silti suomen kielessä vakiintunut ja eriytynyt tarkoittamaan nimenomaan pyllyä. Toiseksi käytetyin ilmaisu on kuitenkin epämääräinen eufemismi *aukko*, joka on käytetyimpien listan ainoa anukseen viittaava ilmaisu. Sen merkitys nimenomaan anuksen synonyyminä aktivoituu kuitenkin kontekstin kautta melko yksiselitteisesti.

5.2.2 Dialogissa käytetyt

Pylyt mainitaan dialogissa yhteensä 59 kertaa. Näistä 37 ovat [hän]-ilmaisuja. Kerronnan käytetyimpien joukossa olevat *aukko* ja *eturauhanen* esiintyvät dialogin puolella kumpikin kerran. Yleisin dialogissa käytetty pylyilmaisu on 11 kertaa mainittu *perse*.

55) ”Tykkäät siitä, vai? Tykkäät kun saat ahhtaaseen pikku **perseeseesi** vähän jotain kovempaa?” (F117)

56) ”Mmhh.. oon nii lähel... tahon laukee sun sisääs. Haah- kattoo ku mun sperma valuu sun **perseestäs** lattialle...” (F139)

Esimerkit 55 ja 56 osoittavat *perseen* tyypillisen esiintymisympäristön dialogissa. Kuten luvussa 5.1.2 käsitellyt *pillu*-maininnat, myös *perse* esiintyy tällaisessa melko alatyylisessä puheessa, mutta se ei kuitenkaan täytä dysfemismien loukkaavaa motiivia, vaan on pikemminkin kvasi-eufemismi. *Perse* voi esiintyä koko pylyyn viittaavana ilmaisuna (KS s.v. *perse*), mutta esimerkeissä 55 ja 56 sillä viitataan nimenomaan anukseen. Tätä tulkintaa rakentavat käytetyt sijamuodot, sisäpaikallissijat illatiivi ja elatiivi. Kyse on siis *perseen* sisäosista, eikä esimerkiksi pakaroista. *Perse* esiintyy myös dialogin ulkopuolella (23 mainintaa), mutta tällöinkin puheenomaisessa käytössä, kuten kokijan tai kertojan sisäisessä monologissa, eikä niinkään neutraalissa kerronnassa, kuten esimerkki 57 havainnollistaa.

57) Tämän kädet vaeltelivat hänen hiuksissaan, hivelivät selkää paidan alta, liukuivat hänen takamukselleen ja tarttuivat tiukasti hänen pakaroihinsa. William hengähti ja antoi Kasperin käsille paremman otteen kietomalla jalkansa uudestaan tämän lantion ympärille. William tiesi toisen rakastavan hänen **persettään** ja halusi antaa tälle kaiken, mitä hänellä oli tarjottavanaan. (F001)

Esimerkin ensimmäisessä virkkeessä Williamin pylyyn viitataan ilmaisuilla *takamus* ja *pakarat*, mikä on kerronnassa yleinen tapa viitata kyseisiin kehonosiin (vrt. luku 5.2.1). Viimeisessä virkkeessä kuvataan tilanteen sijaan Williamin mieltä ja avataan hänen toimintansa motiiveja epäsuoralla kerronnalla siitä, mitä hän ajattelee. Tällöin käytetään ilmaisua *perse* kuvaamaan hänen pylyään kokonaisuutena eli tässä esimerkissä *perse* ei viittaa pelkästään anukseen ja muihin sisäosiin.

58) Mutta kaikki tuntui silti niin täydellisen mahtavalta, että Dean kirosi raskaasti kaikki ne vuodet, jolloin ei ollut älynnyt vaatia ketään naimaan itseään **perseeseen**. (F108)

Myös esimerkissä 58 *perseen* käyttö liittyy tällaiseen epäsuoraan henkilön ajattelun kuvaukseen. Kyse on nimenomaan siitä, mitä Dean tilanteessa ajattelee. Kuten ylemmissä dialogikuvauksissa, myös tässä *perse* viittaa lähtökohtaisesti anukseen.

Viljalti käytetyn *perseen* lisäksi dialogista löytyy joitain sellaisia pyllymainintoja, joita ei kerronnan puolella esiinny. Ensimmäinen näistä on anukseen viittaava *pillu*, joka mainitaan aineistossa kerran. Yleensä *pillu* viittaa pimppiin ja käsittelin sitä aikaisemmin tässä merkityksessä luvussa 5.1.2.

59) — Pojan **pillusi** on kiimaisen kostea... Huoraksi olet hemmetin tiukka... Vittu sentään, sä saat mut tulemaan nopeasti, kyltymätön kyrvänimijä... Vitunvittu. (F040)

Miespuolisen henkilön anukseen viitatessa *pillu* saa määreekseen sanan *pojan*. Tässä ilmaisussa näkyy korostetun selvästi se, kuinka anus ja vagina rinnastetaan seksisanaston tasolla, ovathan molemmat ruumiinaukkoja, jotka soveltuvat penetroitaviksi. Ilmaisussa anus rinnastetaan vaginaan käyttämällä ilmaisua *pillu*, ja se esiintyy hyvin alatyylisen ja kiroilua sisältävän puheen osana. Se on tässä kontekstissa tulkittavissa kvasi-eufemismiksi, sillä alatyylisestä puhetavasta huolimatta puhuja tavallaan kehuu puhuteltavaa. Toisaalta tämän kehoa femini-soiva *pillu* näyttäytyy dysfemisminä, joka motivoituu syrjivästä metaforasta HOMOMIEHET OVAT NAISIA (Crespo-Fernández 2018: 46).

Toinen dialogissa yhden kerran esiintyvä erikoisuus on ilmaisu *anaali*.

60) ”Niin, ihan siis vaan asiaa selventääkseni, minä todella toivon, että **anaalini** pääsee tekemään lähempää tuttavuutta tämän kanssa”, Shigure vei oman kätensä Kurenon housunetumukselle ja puristi vähän. (F021)

Anaali viittaa esimerkissä anukseen. *Anaalinen* on lääketieteellinen ilmaisu, joka tarkoittaa anukseen liittyvää (KS s.v. *anaalinen*) ja siitä johdettu vartalo *anaali*- esiintyy sellaisissa yhdyssanoissa kuin *anaaliseksi*. *Urbanissa sanakirjassa* (s.v. *anaali*) *anaalin* sanotaan olevan peräaukon synonyymi, joten puhekielessä *anaali* esiintyy omana sananaan.

Kerronnan puolella pakaroihin viitataan lähes pelkästään ortofemismillä *pakara/t*, mutta dialogissa mainitaan kerran myös ilmaisu *kankku*.

61) ”No niin, Narttu. Anna tänne tuo muhkea **orjakankku**”, hän käski ja avasi vetoketjunsä. Nova tukahdutti naurahduksen ja peruutti hieromaan takapuoltaan miehen kalua vasten. (F002)

Kielitoimiston sanakirja (s.v. *kankku*) määrittelee *kankun* leikkisäksi ilmaisuksi pakaralle. Aineistossani se esiintyy tilanteessa, jossa on meneillään seksityöläisen ja hänen asiakkaansa välinen roolileikki, jossa seksityöläinen esittää orjaa ja asiakas tämän omistajaa. Tässä kontekstissa *kankku* vaikuttaa sävyltään leikilliseltä ja sen kanssa esiintyy ilmaisu *muhkea*, joka voi tarkoittaa joko kyseisen pakan upeutta tai kokoa (KS s.v. *muhkea*). Toisaalta niiden kanssa esiintyy halventava ilmaisu *Narttu*, joka voidaan kuitenkin lukea roolileikkiin liittyväksi ilmaisuksi. Yhdistelmä on kerronnan kielestä poikkeavaa ja leikittelevää ilmaisua, mitä vielä korostaa se, että dialogin ulkopuolella jokseenkin samasta kehonosasta käytetään ilmaisua *takapuoli*.

5.2.3 Värikkäät

Dialogin ohella myös kerronnasta löytyy erikoisia eli värikkäitä pyllyilmauksia. Käsittelen tässä luvussa niitä. Poikkeuksellisen värikkäitä ilmaisuja esiintyy aineistossani silloin, kun pyllyistä puhutaan anaaliseksiin kontekstissa. Yhteydet pimppisanastoon näkyvät näissäkin ilmaisuissa, sillä pimpin lisäksi anustakin verrataan kukkaan (vrt. luku 5.1.3).

- 62) Remus hymyili ja läähätti ja veti Siriusta palleista. Väliliha vinkui ja vonkui, ja Remus sujautti liukkaasti sormensa odotuksesta sykkivään **ruusunnuppuun**. (F145)

Englanninkielisessä slangissa termiä *rosebud* (suom. *ruusunnuppu*) käytetään kuvaamaan rektumprolapsia, sillä ulos luiskahtaneen peräsuolen kudoksen muistuttaa väriältään ja muodoltaan ruusunnuppua (Urban Dictionary s.v. *rosebud*). Metafora ei siis ole yhtä laaja kuin käsittemetafora PIMPPI ON KUKKA, vaan kyseessä on paljon kapeampi merkitysyhteys, jonka kokonaisvaltainen ymmärtäminen vaatii lukijalta erityistietoa. Suomeksi *ruusunnuppu* viittaa seksikontekstissa vulvaan, naiseen tai terskaan (SSS s.v. *ruusunnuppu*), mutta *ruusu* toimii myös anuksen ilmaisuksi (SSS s.v. *ruusu*). Esimerkin 62 kontekstissa *ruusunnuppu* kuitenkin on ymmärrettävissä yksiselitteisesti anukseen viittaavaksi ilmaisuksi, vaikka yhteys rektumprolapsiaan tai seksuaaliset *ruusu*-ilmaisut olisivat vieraita. Sen kuvataan olevan jokin, johon sormi voidaan *sujauttaa* ja joka tällaista kosketusta odottaa. *Ruusunnupun* sijaintiin kehossa vihjataan puhumalla samassa virkkeessä välilihasta.

Anaaliseksiin kontekstissa onnistunut penetraatio näyttäytyy päämääränä ja onnistumisena. Siitä puhutaan ilmaisuin, jotka aktivoivat käsittemetaforan SEKSI ON PELIÄ ja sen alametaforan SEKSIKOHTAUS ON URHEILUOTTELU.

- 63) Zoro työnsi ja he molemmat päästivät pitkän huokauksen kovan lihan upotessa luvattuun **maaliin**. (F026)
- 64) Greg ujutti kätensä Nickin rinnan alta ja kokosi hänet syliinsä. Toisella kädellään hän ohjasi itsensä sisään. Ensimmäinen kärki, toinen työntö ja kolmannella **kotipesään**. (F016)

Esimerkissä 63 anus ja peräsuoli ovat *maali*. Esimerkissä 64 niistä käytetty ilmaisu on *kotipesä*. Urheilumetaforaa ei kuitenkaan laajenneta pyllyilmaisujen lisäksi muihin kehonosiin tai tilanteen kuvaukseen. Esimerkissä 63 siittäimestä käytetään ilmaisua *kovaa lihaa* sen sijaan, että siitä käytettäisiin maalintekoon liittyvää termiä, joka viittaisi pelivälineeseen tai pelaajaan. Myöskään esimerkissä 64 siittimeen ei viitata urheiluun viittaavalla termillä, vaan siitä käytetään vain termiä *itse* (vrt. luku 4.3). *Maali* ja *kotipesä* aktivoivat tulkinnan siitä, että kyse on jonkinlaisesta perille pääsemisestä. Maaliin tai kotipesään päästyä matka ei enää jatku, vaan pelissä siirrytään uuteen tilanteeseen. Seksikohtaus on siis URHEILUOTTELU, jonka aikana saadaan PISTEITÄ esimerkiksi pääsemällä *maaliin* ja pisteiden avulla saavutetaan VOITTO, joka on orgasmi.

Urheilumetaforan ulkopuolellakin esiintyy ajatus penetraatiosta jonkinlaisena perille pääsynä, kun anuksesta ja peräsuolesta käytetään ilmaisua *pohja*:

- 65) Draco kietoi jalkansa Harryn ympärille ja veti miehen kerralla **pohjaan** saakka. (F037)
- 66) Hän liukastaa itsensä ja työntyy hitaasti Rahikaiseen, joka haukkaa henkeä ja vastaa työntöön niin paljon kuin voi. Rahikaisen vartalolla kiiltää ohut hikikerros, poskien puna on levinnyt kaulalle ja rintakehällekin. Käsivarsien lihakset nykivät jatkuvasti, kun hän tempoo siteitään, yrittämättä kuitenkaan oikeasti irrottaa itseään. Lammio työntyy **pohjaan** asti (F046)

Näissä esimerkeissä penetraation syvyyttä kuvataan nimenomaan peräsuolen kuvauksen avulla ja esitetään, että sillä on saavutettavissa oleva pohja, jonka sisään työntyvä siitin saavuttaa. Tämä metafora liittyy *täyttymiseen*, jota käsittelemme aikaisemmin esimerkin 23 kohdalla (luku 4.4). *Pohja* indikoi sitä, että siihen johtava tila täyttyy. Molemmissa esimerkeissä siittimiin viitataan [hän]-ilmaisulla, esimerkissä 66 myös penetroitavaan peräsuoleen viitataan ilmaisulla *Rahikaiseen*. Esimerkissä 66 *Lammio* siis täyttää *Rahikaisen* kokonaan, *pohjaan asti*. *Pohja* aktivoi käsittemetaforan IHMINEN ON SÄILIÖ ja yhdistyy metonymiaan, jossa kokonaisuus HENKILÖ edustaa osaa PERÄSUOLI.

Yleisesti anukseen viittaavien ilmaisujen ohella myös eturauhaseen viitataan muillakin tavoilla kuin käytetyimpien joukossa (ks. luku 5.2.1) olevalla ilmaisulla *eturauhanen*.

Eturauhanen on virallisen nimen asemastaan huolimatta melko epämääräinen nimi kyseiselle rauhaselle. Eri lailla epämääräistä eufemismi on *hermopesäke*:

67) Harryn lantio liikkui nyt määrätietoisesti ja tämän erektio porautui syvälle Dracon sisälle hieroen herkkää **hermopesäkettä** jokaisella työnöllä. (F025)

68) Orgasmi vyöryi hänen ylitseen, kun Harry hieroi erektiollaan Dracon sisällä olevaa **hermopesäkettä** (F172)

Hermopesäke on epämääräinen ilmaus, joka viittaa kyseisen kehonosan tuntoherkkyyteen. Se ei varsinaisesti viittaa mihinkään tiettyyn kehonosaan, vaan tulkinta siitä nimenomaan eturauhasta tarkoittavana ilmaisuna aktivoituu kontekstin kautta. *Hermopesäkkeen* käyttö on mielenkiintoista siksi, että se on sävyltään melko samankaltainen kuin *eturauhanen* – lähes lääketieteelliseltä termiltä kuulostava. Molemmat ovat monitavuisia yhdyssanoja, eli lyhyempi muotoon ei voi olla selityksenä ilmaisun *hermopesäke* valinnalle *eturauhasen* sijaan.

Toinen eturauhaseen viittaava ilmaisu on sen sijaan sävyltään erilainen. Kyseessä on eufemismi ja metafora.

69) Dean ei oikeastaan välittänyt, sillä Balthazar oli juuri löytänyt hänen **ilopisteensä**. (F018)

Ilopisteen määriteosa kuvaa eturauhasen stimuloinnin aikaansaamaa olotilaa, eli metafora motivoituu kontekstisidonnaisen funktion kautta. *Ilo* esiintyy laajemminkin sukupuolintuntoa tarkoittavana ilmaisuna, kun puhutaan esimerkiksi *ruumiin iloista* (SSS s.v. *ilo*). Ilmaus *ilopiste* on myös metonyyminen, sillä se aktivoi metonymian VAIKUTUS EDUSTAA SYYTÄ. Eturauhaseen viitataan aineistossa myös sellaisin ilmaisin kuin *se piste* tai *hyvä/oikea kohta*, mutta niistä poiketen *ilopiste* toimii täsmällisemmin nimenomaan eturauhasen nimityksenä. Se yksilöi viittauskohteensa erityiseksi, mitä vielä korostetaan omistussuhteen mainitsemisella: *hänen ilopisteensä*. Toisin kuin *hyviä kohtia*, *ilopisteitä* voi olla henkilöllä vain yksi.

Kerronnan värikkäissä ilmaisuihin viittauskohteena ovat anus/peräsuoli ja eturauhanen. Muista pyllyyn osista käytetään enimmäkseen tavanomaisia ilmaisuja. Pyllyyn ulkoisiin osiin viittaavat värikkäät ilmaisut näkyvät vain dialogin puolella (ks. luku 5.2.2). Jotkut metaforisista ilmauksista, kuten *maali* tai *pohja* eivät ole varsinaisesti pyllyyn liittyviä ilmaisuja, vaikka niitä sen kontekstissa käytetäänkin. Samat ilmaisut ja niitä motivoivat metaforat olisivat hyödynnettävissä myös laajemmin erilaisten seksiaktien kontekstissa, mutta aineistossani niitä käytetään nimenomaan pyllyjen yhteydessä ja pyllyistä puhutaan näitä metaforia aktivoivasti. Värikkäissä

pyllyilmaisuiissa, kuten muissakin anukseen liittyvissä ilmaisuissa, korostuvat sen ja vaginan samankaltaiset roolit seksin kontekstissa.

5.3 Pippelit

Pimpeihin ja pyllyihin viitataan aineistossani osin yhteneväisin ilmaisin. Pippelikategoria sen sijaan on ilmaisuiltaan aivan erilainen kaikista käytetyistä ilmaisuista lukuun ottamatta – 28 % pippelimaininnoista kuuluu luvussa 4 käsiteltyyn [hän]-ilmaisytyppiin. Tässä luvussa käsiteltäväksi jäi yhteensä 82 erilaista ilmaisuja ja 1702 mainintaa. Suhteutettuna tämä tarkoittaa 48 ilmaisuja tuhatta mainintaa kohden, mikä tekeekin pippelikategoriasta yhteneväisemmän kuin muut – pimppi-ilmaisuja oli 210 tuhatta mainintaa kohden ja pyllyilmaisujakin 70. Ilmaisujen verrannollinen vähyys selittyy osin sillä, että pippelikategorian ilmaiset eivät kata niin suurta osaa erilaisia pippelin osia. Siittimen osiin viittaavia ilmaisuja on jonkin verran, käytetyimpänä *terska* (51 mainintaa), samoin kuin viittauksia kiveksiin (suosituimpana *kivekset*, 59 mainintaa). Pippelikategoriasta löytyy yksittäisiä samoja ilmaisuja kuin pimppi- ja pyllykategorioista, esimerkiksi epämääräinen kehonosaan viittaava eufemismi *jalkoväli* (8 mainintaa). Kuten seuraavat alaluvut kuitenkin osoittavat, valtaosa pippeli-ilmaisusta viittaa siittimeen kokonaisuutena.

5.3.1 Kerronnan käytetyimmät

Pippelimainintojen hurja määrä aineistossa konkretisoituu tarkastellessa kerronnan käytetyimpiä ilmauksia (Taulukko 4). Kerronnan käytetyin pippeli-ilmaus *kalu* näet mainitaan aineistossa useammin kuin pimppit yhteensä. Pimppimainintoja – [hän]-ilmaisut ja dialogi mukaan lukien – on aineistossa 362.

Taulukko 4: Käytetyimmät pippeli-ilmaisut kerronnassa.

Ilmaus	mainintojen määrä	:%a maininnoista
kalu	448	27
erektio	253	15
elin	149	9
penis	96	6
miehuus	75	4

n=1684

Pimppi- ja pyllykategorioissa kerronnan käytetyimmät ilmaiset *klitoris* ja *pakara* ovat muodoltaan hyvin tarkkoja, vaikka *klitoris* onkin luettavissa eufemismiksi (luku 5.1.1). Pippeli-ilmaisuista käytetyin on sen sijaan metaforan varaan rakentuva eufemismi *kalu*.

- 70) Alushousut puristivat hänen paisunutta **kaluaan** kunnes Harry vapautti sen hitaasti vyötärönauhan alta niin että housut jäivät vielä jalkaan ja pelkkä **kalu** ja kivekset olivat ulkona. (F059)
- 71) Määttä puristaa toistamiseen ja hieroskelee kämmenellään Rahikaisen heräilevää **kalua** housujen paksun kankaan päältä (F121)

Esimerkissä 70 *kalu* määritellään varsin tarkasti nimenomaan siittimeen viittaavaksi ilmaisuksi, kun se mainitaan yhdistelmässä *kalu ja kivekset*. Esimerkissä 71 *kalun* tulkintaa kehonosaksi edesauttaa elollistava partisiippi *heräilevä* ja sen sijainnin asemointi housujen alla. Yleisesti *kalu* on helppo tulkita siittimeen viittaavaksi ilmaisuksi, sillä se on jopa sanakirjatasolle asti vakiintunut ilmaisu kyseiselle kehonosalle (KS ja NS s.v. *kalu*), eikä sen tulkinta vaadi tällaisia tekstin tasolla tehtäviä täsmennyksiä, kuten esimerkit 72 ja 73 osoittavat.

- 72) Lehto joutuu silti tukahduttamaan voihkaisun Riitaojan iholle kun heidän **kalunsa** hankautuvat yhteen. (F030)
- 73) Anthea tuntuu tiukalta ja lämpimältä, niin lämpimältä hänen **kalunsa** ympärillä. (F161)

Ilmaisuna *kalu* motivoituu metaforasta SIITIN ON TYÖKALU, joka on alakategoria yleiselle käsittemetaforalle SEKSI ON TYÖSKENTELYÄ (vrt. luku 2.3.2). Kauppisen (2016: 53–55) 1800-luvun aineistossa siittimestä käytetään usean eri työkalun nimeä, kun taas omassa aineistossani esiintyvä *kalu* on muodoltaan yleistasoisempi. Siitin on siis TYÖKALU, jota sen omistaja, TYÖNTEKIJÄ, käyttää TYÖSKENTELYYN eli seksuaaliseen kanssakäymiseen. Aineistossani *kalun* käytön yhteydessä ei esiinny muita työntekoon viittaavia ilmauksia Tämä metaforasta motivoitunut ilmaisu on leksikalisoitunut siinä määrin, että sitä voidaan käyttää laajasti ilman muuta työmetaforan motivoimaa kontekstia.

Toiseksi yleisin tapa viitata siittimeen – ja yleisesti pippeliin – on *erektio*.

- 74) Harry tarttui Dracon **erektion** varteen ja kiersi sormensa kovuuden ympärille (F011)
- 75) Pian liukas **erektion** pää työntyi Harryn sisälle ja hän huokaisi. (F146)

Erektio tarkoittaa sukuelimen paisuvaiskudoksen jäykistymistä (KS s.v. *erektio*) eli se on siittimen tilaa kuvaava termi. Aineistossani *erektiota* kuitenkin käytetään tilan kuvauksen sijaan synonyyminä erektiossa olevalle siittimelle. Esimerkissä 74 ilmaistaan, että erektiolla on *varsi*

ja esimerkissä 75 mainitaan sen *pää*. Nämä ilmaisut tukevat tulkintaa *erektiosta* jäykistyneen siittimen synonyyminä, sillä tilaa kuvaavalla termillä ei voi olla fyysisiä osia.

76) Väreet hyppivät selkää pitkin muualle vartaloon Ruizan näykyessä rintakehää käsien hivellessä reisiä ja alavatsaa kiusaten kovettunutta **erektiota**, joka tarvitsi lisää kosketusta. (F164)

77) Hän tunsu lepäävänsä Dracon syleilyssä samalla kun hänen edelleen kova **erektionsa** oli porautunut Dracon tiukkaan aukkoon. (F153)

Esimerkeissä 76 ja 77 *erektion* ilmaistaan olevan vielä tiukemmin siitintä kuvaava ilmaisu. Esimerkissä 76 käytetään lauseketta *kovettunutta erektiota*. *Kovettunut* vaikuttaa synonyymiltä *jäykistyneelle* ja näin ollen *erektio* kuvaisi siitintä kokonaisvaltaisesti, eikä vain sen jäykistyneessä tilassa. Samoin esimerkissä 77 *erektio* toimii edussanana lausekkeessa *edelleen kova erektionsa* eli *kovuus* esitetään *erektion* tilana eikä *erektiota* siittimen tilana.

Seuraavana listalla on ilmaisu *elin*. Toisin kuin *erektio*, joka on merkitykseltään siittimeen liittyvä ilmaus, on *elin* puhdas hyperonyymi.

78) Niin homoa musta ei tulis ikinä, et ottais toisen miehen seisovan **elimen** suuhun. (F150)

79) Teuvon vaalea **elin** seiso i asennossa hänen kasvojensa edessä (F047)

Luvussa 4 käsittelin meronymisiä [hän]-ilmaisuja, jotka aktivoituivat metonymian kautta. Ilmaisu *elin* aktivoi saman metonymisen käsitteistyksen, mutta meronymian sijaan sen keinona käytetään hyponymiaa. *Elin* on siittimen hyperonyymi taksonomiassa, jossa tarkastellaan elimistön rakennetta melko tieteellisesti. *Elin* voisi viitata mihin vain elimeen, kuten pernaan, mutta seksin kontekstissa se aktivoituu nimenomaisesti siitintä tarkoittavana. Esimerkeissä 78 ja 79 *elimeen* yhdistetään *seisominen*, mikä on vakiintunut arkikielinen ilmaisu jäykistyneelle siittimelle (KS s.v. *seisoa*) ja näin vahvistetaan tulkintaa siitä, mikä *elin* on kyseessä. *Elin* aktivoituu merkitykseltään siittimeksi myös sen kautta, että sen yhteydessä mainitaan, kenen *elin* on kyseessä.

80) Malfoy oli polvillaan ja Zabinin suuri **elin** liikkui tämän suussa edestakaisin. (F024)

81) Neville ohjasi jäykistyneen **elimensä** hänen sisäänsä. (F093)

Sama omistajuuden ilmaiseminen näkyy myös muiden sukuelin- ja pyllyilmaisujen kohdalla, mutta *elimen* kohdalla sen merkitys korostuu. Esimerkin 80 Zabini ja esimerkin 81 Neville omistavat toki yhtä lailla kaikki elimensä, mutta *elimen* toimiessa siitintä kuvaavana ilmaisuna aktivoi omistajuuden ilmaiseminen käsitteistykseen, jossa henkilön koko olemus tiivistyy sukuelimeen (ks. myös luku 4) seksin kontekstissa. Tällöin tarkempi määrittely ei ole tarpeen, vaan *elin* voi tarkoittaa vain seksin hetkellä olennaisessa roolissa olevaa elintä.

Kuten luvussa 2.3.2 toin ilmi, on *penis* latinankielinen eufemismi, joka on kuitenkin saavuttanut virallisen aseman siitintä tarkoittavana ilmaisuna.

82) Hänen sormensa kiertyivät esiin ponnahtavan **peniksen** ympärille (F013)

83) K katsoi takaisin huonetoveriaan ja päästi viimein irti huonetoverinsa rauhoittuneesta **peniksestä** (F165)

Aineistossa *penis* esiintyy melko neutraalina ilmaisuna. Kuten muutkin latina- ja kreikkaperäiset eufemismit, se käyttäytyy ortofemismin tavoin. Esimerkkien 82 ja 83 kohdalla voidaan kuitenkin tarkastella toimijuutta, jonka siittimet saavat kerronnassa. Esimerkissä 82 siittimen toimintaa kuvataan partisiipilla *ponnahtava* ja esimerkissä 83 sen sanotaan olevan *rauhoittunut*. Siittimen esitetään olevan aktiivinen toimija, joka voi *ponnahtaa* tai *rauhoittua*, kuten myös *seisoo asennossa* (esimerkki 79 edellisellä sivulla). Aktivoituukin siis käsitteistys elollisesta ja itsenäisesti toimivasta oliosta, eli metafora SUKUELIN ON ITSENÄINEN OLENTO. Kauppinen (2016: 73) käyttää nimitystä inhimillistäminen, kun sukuelimelle annetaan itsenäinen toimijuus käyttämällä niiden yhteydessä ilmaisuja, joita prototyypillisesti käytetään ihmisen toimintaa tarkoittaessa. Sellaisia ovat edellä kuvatut *ponnahtava* ja *rauhoittunut*.

Pimppi- ja pyllykategorioissa suoraan sukupuoleen viittaavat ilmaisut olivat yksittäisiä mainintoja (ks. luvut 5.1.3 ja 5.2.2). Poppelikategoriassa siittimen miessukupuoleen kytkevä ilmaisu *miehuus* on kuitenkin niin yleinen, että se on kerronnan käytetyimpien ilmaisujen joukossa 75 maininnalla.

84) Näin pienten asioiden Rauski ei kuitenkaan enää antanut hidastaa itseään, vaan lisäsi pelotta kierroksia hakemalla hyvän otteen zappiksen **miehuudesta** tämän bokserien alla. (F057)

85) Taatelinruskeat silmät rävähtivät auki, kun lämmin, suorastaan kuuma suu sulki hänen **miehuutensa** syleilyynsä. (F165)

Miehuus on kantasana *mies* johdettu ominaisuudennimi. Ihmistarkoitteisista substantiiveista johdetut ominaisuudennimet ilmaisevat usein identiteettiä, asemaa tai ammattia. Esimerkiksi *opettajuus* ilmaisee 'opettajana oloa'. (ISK § 175.) Näin ollen *miehuus* kuvaa lähtökohtaisesti miehenä oloa. Esimerkeissä 84 ja 85 ilmaistaan kuitenkin selkeästi, että abstraktin olemuksen käsitteen sijaan *miehuus* on jotain konkreettista ja aineellista. Tulkinta *miehuudesta* siittimen synonyyminä muodostuu esimerkissä 84 siten, että sen sanotaan olevan jotain *bokserien alla* olevaa, josta voi *hakea hyvän otteen*. Vastaavasti esimerkissä 85 *miehuus* voidaan *sulkea suuhun*. Käyttämällä ilmaisua *miehuus* merkityksessä siitin miehenä oleminen kytketään cisnormia vahvistavalla tavalla siittimen omistamiseen. Ilmaisun takana on vahva käsitys siitä, että miehellä on siitin ja siittimellinen henkilö on sukupuoleltaan mies.

Kerronnan käytetyimmät pippeli-ilmaisut viittaavat kaikki siittimeen. Niistä kolme on selkeitä kiertoilmaisuja: metaforasta SIITIN ON TYÖKALU motivoituva *kalu*, hyponymiaa metonymian kielellistämiseen käyttävä *elin* sekä cisnormia vahvistavasta oletuksesta kumpuava *miehuus*. Siittimeen viitataan usein myös virallisen nimen statuksen saaneella ilmaisulla *penis*, joka on latinalainen eufemismi. Siittimeen viitataan lisäksi siihen läheisesti liittyvällä ilmaisulla *erektio*, joka esiintyy aineistossa siittimen jäykistynyttä tilaa kuvaavan ilmaisun sijaan siittimen synonyyminä.

5.3.2 Dialogissa käytetyt

Pimppi- ja pyllykategorioiden tapaan myös pippeleistä käytetyin ilmaus dialogin puolella on [hän]. Pippeleihin viitataan dialogissa 54 kertaa ja [hän] kattaa näistä maininnoista 30. Sen ohella käytetyimmät ilmaisut dialogissa ovat *kulli* (5 mainintaa) ja *kyrpä* (4 mainintaa), jotka – samaan tapaan kuin *pillu* (luku 5.1.2) ja *perse* (luku 5.2.2) – esiintyvät dialogissa tai sen kaltaisissa yhteyksissä, mutta eivät tavallisessa kerronnassa.

86) ”Käy polvillesi ja ota **kullini** suuhusi.” (F107)

87) ”No, tunge se **kullisi** sitten sisään.” (F128)

Kielitoimiston sanakirjan (s.v. *kulli*) mukaan *kulli* on alatyylinen nimitys siittimelle, eli dysfemismi. Kuten esimerkit 86 ja 87 osoittavat, *kulli* ei esiinny yhtä alatyylisessä yhteydessä kuin aiemmin käsitellyt *pillu* ja *perse*, jotka nekin saivat esiintymisympäristöstään huolimatta lähinnä kvasi-eufemismistien sävyn ja samaan ryhmään luokittelisin myös *kullin*. Sen esiintymisympäristössä ei ole kiroilua tai muuta härskiä puhetta, vaan se näyttäytyy melko neutraalina

ilmaisuna ja vertautuu käytön puolesta *kaluun*, vaikka onkin dialogissa sitä yleisempi ilmaus. *Kalu* mainitaan dialogissa kolmesti.

88) Mutta siitä ei päässyt yli eikä ympäri: hän olisi halunnut panna tuota **raatokullia** lutkuttavaa partiotyttöä yhtäkaikki. (F002)

89) Hän kuuli kerran jenginsä puhuvan ällöttyneinä siitä, miten homot laittavat **kulleja** peräaukkoihin. (F158)

Myös kerronnan puolella *kulli* esiintyy, mutta tällöinkin sen esiintymisympäristönä on henkilön ajatuksia kuvaava kerronta, kuten esimerkissä 88, tai esimerkin 89 lailla viittaus puheeseen. Esimerkissä 88 *kullin* saama määriteosa *raato* viittaa siihen, että kyseessä on epäkuolleen ghoulin siitin. Sen kanssa samassa lauseessa esiintyy verbi *panna*, joka on arkikielinen ilmaisu yhdynnälle (KS s.v. *panna*). Suihinottoon viitataan verbin *lutkuttaa* partisiipilla ja myös tämä savenalinta näyttäytyy pikemminkin arkisena kuin alatyylisenä. Esimerkissä 89 *kullin* rinnalla käytetään anuksesta hyvinkin asiallista ilmaisua *peräaukko*. Näin ollen *kulli* näyttäytyykin aineistoni perusteella pikemminkin arkiselta kuin alatyyliseltä ilmaisulta.

Kyrpä esiintyy *kullin* tapaan arkisessa kvasi-eufemistisessä käytössä, ja sen kontrastina käytetään ortofemismin tavoin toimivaa ilmaisua *penis*.

90) ”Hoseok, kenenkään **kyrpä** ei ole kaunis.”
”Hmph”, Hoseok vain tuhahtaa ollen silminnähden eri mieltä asiasta.
Yoongi pyöräyttää silmiään, mutta parahtaa, kun tuntee Hoseokin huulet peniksellään. (F012)

91) *Penis. Minulla on penis. Kyrpä, joka seisoo ja hyväjumalataivaassa on niin kova, että tekee kipeää, ei kai se vain mene rikk... MERLIN-PARATKOON TUON NAISEN KÄTTÄ!* (F129)

Esimerkissä 90 *kyrpää* käytetään dialogissa, mutta kerronnan puolella samaan kehonosaan viitataan ilmaisulla *penis*. Dialogi ei kuitenkaan ole alatyylistä, vaan *kyrpä* on sen kontekstissa yhtä neutraali ilmaus kuin kerronnan puolella on *penis*. Esimerkissä 91 *kyrpä* on kuin lisämääre *penikselle*. Minäkertojan siitin on nimenomaan *kyrpä, joka seisoo* eikä mikä vain tavallinen siitin. Molemmissa tapauksissa sävy on arkinen ja puhekielinen, samaan tapaan kuin *kulli*-mainintojen kohdalla. Arkisen käytön ohella *kyrpä* esiintyy myös selkeämmin alatyylisessä käytössä:

92) ”Tunnet niin vitun hyvältä... sun persees näyttää nii hyvältä mun **kyrvän** ympärillä... haahh- nii vitun läski et saan susta kunnon otteen...” (F139)

Esimerkissä 92 on havaittavissa vastaavanlaista tuhmien puhumista kuin aiemmin esimerkkien 35 (luku 5.1.2) ja 55–56 (luku 5.2.2) kohdalla. Kiroilua sisältävässä ympäristössäkään *kyrpä* ei itsessään ole kovin dysfemistinen, vaikka se alatyylisessä kontekstissa esiintyykin. Sitä ei käytetä millään tavalla siitintä halventamaan pyrkivässä kontekstissa, eli tällaisessakin käytössä se on sävyltään pikemminkin kvasi-eufemistinen.

Dialogissa käytössä näkyvät arkikieliset ilmaisut, jotka ovat siittimen ilmaisuksi erikoistuneita sanoja. Ne eivät kuitenkaan ole kovin käytettyjä kerronnan puolella. Tämä voi selittyä sillä, että ilmaisuilla *kulli* ja *kyrpä* on alatyylinen kaiku. Ne esiintyvät kuitenkin laajemmin erityylisessä puheessa, eivätkä kiistämättömästi arkikielisyystään huolimatta näyttäytyä vain alatyylisinä ilmaisuina.

5.3.3 Värikkäät

Pippeli – ja tarkemmin sanottuna siitin – saa pimpejä ja pylyjä useammin aktiivisen toimijan roolin, kuten totesin aiemmin esimerkkien 82 ja 83 kohdalla (luku 5.3.1). Metafora SUKUELIN ON ITSENÄINEN OLENTO näkyy joidenkin värikkäiden ilmaisujen kohdalla vielä selkeämmin, kun pelkän toimijaroolin antamisen lisäksi siittimeen viitataan elävään olentoon viittaavin ilmaisin. Dialogin puolelta löytyy kerran mainittuna ilmaus *veijari*.

- 93) “Se taas tarkoittaa sitä, että minä saan rauhassa tervehtiä tätä pientä **veijaria**, jota en ole nähnyt ikuisuuksiin”, pää laskeutui takaisin tutkailemaan herännyttä käärmettä.
“Pientä **veijaria**? Kuules, sinä...”, enempiä toimitusjohtaja ei jälleen ehtinyt sanomaan, kun jumalainen suu sai hänet huokailemaan ja haukkomaan happea kiihtyneenä. (F174)

Veijari tarkoittaa kujeilijaa (KS s.v. *veijari*), mutta esimerkin 93 kontekstissa se on tulkittavissa siittimeen viittaavaksi. *Pieni veijari* kuvataan siittimen omistajasta erillisenä entiteettinä, jota puhuja haluaa erikseen tervehtiä. Myöhemmin esimerkissä annetaan ymmärtää, että *tervehtiminen* tarkoittaa suuseksin antamista. Dialogin ulkopuolella siittimeen viitataan ilmaisulla *käärme*, mikä toistuu saman kirjoittajan kerronnassa:

- 94) Kevyt henkäys vasten hohkavaa, jäykkää kovuutta sai voimakasleukaisen melkein ulisemaan, mutta ylpeys sai erisävyiset rukoukset pysymään sisällä. Vartalon jokainen lihas värisi odotuksen raskaista minuuteista nuoremman nuuhkiessa rakkaansa omaa tuoksua katsellen hereillä olevaa **käärmettä**, joka heilahti kutsuvasti muutaman kerran. (F174)

- 95) Tummempi kumartui lähemmäksi toisen lantiota nauttien katseellaan nuoremman hereillä olevasta **käärmeestä**. (F112)

Käärme siittimen nimityksenä ei ole vain kyseisen kirjoittajan keksimä vertaus, vaan MATELIJA siitinilmaisujen lähdealueena esiintyy myös Kauppisen (2016: 74–75) aineistossa. *Urbaani Sanakirjakin* tuntee useampia siittimeen viittaavia käärmeilmaisuja, kuten *vällykäärme* ja *yksisilmäinen käärme*. Esimerkeissä 93–95 *käärmeen* määrittänä on *hereillä oleva*, joka on tulkittavissa viittaukseksi erektioon. Elollistavaa metaforaa SIITIN ON KÄÄRME laajennetaan seksin kontekstissa siten, että jäykistynyt siitin on *hereillä* ja näin ollen valmis seksuaaliseen toimintaan.

Toinen värikäs metafora, joka yhdistää minun ja Kauppisen (2016: 58, 61) aineistoja, on SIITIN ON RUOKAA. Kauppisen aineistossa se yhdistyy vahvasti metaforaan VULVA ON SUU, mutta omassa aineistossani SIITIN ON RUOKAA esiintyy itsenäisenä.

- 96) Shigure huiskautti kättään ennen kun pudottautui polvilleen. Hän oli saanut Kurenon housut auki, ja palkinto odotti. Suolainen, kuuma **mehujää**. Eipä sillä, jos hänellä olisi ollut bingotaulukko, Kureno olisi ollut kolmas rasti. Jos Jumala laskettiin mukaan siis. Kurenon toinen käsi puristui Shiguren hiuksiin, kun tämä otti hänet suuhunsa. (F021)
- 97) Mustatukka levensi hiukan vaaleamman haara-asentoa liukuen parempaan asentoon maistelemaan löytämäänsä **tikkunekku**. Kevyet suukot koskettivat miehuuden kärkeä nuorimman ottaessa lopulta erektion suuhunsa imien pehmeästi, turhia kiirehtimättä. (F164)
- 98) Hänen kielensä pysähtyi aivan puolikuun kärjelle miehen kurtistaessa kulmiaan hämmennyksestä. Puhelimesta kuuluva rähinä kuului vai-meana sängyn päällä makailevien korviin näiden nostaessa katseet vastanneeseen. Aseiden salakuljettaja vain katsoi eteensä kielen koskettaessa yhä toisen miehuuden mittaa, mutta lopulta virnistys levisi tämän huulille.
“Jos olisin tiennyt, että soittaja olet sinä, Nana-san, olisin laittanut jonkun toisen vastaamaan ja jatkanut tämän **namin** imemistä.” (F164)

Esimerkeissä 96–98 metaforan lähdealue RUOKA motivoituu kahdella tavalla. Erityisesti esimerkeissä 96 ja 97 käytetyt siittimeen viittaavat *mehujää* ja *tikkunekku* ovat prototyyppisesti muodoltaan jonkin verran fallosmaisia ja vertaus rakentuu sen varaan. Toisaalta kaikissa esimerkeissä siitin esitetään IMESKELTÄVÄNÄ HERKKUNA ja kontekstina on nimenomaan suuseksi. Esimerkissä 99 yhtenevät muodot motivoivat ruokametaforan.

- 99) Tuntiessaan epämääräisen muodostelman lämmintä **grillimakkaraa** ja kitukasvuisia **kiivejä** painautuvan oliiviöljystä pehmeälle takapuolelleen zappis tunsi typerää mutta pakottavaa tarvetta lukea Ave

Mariaa, tai edes Isämeitä. Tunnelma oli lähempänä pomminpurkur ryhmän saapumista lentokentälle kuin kuumaa panohetkeä keittiön pöydällä. (F057)

Esimerkissä siittimeen viitataan ilmaisulla *grillimakkara* ja kiveksiin ilmaisulla *kiivit*. *Makkara* esiintyy siittimen ilmaisuna puhekielessä (Urbaani Sanakirja s.v. *makkara*) ja kansanrunoudessa (Kauppinen 2016: 61), mutta esimerkin 99 kontekstissa sen oikein tulkitseminen ei vaadi lukijalta tämän merkityksen ennalta tuntemista. Muodosta motivoituva metafora muodostuu kokijan tuntoaistin pohjalta, joten tulkintaan riittää tieto siitä, miltä grillimakkara ja kiivi näyttävät ja tuntuvat. Ilmaisun tulkintaa nimenomaan sukuelimiin viittaavana vertauskuvana autetaan yleisen seksuaalisen kanssakäymisen kontekstin lisäksi sillä, että kyseessä sanotaan olevan makkaran ja kiivien *epämääräinen muodostelma*. Ruokaisa metafora sopii humoristisesti myös kohtausten keittiömiljööseen.

Viimeisenä käsiteltävä värikäs ilmaus on vain yhden kirjoittajan käyttämä, mutta mainintoja sille kertyi siitä huolimatta yli 50.

- 100) Käsi liikkui samaan tahtiin rakastajansa **puolikuulla** hänen työntyessä jokaisella työnnöllä vaativammin ja voimakkaammin pisteeseen, joka sai vaatesuunnittelijan näkemään valojen ja varjojen tanssin, kuten vanhempi jo näki. (F174)

Toisin kuin muut aineistossani esiintyvät vertauskuvalliset ilmaisut, *puolikuu* ei automaattisesti aktivoi siittimeen viittaavaa metaforaa. Siitin ja puolikuu eivät muistuta rakenteeltaan tai muodoltaan toisiaan, eikä samankaltaisuuksia löydy myöskään niiden merkityksistä. *Puolikuu* on kuun vaihe, jossa aurinko valaisee puolet sen pinnasta ja kuu näyttää tällöin puoliympyrältä. *Puolikuu* onkin ymmärrettävissä siitintä tarkoittavaksi ilmaisuksi lähinnä sen kuvauksen ja esiintymiskontekstin kautta. Teksti ei tue tulkintaa siitä, että kyseessä olisi jokin yliluonnollinen maailma, jossa henkilöahmot omistaisivat konkreettisia puolikuuta.

- 101) Pitkä lipaisu **puolikuun** vartta vasten täytti huoneen voihkaisuista. Pidempi nuoli hitaasti toisen kovettunutta miehuutta, kuin se olisi ollut jääpuikko. (F112)

Esimerkissä 101 mainitaan *puolikuun varsi*. *Varsi* on melko yleinen tapa kuvata siittimen tankomaista osaa ja se mainitaan minunkin aineistossani 37 kertaa. Taivaankappaleella *kuu* ei sen sijaan ole vartta. Jälkimmäisessä virkkeessä jatketaan nuolemisen kuvausta ja sen kohteeseen viitataan paljon käytetyllä siitinilmaisulla *miehuus* (ks. luku 5.3.1). Jälkimmäisen virkkeen avulla on siis tulkittavissa, että *puolikuu* ja *miehuus* viittaavat samaan asiaan, siittimeen.

- 102) Huulet koskettivat hellästi suukottaen **puolikuun** kärkeä pantterimaisen vetäessä terävästi henkeä hampaidensa välistä. (F141)

Seuraavassa esimerkissä mainitaan *puolikuun kärki*. Kirjaimelliselta puolikuulta on hahmotettavissa jonkinlainen kulma, jota voisi kenties kutsua kärjeksi, mutta ilmaisun esiintymiskonteksti vie tässäkin tapauksessa kohti tulkintaa, jossa *puolikuu* viittaa siittimeen. Siittimellä on selvästi havaittava kärki, jonka suukottamisen voidaan olettaa aiheuttavan jonkinlainen fyysinen reaktio, kuten esimerkissä kuvattu terävä hengenveto.

- 103) Katse laskeutui alemmas navan luokse ja siitä alemmas nähden tummaa karvoitusta ja sitten jäykistyneen **puolikuun**. (F148)

Esimerkissä 103 *puolikuun* kuvataan olevan *jäykistynyt*, mikä on yhteneväistä siittimestä käytettävän ilmaisun kanssa. *Puolikuu* myös sijoitetaan ihmiskehossa siittimen paikalle: napaa alemmaksi ja karvoituksen tuntumaan.

- 104) Jos jengiläinen ei olisi pidellyt lantiosta kiinni eikä tämän **puolikuu** olisi ollut hänen sisällään, olisi sieväkasvoinen varmastikin kaatunut taaksepäin ja pudonnut lopulta lattialle. (F148)

Puolikuun ilmaistaan kuuluvan kiinteästi henkilölle, johon viitataan ilmaisulla *jengiläinen*. Sen kuvataan olevan toisen henkilön – johon viitataan ilmaisulla *sieväkasvoinen – sisällä*, mikä viittaa *puolikuulla* suoritettuun penetraatioon (vrt. luku 4.4). Kaikkien näiden esimerkkien välillä *puolikuu* on tulkittava siitintä tarkoittavaksi ilmaisuksi.

Värikkäätkin pippeli-ilmaisut sisältävät suurimmaksi osaksi siittimeen viittaavia ilmaisuja. Poikkeuksena on kiveksiin viittaava ilmaisu *kiivi*. Värikkäistä sanavalinnoista huolimatta suurin osa ilmaisuista motivoituu yleisesti tunnetuista ja myös neutraalimpien ilmaisujen yhteydessä esiintyvistä metaforista SIITIN ON RUOKAA ja SIITIN ON ELOLLINEN OLENTO. Näiden metaforien ulkopuolella on ilmaisu *puolikuu*, joka on tulkittavissa siittimeen viittaavaksi ilmaisuksi sen käyttöympäristön ja kuvauksen avulla.

6 Yhteenvetoa ja pohdintaa

Olen tässä työssä käynyt läpi tapoja, joilla fanifiktion seksikuvauksessa viitataan intiimeihin kehonosiin. Tarkoitukseni on ollut paitsi esitellä kaikkein käytetyimpiä viittaustapoja, myös

huomioida dialogin ja kerronnan erot sekä niin sanotut värikkäät ilmaisut. Olen pyrkinyt esimerkkien kautta analysoimaan, millaiset semanttiset tekijät motivoivat käsittelemiäni ilmaisuja sekä niiden suhdetta viittauskohteeseensa. Käyn seuraavaksi luvussa 6.1 läpi analyysini tulokset ja ne johtopäätökset, joita niiden pohjalta voidaan tehdä. Luvussa 6.2 päätän työni pohdintaan.

6.1 Yhteenveto

Kaikkein yleisin tapa viitata intiimeihin kehonosiin fanifiktion seksikuvauksessa on käyttää [hän]-tyyppisiä ilmauksia (1495 mainintaa). [Hän] kattaa ilmaisut, joissa sukuelimeen tai anukseen viitataan sen henkilön nimellä, jonka kehonosasta on kyse, tai vaihtoehtoisesti henkilöön viittaavalla pronomiinilla. [Hän] on aineistoni perusteella yleisin tapa viitata kaikkiin tarkastelemiini intiimeihin kehonosiin: pimpeihin, pyllyihin ja pippeleihin. Näiden kategorioiden sisällä sitä käytetään etenkin viitatessa siittimiin, vaginoihin ja anuksiin. Pimppi- ja pyllykategorioissa yleisin ilmaisumuoto on [hän]-tyypin alakategoria [sisä], jossa [hän]-ilmaisun kanssa esiintyy sisäpuoleen viittaava adpositio (esim. *sisään*, *sisällä*), yleensä postpositiona. Yhteensä nämä ilmaisut kattavat 34 % kaikista aineistoni kehonosamaininnoista.

Intiimeihin kehonosiin viitataan kokonaista henkilöä tarkoittavin ilmauksin monella tavalla. Tavallinen [hän]-ilmaisu on muodoltaan joko [henkilön nimi] tai *hän*. Oikeaa viittauskohteen tulkintaa kohti lukijaa saatetaan ohjata joko tekstin tasolla tai luottamalla tekstinulkoisen kontekstiin ja jaettuun maailmantietoon esimerkiksi sukuelinten toiminnasta, kuten siitä, että erektiossa siitin yleensä kasvaa suuremmaksi. Virkerakenteessa saattaa olla vain yksi henkilöön viittaava subjekti, joka kuitenkin viittaa sekä kokonaiseen henkilöön että tämän sukuelimeen. Vaikuttaakin siis siltä, että seksikuvauksen kehyksessä intiimit kehonosat ovat niin keskeisessä roolissa, että ne edustavat siinä hetkessä henkilön koko olemusta, eikä niiden tarkempi nimeäminen ole näin ollen tarpeen. Aineisto ei useassa kohtaa tue sitä tulkintaa, että [hän]-eufemismin käytöllä pyrittäisiin kaunistelemaan ja peittelemään tapahtumia, sillä sitä käytetään hyvin eksplisiittisessä seksuaalisessa kuvauksessa.

Ilmaisun *itse* käyttö aineistossani sijoittuu jonnekin refleksiivipronominin ja substantiivin välimaastoon. *Itse* esiintyy tapauksissa, joissa kokijana oleva henkilö viittaa omaan, oman toimintansa kohteena olevaan intiimiin kehonosaan, kuten ilmauksessa *koskettaa itseään*. Ilmaisun substantiivimaisuus korostuu siinä, että sitä käytetään selkeästi sukuelimen tai anuksen synonyminä. Sillä ei tarkoiteta yleisemmin vain jonkin oman kehonosan koskettamista. *Itsen* rinnalla esiintyy kuitenkin tavallinen [hän]-ilmaisu silloin, kun toimijana on joku muu kuin

henkilö itse, vaikka kokijana olisi yhä sama henkilö, joka on juuri *koskettanut itseään*. Omiin kehonosiin suuntautuva kosketus kuitenkin kuvataan ilmaisun *itse* avulla silloinkin, kun kerronnan kokijana on toinen henkilö, joka katselee, kuinka joku *koskee itseään*. Sekä tavallisen [hän]-ilmaisun että *itse*-ilmaisun käytön taustalla vaikuttaisikin olevan metonyyminen käsiteistys siitä, että seksin aikana intiimialueet ovat osallistujien huomion keskipisteenä ja näin ollen edustavat koko henkilöä. Tämän metonymian vuoksi kielen tasolla voidaan käyttää väli-
neenä kokonaiseen henkilöön viittaavaa ilmaisua, vaikka viittauksen kohde on tämän yksittäisen kehonosa.

Pimppi- ja pyllykategorioissa tavallista [hän]-ilmaisua tyypillisempää on käyttää muotoa, jossa ilmaisuun liitetään adpositio [sisä]. Tällaiset ilmaisut esiintyvät välillä tapauksissa, joissa tavallisen [hän]-ilmaisun käyttö olisi aivan yhtä mahdollista ilman, että virkkeen rakenne tai merkitys juuri vaihtuisi. Toisissa tapauksissa adposition käyttö selventää ja helpottaa virkkeen tulkintaa. Käytettäessä [sisä]-adpositiota [hän]-ilmaisun osana aktivoituu käsittemetafora IHMINEN ON SÄILIÖ. Yhdistettynä kuitenkin edellisessä kappaleessa kuvattuun käsittemetonymiaan nämä säiliömäiset ominaisuudet lopulta viittaavat tarkemmin rajattuun osaan ihmiskehosta: vaginaan ja anukseen.

[Hän]-ilmaisujen laaja ja monipuolinen käyttö osoittaa, ettei yksityiskohtainkaan seksikuvaus vaadi tarkkojen ilmaisujen käyttöä, vaan hyvin epämääräisillä eufemismeilla ja holo-nyymeilla on mahdollista kuvata kattavasti ja tarkasti seksuaalista toimintaa. Ilmaisujen onnistunut käyttö paljastaa sen, kuinka elimellinen osa ajattelustamme on metaforista ja metonymista. Pystymme käsiteistykseen ja kielelliseen kompetenssiimme nojaten ymmärtämään, mihin [hän] kulloinkin viittaa ilman harhapoluille eksymistä.

Vaikka [hän]-tyypin ilmaisut siis ovat mitä toimivin tapa intiimialueihin viittaamisessa, muitakin vaihtoehtoja on. [Hän]-ilmaisut pois lukien intiimialueisiin viitataan yhteensä 155 erilaisella ilmaisulla. Pimppiin viitataan 44 ilmaisulla (209 mainintaa), pyllyilmaisuja on 55 (786 mainintaa) ja pippeli-ilmaisuja 82 (1702 mainintaa). Etenkin pimpeihin ja pyllyihin viitatessa käytetään paljon samoja ilmaisuja, erityisesti ilmaisujen *kolo*, *aukko* ja *kohta* tapaisia yleispäteviä eufemismeja. Pimppi-ilmaisuja on kuitenkin suhteellisesti tarkasteltuna eniten, 210 per tuhat mainintaa. Pyllykategoriasa vastaava suhdeluku on 70 per tuhat ja pippelikategoria on kaikkein yhtenäisin, vain 48 ilmaisua tuhatta mainintaa kohden.

Kerronnassa käytetyimpiä ovat erilaiset eufemismit ja ortofemismit. Olen tarkastellut jokaisen kehonosan kohdalla viittä käytetyintä ilmaisua. Etenkin pimppien ja pyllyjen kohdalla suosiossa ovat viittauskohdetta epämääräistävät eufemismit, kuten *aukko* ja *jalkoväli*, sekä pyllykategoriasa myös hiukan eriytyneempi *takamus*. Myös pippelistä – tarkemmin sanottuna

siittimestä, kaikki käytetyimmät pippeli-ilmaisut viittaavat siittimeen – on yleistä käyttää epä-määräistä eufemismina hyperonyymiä *elin*. Käytetyimpien eufemismien joukossa ovat metaforasta SEKSI ON TYÖTÄ motivoituvat *vako* 'häpyrako' ja *kalu* 'siitin'. Pimppi- ja pippeli-kategorioista käytetyimpien joukosta löytyvät myös ortofemismien lailla nykykielessä toimivat kreikka- ja latinapohjaiset eufemismit *klitoris* (pimppikategoria) ja *penis* (pippelikategoria). Käytetyimpiä suomenkielisiä ortofemismeja ovat pimppikategoriassa *häpy* ja *häpyhuulet*, pyllykategoriasa *pakara/t*, *eturauhanen* ja pakaroista johdettu *pakaraväli*. Pippelikategoriasta ei vastaavia ortofemismeja esiinny. Siittimen jäykistynyttä tilaa ortofemismin tavoin kuvaava *erektio* esiintyy kuitenkin tilan ilmaisun sijaan suosituna siittimen synonyyminä. Siitin yhdistetään kielen tasolla vahvasti miessukupuoleen, sillä käytetyimpien ilmaisujen joukossa on siittimeen viittaava *miehuus*.

Seksikohtauksissa esiintyvä dialogi on melko suppeaa ja dialogissakin on yleisintä viitata intiimialueisiin [hän]-ilmaisulla. Niiden ohella dialogissa esiintyy enimmäkseen arki- ja alatyylisiä ilmaisuja kuten *kyrpä*, *kulli*, *perse* ja *pillu*, joiden sävy vaihtelee kontekstin mukaan dysfemismin ja kvasi-eufemismin välillä. Nämä ilmaisut esiintyvät kvasi-eufemismeina myös kerronnan puolella, mutta silloinkin lähinnä tilanteissa, joissa kohtauksen tai tapahtumien kuvauksen sijaan kuvataan kokijan ajatuksia. Niitä käytetään vain näissä puheenomaisissa tilanteissa, eivätkä ne esiinny niin sanotussa normaalissa kerronnassa. Suurin osa normaalin kerronnan ilmaisuista ei myöskään ole löytänyt tietään dialogiin, vaan [hän]-ilmaisuja lukuun ottamatta kerronnan ja dialogin ilmaisut poikkeavat toisistaan. Dialogiaineisto on pieni, eikä sen perusteella voi tehdä kovin vahvoja päätelmiä. Vaikuttaa kuitenkin siltä, että kirjoittajat tekevät selkeän eron ilmaisuille, joita pitävät niin sanotusti neutraaliin kerrontaan sopivina ja toisaalta niille, joiden katsovat istuvan puhekieleen.

Kolmantena kenttänä tarkastelin eri kehonosista käytettäviä värikkäitä ilmaisuja. Nämäkin ilmaisut usein motivoituivat jostain yleisesti käytetystä metaforasta, vaikka ovatkin muodoltaan huomiota herättävän värikkäitä. Kaikista kehonosista käytetään jotain luontoaiheista metaforaa, kun sekä pimppiä että anusta verrataan kukkaan. Siittimen luontoaiheisena vastineena toimii kasvin sijaan eläin. Monet värikkäät metaforat motivoituvat visuaalisten tai muuten muotoon liittyvien piirteiden kartoittamiseen. Siittimestä käytettävät ruokailmaisut motivoituvat kuitenkin muodon ohella kontekstista, kun *tikkunekuksi* tai *mehujääksi* kutsuttua siittintä nuollaan. Pyllyilmaisuihin on hyvin edustettuna värikkäitä tapoja aktivoida metaforaa SEKSI ON PELIÄ, kun anukseen viitataan esimerkiksi *maalina*. Värikkäissä pimppi-ilmaisuihin korostuu sukupuolen ja sukuelimen välinen korrelaatio, johon palaan vielä luvussa 6.2. Ainut todella ainutlaatuinen metafora löytyy pippeli-ilmaisujen joukosta, kun siittintä viitataan

puolikuuhun. Tämä vertaus ei motivoitu mistään yleisesti käytetystä metaforasta eikä se pohjautu muodon yhdennäköisyyteenkään. Seksin kontekstissa ja runsaasti käytettynä (vaikkakin vain yhden kirjoittajan tekstissä) se kuitenkin on tulkittavissa siittimeen viittaavaksi.

Näiden tulosten valossa on selvää, että fanifiktio seksikuvauksessa seksiä ja intiimialueita kuvataan monipuolisesti. Olen tässä työssä käsitellyt aineistoani yksi ilmaisu kerrallaan, ja esimerkit ovat tämän vuoksi olleet lyhyitä ja yhteen ilmaisuun keskittyviä. Tämä ei tietenkään vastaa ilmaisujen todellista käyttöympäristöä. Tosiasiassa erilaiset ilmaisut kulkevat tekstissä rinnakkain ja vaativatkin lukijalta laajan kehonosasanaston hallintaa. Toisaalta monen ilmaisun välillä vaihtelu voi auttaakin: mikäli jokin ilmaisu jää yksittäisenä hämäräksi, voi sen tulkita laajemman kontekstin ja rinnakkaisten ilmaisujen avulla.

- 105) Tietenkään Draco ei pystynyt ottamaan **Harrya** kokonaan suuhunsa, mutta sillä ei ollut väliä. Draco osasi erittäin hyvin leikitellä hänen **terskallaan**, imeä juuri oikealla teholla ja runkata **häntä** samalla kädellään. **Harry** tunsi olevansa pian kivikova ja lisäsi kolmannen sormen **Dracon sisälle**.

"Mmmmh", Draco hymisi tyytyväisenä vasten Harryn **kalua**.

Hitaasti pyöritellen Harry pumppasi sormiaan edes takaisin **Dracon sisällä**. Hän etsi **oikeaa kohtaa**, tunnusteli **aukon** seinämiä ja työnty entistä syvemmälle Dracon puskiessa vastaan. Kuinka monesti Harry olikaan haaveillut tästä, kuvitellut mielessään miltä tuntuisi saada uppoutua tähän tiukka **reikään**, työntää sormensa niin syväälle kuin mahdollista ja kuulla Drayn, Dracon, huokaavan nautinnosta. Aivan kuten nyt.

"Ah", Draco voihkaisi ja köyristi selkäänsä. Harry oli löytänyt sen, herkän **eturauhasen**. Pitäen sormensa oikeassa kulmassa, hän ryhtyi naimaan sormillaan Dracoa.

Toisella kädellään Harry piti kiinni Dracon vyötärestä pitäen tämän paikoillaan. Draco oli jättänyt Harryn **erektion** hetkeksi ja keskittyi selvästi vain ottamaan Harryn sormia **sisäänsä** eikä Harrylla ollut mitään sitä vastaan. Hän voisi sormettaa tuntikausia tätä kuumaa **aukkoa**, hän voisi tehdä tätä niin pitkään että saisi Dracon lopulta laukeamaan. (F153)

Esimerkki 105 edustaa aineistossani melko tyypillistä seksiaktin kuvausta. Tapahtumia kuvailaan yksityiskohtia säästelemättä. Katkelmassa mainitaan yksi pippeli ja yksi pylly. Kuten tavallista, pippelin kohdalla puhutaan vain siittimestä ja sen osista. Siihen viitataan ilmaisuilla *Harry/hän, terska, kalu* ja *erektio*. Pyllystä puhuttaessa viitataan anukseen ja eturauhaseen. Käytössä ovat anukseen viitatessa ilmaisut *aukko, Draco/hän+[sisä]* ja *reikä*. Eturauhaseen viitataan ilmaisuilla *oikea kohta* ja *eturauhanen*. Tyypillisiä ovat myös käytetyt ilmaisut, sillä *terskaa, oikeaa kohtaa* ja *reikää* lukuun ottamatta kaikki ovat kerronnan käytetyimpiä ilmaisuja. Nekin kuitenkin ovat tyypiltään hyvin tavallisia – *terska* on sukuelimen osaan viittaava ortofemismi, *oikea kohta* ja *reikä* epämääräistä eufemismeja.

- 106) Kädet silittelivät kehoa, hieroivat ja hyväilivät, kuin olisi saanut ainoastaan sillä tavalla pidettyä toisen luonaan. Katse laskeutui alemmas navan luokse ja siitä alemmas nähden tummaa karvoitusta ja sitten jäykistyneen **puolikuun**. **Erektio** osoitti häneen kuin ohjus, mutta vaikutelma oli toisenlainen. Ruskeissa silmissä jengiläisen **miehuudenmitta** oli kohonnut **käärme**, joka liikahteli pienesti edestakaisin, kuin olisi yrittänyt hypnotisoida hänet. Siinä **elin** näytti onnistuvan, koska lumoutunut Tokion herra kurottautui pois seinästä jatkaen lähellä olevan kehon hyväilyä. Kädet liikkuivat vahvalla vartalolla hitaasti ylös ja alas, kiertyivät selän taakse, koskettivat lantiota, pakaroita, vatsaa, kylkiä ja rintakehää, mutta sielunpeilit katsoivat punapään **puolikuuta** tuntien suurta kiihkoa sitä kohtaan. (F148)

Esimerkki 106 sisältää niin ikään monta eri ilmaisu yhdelle ja samalle siittimelle. Käytössä ovat laajalti käytetyt *erektio* ja *elin*, mutta niiden lisäksi siittimeen viitataan myös värikkäillä ilmaisuilla *puolikuu*, *miehuudenmitta* ja *käärme*. *Miehuudenmitta* toki on hyvin samaa maata kuin paljon käytetty pippeli-ilmaisu *miehuus*, mutta *miehuudenmitta* tuo vielä lisää tasoja miehuuden ja siittimen omistamisen yhdistämiseen. Ilmaisuihin viitataan siihen, että siittimen koko jollain tavalla korreloi omistajansa miehuuden kanssa. Etenkin tällaisessa värikkäitäkin ilmaisuja hyödyntävässä kerronnassa tulkintaa auttaa se, että samaan kehonosaan viitataan eri ilmaisuin. Pelkästään kontekstin kautta tulkittavaa *puolikuuta* seuraa heti pisteen jälkeen *erektio*. Myös *elin* seuraa värikkäämpää kuvailua sisältävää virkettä ja rakenteella tehdään selväksi, että *elin* viittaa samaan kohteeseen kuin edellä mainittu *käärme*.

Eroottisessa fanifiktiossa seksiä kuvataan yksityiskohtaisesti, mutta intiimialueisiin viittaaminen on täynnä metaforista ja metonymioista motivoituvia tai muutoin epämääräistä eufemismeja. Etenkin pimppi- ja pyllykategorioissa esiintyvät eufemismit ovat luonteeltaan viittauskohdettaan vahvasti epämääräistä. Pippelisiin – lähinnä siittimiin – viitatessa eufemismit ovat tarkemmin kohteeseensa viittaavia. Pippelit saavat lisäksi muita kehonosia aktiivisemmän roolin metaforasta SIITIN ON ITSENÄINEN OLENTO motivoituvien ilmaisuin. Siitin on tekijä, vagina ja anus tekemisen kohteita. Eufemismien rinnalla käytetään kliinisiä ortofemismeja sekä ortofemismisen aseman kielessä saaneita latina- ja kreikkapohjaisia eufemismeja. Vakiintunutta mutta silti monipuolista, yleiskieleenkin istuvaa sanastoa on lähinnä pippelisiin viitatessa. Suomenkielisen fanifiktio seksikuvauksessa käytettävät intiimialueiden nimitykset todistavat, että tabut säilyvät kielessä vielä kulttuuriakin tiukemmin. Teksteissä ei pyritä millään lailla kaunistelemaan tai peittelemään seksiaakteja, vaan päinvastoin kaikki nuolemiset, työntymiset ja niiden herättämät tunteet kuvataan hyvinkin yksityiskohtaisesti. Seksi itsessään tai siitä puhuminen ei ole tabu, mutta intiimialueihin viitatessa tabut yhä ovat läsnä.

6.2 Pohdintaa

Halusin tässä tutkielmassa tarkastella laajaa aineistoa, jotta pystyisin muodostamaan yleiskuvan niistä tavoista, joilla fanifiktion seksikuvauksessa viitataan intiimialueisiin. Yksittäisten ilmaisujen analysointi jäi tästä syystä parhaimmassakin tapauksessa hieman pintapuoliseksi. Tässä viimeisessä luvussa nostan vielä pohdittavaksi teemoja, joita jäin miettimään tämän tutkielman työstämisen aikana mutta joihin en sen puitteissa voinut muuten pureutua. Näihin kysymyksiin ei aineistoni tarjonnut vastauksia, mutta ne ovat mielestäni tärkeitä nostaa esille näin pohdinnan muodossa. Kenties ne toimivat kipinäinä tulevalle tutkimukselle.

Ensimmäinen näistä teemoista on intiimien kehonosien vaillinainen nimeäminen kielesämme. Jo tutkimustyöni alkuvaiheilla törmäsin siihen ongelmaan, ettei käsittelemilleni kehonosille löytynyt kattavia nimiä. *Pimppi* ja *pylly*, joita lopulta päädyin tässä työssä käyttämään, ovat sävyiltään melko arkityylisiä ja jopa lapsekkaita. Ne kuitenkin semanttisesti vaikuttavat kattavan niin sanotusti koko kokonaisuuden – vaginan ja vulvan, anuksen ja pakarat ja pakaroiden välin. Lisäksi seksologi Marja Kihlström käyttää teoksessaan *Oikeilla nimillä – Seksuaalikasvatusopas aikuisille* (2020) ilmaisuja *pimppi* ja *pylly*. Kolmantena kattoilmaisuna käyttämäni *pippeli* viittaa vain siittimeen (KS s.v. *pippeli*), mutta sopi samaan sarjaan muiden ilmaisujen kanssa. Sosiaalisesti hyväksytyt pyllyilmaisut ovat joko vaillinaisia (kuten *pakarat*) tai hyvin epämääräisiä eufemismeja, sellaisia kuin *takapuoli* tai *takamus*. Pakaroiden väliselle alueelle ei ilmeisesti ole nimeä ollenkaan – se on vain pakaroiden väli, jossa sijaitsee anus.

Sukuelinten eri osille on kyllä nimiä, on siittimet, kivekset, vaginat ja vulvat, mutta ainoa korrekti tapa viitata niiden muodostamiin kokonaisuuksiin on ilmeisesti *naisen sukuelimet* ja *miehen sukuelimet* – jotka eivät nyt ole oikeastaan yhtään korrektilta. Kovin kauaa ei ole siitä, kun sukuelimistä vielä puhuttiin yleisesti sukupuolieliminä, ja ilmaisua näkee käytettävän edelleen. Sukupuoli ja sukuelimet nivotaan kielen tasolla tiiviisti yhteen. Sukupuolineutraaliin kielenkäyttöön pyrkimisen soisi näkyvän myös tämänkaltaisen sanaston tietoisessa kehittämisessä. Kuten Engelberg (2018: 99) toteaa, tulisi kielellisen tasavertaisuuden toteutumista tarkastella myös sukupuolivähemmistöjen näkökulmasta, vaikka suomen kielen lautakunnan suositus sukupuolineutraalista kielenkäytöstä ei siihen otakaan eksplisiittisesti kantaa.

Sukupuolen ja tietynlaisten sukuelinten yhdistäminen näkyy aineistossani myös suoraan. Lähes kaikki aineistoni henkilöahmot ovat cissukupuolisia, joten käytössä on paljon sellaisia tilanteita, joissa puhutaan *naisen klitoriksesta* tai *miehen peniksestä*. Tämä on tietenkin ongelmallista silloin, kun kyseessä on naishenkilön klitoris tai mieshenkilön penis. Muutenkin yksilön suhde omiin sukuelimiinsä ja niiden merkitykseen hänen sukupuolikokemukselleen on

aivan jokaisen oma asia. Ongelmallisia ovat mielestäni kuitenkin ne tapaukset, jossa vahvistetaan cisnormin mukaisia käsityksiä siitä, että naiseuteen kuuluu pimppi tai miehuuteen kuuluu pippeli. Erityisen näkyvää aineistossani on juuri miehenä olemisen ja pippelin yhteys. *Miehuus* on yksi yleisimmistä synonyymeistä siittimelle (luku 5.3.1). Vähemmän sukupuoleen kantaa ottavia vaihtoehtojakin olisi, kuten aineistoni osoittaa.

Sukupuolistereotyytiat näkyvät aineistossani muillakin tavoilla. Sisällöllisesti aineistoni on melko tasa-arvoista siinä mielessä, että kaikki osapuolet osallistuvat seksiin tasapuolisen innokkaasti antavina ja ottavina osapuolina. Suurimmassa osassa aineistotekstejäni toki esiintyy pelkästään yhden sukupuolen edustajia seksin osapuolina. Tästä huolimatta kielen tasolla pippelit (lähes aina miesten pippelit) esitetään aktiivisina toimijoina. Ne saavat prototyyppisesti ihmistarkoitteisia attribuutteja, niitä verrataan eläimiin ja ne muun muassa seisovat, poukkoilevat ja rauhoittuvat. Kauppisen (2016) kansanrunousaineistossa myös pimmit esiintyivät melko aktiivisessa roolissa siittimiä syövinä olentoina, mutta minun aineistossani vertauskohteet ovat paljon passiivisempia: pelto ja kukka. Onkin mielenkiintoista, että fanifiktion tapaisessa tekstityypissä, joka on seksuaalisuuden ja sukupuolen kirjon suhteen melko inklusiivinen, esiintyy kielen tasolla näin sukupuolittuneita rakenteita.

Fanifiktio toimi aineistolähteenä paremmin kuin uskalsin toivoakaan. Se olisi varmasti hedelmällistä maastoa muillekin sanastoon tai kielioppiin keskittyville kielentutkijoille. Aineistotyyppinä se sijoittuu mielestäni jonnekin keskustelufoorumien ja julkaisukoneiston läpikäyneen aineiston välimaastoon. Sanamuodot ja teksti ovat mietittyjä, mutta tekstejä ei ole editoitu samaan tapaan kuin esimerkiksi toimitetuissa ja perinteisessä mielessä julkaistussa kirjallisuudessa, vaikka fanifiktioyhteisössä onkin tavallista käyttää *betaa* eli oikolukijaa. Jo tätä seksikohtauksiin rajoittuvaa aineistoa analysoidessani kiinnitin huomiota sellaisiin kielenilmiöihin, jotka eivät omaan tutkimukseeni liittyneet, kuten siihen, kuinka henkilöihin viitataan erilaisin adjektiivein ilman edussanaa. Sanotaan siis esimerkiksi *taatelinruskeasilmäinen* eikä *taatelinruskeasilmäinen henkilö*. Usein käytössä oli näissä tapauksissa vielä komparatiivi tai superlatiivi (*laihempi, pisin*), eli kohtauksessa läsnä olevia henkilöitä vertailtiin koko ajan toisiinsa. Myös fanifiktion seksikuvauksen vertailu jonkin toisen eroottisen tekstilajin vastaavaan olisi mielenkiintoista tutkimusaluetta.

Intiimialueiden nimitysten ja seksikuvauksen tarkastelu on kiinnostava aihe, ja siinäkin olisi vielä paljon tutkittavaa esimerkiksi juuri sukupuolen näkökulmasta, kuten olen tässäkin luvussa tuonut ilmi. Olisi mielenkiintoista käsitellä tarkemmin esimerkiksi sitä, millaisia valtarakenteita eri sukupuolista ja sukuelimistä puhuttaessa muodostetaan tai toistetaan ja millaisia valta- ja kieliaseiteita aihealueen ympärillä laajemminkin esiintyy. Samoja teemoja olisi toki

mahdollista tarkastella myös keskittymällä vain yhteen kehonosaan ja sen nimityksiin. Tällöin olisi mahdollista perehtyä suurempaan määrään eri ilmaisuja ja niiden taustalla vaikuttavia kognitiivisia prosesseja ja asenteita. Kiinnostavaa olisi myös vertailla intiimialueiden nimityksiä kahdessa eri kontekstissa – kuinka eri tavalla niihin viitataan jossain seksikuvauksen kaltaisessa ympäristössä verrattuna nuorille suunnattuun opetus- tai valistusmateriaaliin tai vaikka aiemmin tässä luvussa mainitsemassani Kihlströmin (2020) teoksessa.

Aineistoni vastasi tälle työlle asettamaani tutkimuskysymykseen yli neljäntuhannen esi-merkin verran. Varsinaisia uusia oivalluksia tai omaa kielenkäyttöäni muuttavia ilmaisuja se ei kuitenkaan tarjonnut – intiimialueihin sujuvasti viittaaminen pysynee jatkossakin haasteellisenä. Puolikuuta en kuitenkaan enää katso samalla tavalla.

Lähteet

- ALLAN, KEITH 2018: Taboo words and language: An overview. Teoksessa Keith Allan (toim.), *The Oxford Handbook of Taboo Words and Language* s. 1–27. Oxford: Oxford University Press.
- AO3 = Archive of Our Own 2021. <https://archiveofourown.org/>
- BARCELONA, ANTONIO 2003: On the plausibility of claiming a metonymic motivation for conceptual metaphor. Teoksessa Antonio Barcelona (toim.), *Metaphor and Metonymy at the Crossroads. A Cognitive Perspective* s. 31–58. Berlin: Mouton de Gruyter.
- BURRIDGE, KATE 2004: *Blooming English*. Cambridge: Cambridge University Press.
- BURRIDGE, KATE – RÉKA BENCZES 2018: Taboo as a driver of language change. Teoksessa Keith Allan (toim.), *The Oxford Handbook of Taboo Words and Language* s. 180–198. Oxford: Oxford University Press.
- CAMERON DEBORAH 1992: Naming of Parts: Gender, Culture and the Terms for the Penis Among American College Students. – *American Speech* 67 (4) s. 367–382.
- COPPA, FRANCESCA 2017: *The Fanfiction Reader: Folk Tales for the Digital Age*. Ann Arbor: University of Michigan Press.
- CRESPO-FERNÁNDEZ, ELIECER 2018: Taboos in speaking of sex and sexuality. Teoksessa Keith Allan (toim.), *The Oxford Handbook of Taboo Words and Language* s. 41–60. Oxford: Oxford University Press.
- CRUSE, D. ALAN 1986: *Lexical semantics*. Cambridge: Cambridge University Press.
- 2002: Hyponymy and its varieties. Teoksessa Rebecca Green, Carol A. Bean & Sung Hyon Myaeng (toim.), *The Semantics of Relationships: An Interdisciplinary Perspective* s. 3–21. Dordrecht: Kluwer.
- ENGELBERG, MILA 2018: *Miehiä ja naisihmisiä. Suomen kielen seksismi ja sen purkaminen*. TANE-julkaisuja 18. Helsinki: Tasa-arvoasiain neuvottelukunta.
- EPSTEIN, JOSEPH 1986: Sex and euphemism. Teoksessa D. J. Enright (toim.), *Fair of Speech: The Uses of Euphemism* s. 56–71. Oxford: Oxford University Press.
- EVANS, VYVYAN – MELANIE GREEN 2006: *Cognitive Linguistics: An Introduction*. Edinburgh: Edinburgh University Press.
- Fanlore.org 2021. <https://fanlore.org/> Viitattu 17.3.2021.
- Fansplaining-podcast. <https://www.fansplaining.com/> Viitattu 18.4.2021.
- FISKE, JOHN 1992: The Cultural Economy of Fandom. Teoksessa Lisa A. Lewis (toim.), *The Adoring Audience: Fan Culture and Popular Media* s. 30–49. London: Routledge.
- GOOSSENS, LOUIS 1990: Metapronymy: The Interaction of Metaphor and Metonymy in Expressions for Linguistic Action. – *Cognitive Linguistics* 1 (3) s. 323–342.

- GRADY, JOSEPH E. 2007: Metaphor. Teoksessa Dirk Geeraerts & Hubert Cuyckens (toim.), *The Oxford Handbook of Cognitive Linguistics* s. 187–214. New York: Oxford University Press.
- GROSS, RACHEL E. 2020: The Clitoris, Uncovered: An Intimate History. – *Scientific American* verkkojulkaisu. <https://www.scientificamerican.com/article/the-clitoris-uncovered-an-intimate-history/> Viitattu 27.3.2021.
- HADDINGTON, PENTTI – JARI SIVONEN 2010: Johdanto. Teoksessa Pentti Haddington & Jari Sivonen (toim.), *Kielentutkimuksen modernit klassikot* s. 7–17. Helsinki: Gaudeamus.
- HARJU, TIUHTI 2021: “Naisten kiroilu kuulostaa vielä pahemmalta kuin miesten” – Kieliasteista kiroilua kohtaan ja niihin vaikuttavista taustamuuttujista. Maisterintutkielma. Helsingin yliopiston suomen kielen ja suomalais-ugrilaisten kielten ja kulttuurien maisteriohjelma.
- HELLEKSON, KAREN – KRISTINA BUSSE (toim.) 2014: *The Fan Fiction Studies Reader*. Iowa City: University of Iowa Press.
- HUOTARI, LYYDIA 2016: Havainnointitutkimus Jyväskylän toisen asteen oppilaiden kiroilusta. Kandidaatintutkielma. Jyväskylän yliopiston kielten laitos.
- ISK = Auli Hakulinen, Maria Vilkuna, Riitta Korhonen, Vesa Koivisto, Tarja Riitta Heinonen ja Irja Alho 2004: *Iso suomen kielioppi*. Helsinki: Suomalaisen Kirjallisuuden Seura. Verkkoversio. <http://scripta.kotus.fi/visk>
- JENKINS, HENRY 1992: *Textual Poachers: Television Fans & Participatory culture*. New York: Routledge.
- 2006: Fan Fiction as Critical Commentary. *Confessions of an Aca-Fan* -blogi. <http://henryjenkins.org/blog/2006/09/fan-fiction-as-critical-comment.html> Viitattu 1.12.2020.
- KAIPIA, NINA 2011: Drarry, Snarry and Snape: the queerest of the queer – heteronormativity and queer theory in Harry Potter slash fan fiction. Pro gradu -tutkielma. Helsingin yliopiston nykykielten laitos.
- KAUPPINEN, JARKKO 2016: Kieli keskellä kitaa. Seksuaalisuuden kognitiiviset käsittemetaforat 1800-luvun kansanrunoudessa. Pro gradu -tutkielma. Turun yliopiston kieli- ja käännöstieteiden laitos.
- KIHLSTRÖM, MARJA 2020: *Oikeilla nimillä – Seksuaalikasvatusopas aikuisille*. Helsinki: kustannusyhtiö Kosmos.
- KRAJEWSKY, SABINE – HARTMUR SCHRÖDER 2008: Silence and taboo. Teoksessa Gerd Antos & Eija Ventola (toim.), *Handbook of Interpersonal Communication* s. 595–622. Berlin: Mouton de Gruyter.
- KS = *Kielitoimiston sanakirja* 2020. Helsinki: Kotimaisten kielen keskus. <https://www.kielitoimistonsanakirja.fi/>
- KÖVECSES, ZOLTÁN – GÜNTER RADDEN 1998: Metonymy: Developing a Cognitive Linguistic View. – *Cognitive Linguistics* 9(1) s. 37–78.

- LAKOFF, GEORGE – MARK JOHNSON 1980: *Metaphors We Live By*. Chicago: University of Chicago Press.
- 1999: *Philosophy in the Flesh. The Embodied Mind and Its Challenge to Western Thought*. New York: Basic Books.
- LAKOFF, GEORGE – MARK TURNER 1989: *More than Cool Reason. A Field Guide to Poetic Metaphor*. Chicago: The University of Chicago Press.
- LANGACKER, RONALD W. 1999: *Grammar and conceptualization*. Berlin: Mouton de Gruyter.
- LEHTONEN, SANNA 2015: Writing Oneself into Someone Else's Story – Experiments With Identity And Speculative Life Writing in *Twilight* Fan Fiction. – *Fafnir – Nordic Journal of Science Fiction and Fantasy Research* 2 (2) s. 7–18.
- LEINO, PENTTI 1983: Mielikuvat kielikuvien takana. – *Virittäjä* 1/1983 s. 107–116. Helsinki: Kotikielen seura.
- LEPPÄNEN, SIRPA 2007: Cybergirls in Trouble? Fan Fiction as a Discursive Space for Interrogating Gender and Sexuality. Teoksessa Carmen Rosa Caldas-Coulthard & Rick Iedema (toim.), *Identity Trouble: Critical Discourse and Contested Identities* s. 156–179. Basingstoke: Palgrave Macmillan.
- 2008: Kielten valinta, vaihtelu ja sekoittaminen faniuden rakennusaineiksina verkkofiktiossa. Teoksessa Sirpa Leppänen, Tarja Nikula & Leila Kääntä (toim.), *Kolmas kotimainen. Lähikuvia englannin käytöstä Suomessa* s. 204–235. Helsinki: Suomalaisen Kirjallisuuden Seura.
- MIKKONEN, NADJA 2016: ”Eikö teillä ole mitään häpyä?” Naisen sukuelimet ja häpeä yhdessä sanassa. Yle.fi. <https://yle.fi/uutiset/3-8628427> Viitattu 18.4.2021.
- MURPHY, M. LYNNE 2003: *Semantic relations and the lexicon: antonymy, synonymy, and other paradigms*. Cambridge: Cambridge University Press.
- M-W = Merriam-Webster.com Dictionary 2021. <https://www.merriam-webster.com/>
- NES = Kaisa Häkkinen 2013: *Nykysuomen etymologinen sanakirja*. Helsinki: Sanoma Pro.
- NS = *Nykysuomen sanakirja* 1951–1961. Helsinki: WSOY.
- ONIKKI, TIINA 2000: Mistä mieli merkityksen tutkimukseen? Kognitiivisen kielentutkimuksen merkitysnäkemyksestä. Teoksessa Anu Airola, Heikki J. Koskinen & Veera Mustonen (toim.), *Merkillinen merkitys* s. 85–114. Helsinki: Gaudeamus.
- PAAJANEN, INKA 2017: ”Ensimmäinen reaktio on ’ei’” – Suomalaisen fanifiktiokirjoittajien asenteita suomenkielistä fanifiktiota kohtaan. Kandidaatintutkielma. Jyväskylän yliopiston kielten laitos.
- 2019: ”Ihanaa, että joku pitää Suomen ficcaajien hukkuvia päitä pinnalla” – suomalaisten fanifiktioharrastajien asenteet suomenkielistä fanifiktiota ja sen kirjoittajia kohtaan. Maisterintutkielma. Jyväskylän yliopiston kieli- ja viestintätieteiden laitos.
- PAASO, MIRA 2019: ”Junnut nappaa nipsuu eikä skumppaa enää roiskuta” Slangi rap-yhtye JVG:n sanoituksissa. Pro gradu -tutkielma. Itä-Suomen yliopiston humanistinen osasto.

- PELO, MIRA 2015: Millaista on olla nainen? Yle.fi <https://yle.fi/aihe/artikkeli/2015/10/26/millaista-olla-nainen> Viitattu 31.3.2021.
- PIISPANEN, TIINA 2008: Beloved magical creatures: Conflicts of romance in Harry Potter fan fiction. Pro gradu -tutkielma. Jyväskylän yliopiston kielten laitos.
- PUGH, SHEENAGH 2005: *The democratic genre. Fan fiction in a literary context*. Glasgow: Bell and Bain.
- REINKEN, BRIAN 2013: The truth about fan fiction. – *The Minnesota Daily*. <https://mndaily.com/197861/uncategorized/truth-about-fan-fiction/> Viitattu 17.4.2021.
- ROINE, HANNA-RIIKKA 2014: What is it that Fanfiction Opposes? The Shared and Communal Features of *Firefly/Serenity* Fanfiction. – *Fafnir – Nordic Journal of Science Fiction and Fantasy Research* 1:2014 s. 31–45.
- Seta.fi 2021: Sateenkarisanasto. <https://seta.fi/sateenkaaritieto/sateenkaarisnasto/> Viitattu 17.3.2021.
- SILÉN, SANNARIKKA 2012: ”Everything is possible in fan fiction”: The thrill of rewriting and reading according to Finnish fan fiction buffs. Pro gradu -tutkielma. Jyväskylän yliopiston kielten laitos.
- SORVARI, HENNA 2014: ”I have another D/G pottering around in my brain” – Identity construction on a Harry Potter fanfiction forum. Pro gradu -tutkielma. Jyväskylän yliopiston kielten laitos.
- SSS = Raimo Jussila – Maija Länsimäki 2010: *Seksisanat – Suuri suomalainen seksisanakirja*. Espoo: Prometheus kustannus.
- THOMAS, BRONWEN 2010: Gains and Losses? Writing it All Down. Fanfiction and Multimodality. Teoksessa Ruth Page (toim.), *New Perspectives on Narrative and Multimodality* s. 142–154. New York & London: Routledge.
- TT = Tieteen termipankki 2021. <https://tieteentermipankki.fi/>
- UNGERER, FRIEDRICH – HANS-JÖRG SCHMID 1997: *An Introduction to Cognitive Linguistics*. London: Longman.
- Urbaani Sanakirja 2021. <https://urbaanisanakirja.com/>
- Urban Dictionary 2021. <https://www.urbandictionary.com/>
- WEEKS, JEFFREY 2011: *The Languages of Sexuality*. New York: Routledge.

Liite 1. Aineisto

Tässä liitteessä ovat numeroituna aineistolähteenäni toimineet fanifiktio-tekstit, jotka on arkistoitu Archive of Our Own -sivustolle. Viitteessä on ensin kirjoittajan nimimerkki ja sen perässä kursiivilla työn otsikko. Tekstit löytyvät kootusti tätä tutkielmaa varten luodun käyttäjäprofiilin kirjanmerkeistä: <https://archiveofourown.org/users/sleksis/bookmarks>

- F001 = Ebbyy: *#vainmaalintekijäjutut*
- F002 = mrs_schoolweek: *50 Shades of Decay*
- F003 = lehnsherry: *Aamun kalpeaan valoon*
- F004 = Savagewoman: *Aamupala*
- F005 = lehnsherry: *Aikaa mihin tahansa*
- F006 = Beelsebutt: *Alitajuista*
- F007 = NuuskamuikkusenPilli: *Ankkurinappi*
- F008 = piccadillyblues: *Arvista*
- F009 = Beelsebutt: *B-suunnitelma*
- F010 = Verinen Paronitar (Celeporn): *Cultus civilis*
- F011 = Lady_Honeypot: *Dracon rangaistus*
- F012 = morjens: *Ei aikaa turhuuteen*
- F013 = Beelsebutt: *Ei armoa*
- F014 = Verinen Paronitar (Celeporn): *Ei kotikenttätietua*
- F015 = Beelsebutt: *Ei savua ilman tulta*
- F016 = Beelsebutt: *Elintärkeää*
- F017 = Beelsebutt: *Enkelin virka ja ystäväni*
- F018 = Beelsebutt: *Erinomaista*
- F019 = Savagewoman: *Että joku ottaa vastaan*
- F020 = AlexSkullUterna: *Feeniksin kilta: Harryn ja Tonksin kiihkeä hetki*
- F021 = lokiemrys: *Givin' the Dog a Bone*
- F022 = Beelsebutt: *Haalistuneet liljat*
- F023 = Beelsebutt: *Halipula*
- F024 = Vendela (Wendela): *Haparoiden (luoksesi)*
- F025 = Vendela (Wendela): *Harmaan sävyjä*
- F026 = Verinen Paronitar (Celeporn): *Hauras maskuliinisuus*
- F027 = lehnsherry: *Hetken ikuisuus on meissä*
- F028 = Lady_Honeypot: *Hetki*
- F029 = Vendela (Wendela): *Hevosvoimia*
- F030 = lehnsherry: *Hiljaa hiipii luihin asti*

F031 = Beelsebutt: *Hinta*
F032 = lehnsberry: *Huomenna katsotaan toisiamme silmiin*
F033 = Vivacious: *Hyvästelethän hyväillen, muistathan miljoonasti*
F034 = SonyaCrow: *Häiriötekijöitä*
F035 = SonyaCrow: *Häiyö*
F036 = Beelsebutt: *Ihonaista*
F037 = Vendela (Wendela): *Illan viimeinen*
F038 = Jisra_Lumina: *Isyyskysymys*
F039 = lehnsberry: *Itke pois eilisen tyhjyys*
F040 = Jisra_Lumina: *Itsesuojeluvaisto*
F041 = lehnsberry: *Ja aamu kultaa taivaanrannan*
F042 = Beelsebutt: *Jim Moriartyn omaisuutta*
F043 = Jisra_Lumina: *Jos, Vaikka, Kuin, Kunnes*
F044 = Avaruuspiraatti: *Jotain saavuttamatonta*
F045 = Beelsebutt: *Joulu Kotikolossa*
F046 = piccadillyblues: *Julkeudesta*
F047 = caixa: *Jussi Jussilla (eli Kalajoen hiekat)*
F048 = Televa: *Juuri tässä näin, vielä hetken vasten*
F049 = piccadillyblues: *Jälkeenpäin*
F050 = Beelsebutt: *Kaada minut siveltimellä, maalaa minut ehjäksi*
F051 = Beelsebutt: *Kahden kauppa, kolmannen korvapuusti*
F052 = Lady_Honeypot: *Kaikki kolahtaa*
F053 = Avaruuspiraatti: *Kaksi viikkoa, pahus soikoon*
F054 = Avaruuspiraatti: *Kapteeni ja herra komentaja*
F055 = Beelsebutt: *Kapteeni käskee*
F056 = Beelsebutt: *Kapteenin suihkupsyykkaus*
F057 = Odile (Odileheroin_e): *Keittiön pöydällä tavataan*
F058 = Beelsebutt: *Kellolasin alla*
F059 = Vendela (Wendela): *Kerro minulle, teen sen sinulle*
F060 = Lady_Honeypot: *Keskiyön kiima*
F061 = Beelsebutt: *Kielijä*
F062 = Vendela (Wendela): *Kirottu kosketus*
F063 = piccadillyblues: *Konflikteista*
F064 = Beelsebutt: *Kosto*
F065 = Beelsebutt: *Kovaa työtä*
F066 = Beelsebutt: *Kuin viimeistä päivää*
F067 = Lady_Honeypot: *Kuinka kaikki menee solmuun*

F068 = vetehinen: *Kuinka parantaa (tai pahentaa) huispaustaitoja*
F069 = Verinen Paronitar (Celeporn): *Kuinka valmentaja vietellään*
F070 = Vivacious: *Kuiskaa iholleni kultahoureesi*
F071 = Beelsebutt: *Kun hätä on suurin*
F072 = Sisilja: *Kun kurkkua kuristi kunnia*
F073 = Vivacious: *Kuuma linja*
F074 = Vendela (Wendela): *Kylmää kuumaa*
F075 = Beelsebutt: *Kättä pidempää*
F076 = Verinen Paronitar (Celeporn): *Kättä pidempää*
F077 = Avaruuspiraatti: *Köydenvetoa*
F078 = Beelsebutt: *Lahja parhain*
F079 = lolipopghost: *Love me please*
F080 = Lady_Honeypot: *Lupauksia*
F081 = Beelsebutt: *Lyömätön lyöjä ja pitelemätön jahtaaja*
F082 = Vendela (Wendela): *Mago di Stelle*
F083 = Beelsebutt: *Medea*
F084 = Verinen Paronitar (Celeporn): *Melankolian anatomia*
F085 = Beelsebutt: *Mies (t)yötä myöten*
F086 = Winga: *Minä sinua tai oikeastaan en mutta*
F087 = Vendela (Wendela): *Mistelinoksan alla*
F088 = Beelsebutt: *Mullan tuoksua*
F089 = morjens: *Muutospiste*
F090 = Beelsebutt: *Muuttopäivä*
F091 = Beelsebutt: *Männynraikas*
F092 = JuhosPemmifer: *Nahanluonti*
F093 = mimamu: *Nevillen vetelävalvatti*
F094 = Phoenike: *Niin lähellä mutta niin kaukana*
F095 = Televa: *Nuorena kuin nurmet*
F096 = redfears: *Nuoteista ja kirsikankukista*
F097 = Jisra_Lumina: *Nymfetti*
F098 = Beelsebutt: *Odotukset ylittävää*
F099 = Lady_Honeypot: *Oikeista naruista*
F100 = Sisilja: *Olkapäätaktiikka*
F101 = Sisilja: *Omalla tavallaan rakastavaiset*
F102 = Lady_Honeypot: *Ongelma*
F103 = Beelsebutt: *Paikka särjetylle sydämelle*
F104 = orphan_account: *Pakko haukkoa happea*

F105 = orphan_account: *Pakotettuna*
F106 = Jisra_Lumina: *Paljastettu*
F107 = mimamu: *Pamarthen viskiä*
F108 = Beelsebutt: *Parempaa*
F109 = Vivacious: *Pariisi*
F110 = Beelsebutt: *Pentukoulutusta*
F111 = Beelsebutt: *Pimeässä ja peiton alla*
F112 = Aysha666: *Pintaa syvemmillä*
F113 = Baroq: *Pojat ryypää ringissä ja Nagi saa*
F114 = Sisilja: *Potterska!*
F115 = lehnsberry: *Proksimaalisen kehityksen tärkeydestä*
F116 = Beelsebutt: *Punamultaa*
F117 = Ronen: *Punamustaa (älä lopeta)*
F118 = Beelsebutt: *Pyhä Charlie*
F119 = Beelsebutt: *Rahiseva Gramofoni*
F120 = Beelsebutt: *Ratsastustunti*
F121 = piccadillyblues: *Roistot*
F122 = Jisra_Lumina: *Ruhjo minut ehjäksi*
F123 = piccadillyblues: *Ruodussa*
F124 = piccadillyblues: *Rutiineista*
F125 = Vivacious: *Saapuvat hämärä ja hän*
F126 = lehnsberry: *Salaa katoaa metsän hämäärään*
F127 = Televa: *Salassa*
F128 = Beelsebutt: *Sattumalta ne suuretkin*
F129 = Beelsebutt: *Savua silmissä, tulta rinnassa – alempanakin*
F130 = Beelsebutt & Fairylegoliz: *Seksiä sairaalasiivessä*
F131 = Beelsebutt: *Selvännäköä*
F132 = Beelsebutt: *Sen arvoinen*
F133 = Sisilja: *Shakespeare sen tiesi*
F134 = lehnsberry: *Sic transit*
F135 = Beelsebutt: *Sillä aikaa kun*
F136 = Beelsebutt: *Silmien takana*
F137 = Neriah: *Sitten ilma seisahtui*
F138 = Verinen paronitar (Celeporn): *Sudesta ja myrkyistä*
F139 = kipsi: *Suolainen makupala*
F140 = Beelsebutt: *Synnin palkka*
F141 = Aysha666: *Särkymätön*

F142 = Beelsebutt: *Tarve*
F143 = Lady_Honeypot: *Teddy Lupinin monologi*
F144 = boatbehinf & caixa: *Teekkaricaps*
F145 = Beelsebutt: *Tequilalasisi*
F146 = Lady_Honeypot: *Toimistohommia*
F147 = Beelsebutt: *Toisenlainen merkkipäivä*
F148 = Aysha666: *Tokion sydämet*
F149 = Malvapulce: *Tourgelion (suomi)*
F150 = Phoenike: *Tulisit vähän vastaan*
F151 = piccadillyblues: *Tuntemattomasta*
F152 = Baroq: *Turvassa*
F153 = Lady_Honeypot: *Tutkivaa journalismia*
F154 = Savagewoman: *Tyynyjen sota*
F155 = Beelsebutt: *Työhaastattelu*
F156 = Verinen Paronitar (Celeporn): *Täsmähoitoa Helvetistä*
F157 = Beelsebutt: *Tässä ja nyt*
F158 = Wisely_Silent: *Täytyykö mun ne sanat sanoa?*
F159 = Beelsebutt: *Töissä*
F160 = Beelsebutt: *Umpitunnelissa*
F161 = Vivacious: *Vain kaksi valveilla jouluyönä*
F162 = Beelsebutt: *Vain muutaman suklaapalan tähden*
F163 = Beelsebutt: *Valinta*
F164 = Aysha666: *Vapaapäivä*
F165 = Aysha666: *Veri ruokkii maata ja miestä*
F166 = Beelsebutt: *Verta ja viskiä Villissä lännessä*
F167 = Lady_Honeypot: *Viikkopalaveri*
F168 = Beelsebutt: *Vinopano*
F169 = Sisilja: *Vuosien jälkeen*
F170 = Beelsebutt: *Vuosienkin jälkeen*
F171 = Beelsebutt: *Väliaika*
F172 = Lady_Honeypot: *Väärään aikaan väärässä paikassa*
F173 = Jisra_Lumina: *Älä anna minun pirstoutua ja paeta sirpaleitani*
F174 = Aysha666: *Älä katso taaksesi*